

Utbyte av uppgifter i tilläggsskatte- rapport och kompletteringar av förfarandet av tilläggsskatt för företag i stora koncerner

Innehållsförteckning

Innehållsförteckning	2
1 Sammanfattning	5
2 Lagtext	6
2.1 Förslag till lag om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter	6
2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden	11
2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden	13
2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.....	14
2.5 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	17
2.6 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	20
2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning	29
2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2023:875) om tilläggsskatt	31
2.9 Förslag till förordning om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter	33
2.10 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet	34
2.11 Förslag till förordning om ändring i skatteförfarandeförordningen (2011:1261).....	37
2.12 Förslag till förordning om ändring i förordning (2012:848) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning	39
3 Bakgrund.....	40
4 Kompletteringar behövs	41
5 Automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.....	42
5.1 Inledning	42
5.2 GIR MCAA och DAC 9 genomförs i svensk rätt.....	44
5.3 Definitioner och förklaringar.....	46
5.4 Utbyte av uppgifter i en tilläggsskatterapport	51
5.5 Samarbete om korrigeringar, efterlevnad och efterlevnadskontroll.....	55
5.6 Standardformulär och standardiserade dataformat	60
5.7 Dataskydd m.m.....	61
5.8 Skatteverkets skyldigheter.....	63
5.9 Statistik om automatiskt utbyte av upplysningar.....	66
5.10 Sanktioner	66

6	Sekretess och användningsbegränsningar	67
6.1	Skatteseekretess.....	67
6.2	Användningsbegränsningar	74
7	En enhetlig tilläggsskatterapport.....	76
7.1	Tilläggsskatterapporten ska utgå från modellreglerna	76
7.2	Kompletterande bestämmelse om föreläggande	79
8	Automatiserat beslutsfattande	81
8.1	Behov av ändringar för att möjliggöra automatiserade beslut i ärende om tilläggsskatt	81
8.2	Förlängd tidsfrist för omprövning till nackdel på Skatteverkets initiativ	82
8.3	Valuta och omräkning	84
8.4	Vad en tilläggsskattedeklaration ska innehålla	88
9	Tillfällig sanktionslättnad.....	90
10	Kompletterande bestämmelser när det gäller ansökan om ansvarig koncernenhet för kompletterande tilläggsskatt	94
10.1	Formkrav	94
10.2	Anmälan om att ansvaret ska upphöra.....	95
11	Skattetillägg vid omprövning av skönsbeskattningsbeslut.....	98
12	Övriga bestämmelser.....	99
13	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	100
14	Konsekvensanalys.....	100
	Offentligfinansiella effekter	101
	Effekter för företag.....	101
	Effekter för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna	102
	Förslagens förenlighet med EU-rätten	102
	Övrigt	102
15	Författningskommentar	103
15.1	Förslag till lag om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter	103
15.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden	116
15.3	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden	117
15.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.....	118
15.5	Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	120
15.6	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	123
15.7	Förslag till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning	134

15.8	Förslag till lag om ändring i lagen (2023:875) om tilläggsskatt	135
16	Bilaga 1. Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Multilateral Competent Authority Agreement on the Exchange of GloBE Information (January 2025).....	137
17	Bilaga 2. RÅDETS DIREKTIV (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning.....	138

1 Sammanfattning

Promemorian innehåller förslag till genomförande av rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (kallat DAC 9). Direktivet är nära sammankopplat med direktivet om säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella koncerner och storskaliga nationella koncerner i unionen (EU) 2022/2523 (minimibeskattningsdirektivet). Minimibeskattningsdirektivet genomfördes i svensk rätt genom lagen (2023:875) om tilläggsskatt och kompletterande bestämmelser i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Därutöver innehåller promemorian förslag på ändringar som är en följd av det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter som antagits av OECD/G20:s Inclusive Framework on Base Erosion and Profit Shifting (BEPS), kallat det inkluderande ramverket (IF).

I promemorian föreslås även flera ändringar som syftar till att förbättra och komplettera skatteförfarandet när det gäller tilläggsskatt för företag i stora koncerner samt ändringar som är en följd av nya administrativa riktlinjer och ändringar av GloBE Information Return som antagits av IF. Dessa ändringar avser bl.a. en tillfällig sanktionslättnad.

Bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 april 2026.

2 Lagtext

2.1 Förslag till lag om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 § Denna lag gäller för sådant automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter som avses i

1. rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, och

2. gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

2 § I lagen finns

- definitioner och förklaringar (3–12 §§),
- bestämmelser om överföring av uppgifter (13 och 14 §§),
- bestämmelser om samarbete för att se till att avtal följs och tillämpas (15–18 §§),
- bestämmelser om användning av upplysningar som Skatteverket tar emot (19 §),
- bestämmelser om underrättelser och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelser av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter (20 och 21 §§).

Definitioner och förklaringar

3 § Med OECD:s dataöverföringssystem avses i denna lag det gemensamma system som OECD har utformat för att säkerställa överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för beskattning.

Termen uppgiftsincident har samma betydelse som i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

4 § Med rapporteringspliktig jurisdiktion avses i denna lag

1. en medlemsstat i Europeiska unionen, eller
2. en annan stat med vilken Sverige har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter och vilken har identifierats som en sådan i en lista som publicerats av det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

5 § Med det allmänna avsnittet avses det avsnitt i tilläggsskatterapporten som innehåller allmänna upplysningar om den multinationella koncernen

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872.

som helhet, inklusive dess bolagsstruktur och en övergripande sammanfattning av tillämpningen av reglerna.

6 § Med avsnitt om jurisdiktion avses de avsnitt i tilläggsskatterapporten som innehåller information om den närmare tillämpningen av reglerna om tilläggsskatt eller kvalificerad nationell tilläggsskatt för varje stat där den multinationella koncernen bedriver verksamhet.

7 § Med stat som har beskattningsrätt avses den stat i vilken ett moderföretag, en koncernenhet, ett samriskföretag eller dotterföretag till ett samriskföretag hör hemma som är eller kan vara skattskyldig för ett tilläggsskattebelopp som beräknats i den egna staten eller en annan stat, även om tilläggsskattebeloppet är noll.

8 § Med genomförandestat avses en stat som har genomfört antingen en huvudregel för tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 4 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt eller en kompletteringsregel för tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 5 § lagen om tilläggsskatt eller båda, för ett givet rapporterat beskattningsår.

9 § Med spridningsmetod avses följande:

1. Det allmänna avsnittet i tilläggsskatterapporten ska överföras till den genomförandestat där moderföretaget eller koncernenheter i koncernen hör hemma.

2. Det allmänna avsnittet i tilläggsskatterapporten, med undantag av den övergripande sammanfattningen, ska överföras till de stater som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt och

a) där koncernenheter i koncernen hör hemma,

b) där ett samriskföretag eller dotterföretag till ett samriskföretag i koncernen hör hemma, om samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag omfattas av statens kvalificerade nationella tilläggsskatt, eller

c) där statslösa koncernenheter eller statslösa samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag i koncernen omfattas av statens kvalificerade nationella tilläggsskatt.

3. Ett eller flera avsnitt om jurisdiktion i tilläggsskatterapporten ska överföras till stater som har beskattningsrätt med avseende på de stater som dessa avsnitt gäller.

Med undantag för vad som anges i första stycket 3 ska dock en stat som har beskattningsrätt endast genom kompletterande tilläggsskatt och som har en procentsats för kompletterande tilläggsskatt som är noll, enbart tillhandahållas den del av tilläggsskatterapporten som innehåller information om fördelning av kompletterande tilläggsskatt med avseende på den staten.

Den genomförandestat där moderföretaget hör hemma ska tillhandahållas samtliga avsnitt om jurisdiktion.

10 § Med stat som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt avses en stat som enbart har genomfört en regel om nationell tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 3 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt för ett givet rapporterat beskattningsår.

11 § Med rapporterat beskattningsår avses det beskattningsår som tilläggsskatterapporten avser.

12 § Termer och uttryck som används i denna lag har, om inte något annat anges, samma betydelse som anges i lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

Överföring av uppgifter

13 § Skatteverket ska till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra uppgifter som Skatteverket har fått i en tilläggsskatterapport enligt 33 d kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) från moderföretaget eller den koncernenhet som har utsetts att lämna tilläggsskatterapport och som hör hemma i Sverige. Uppgifter ska överföras i enlighet med spridningsmetoden och baserat på den rapporterande enhetens anvisningar.

Skatteverket ska inte lämna de uppgifter som avses i första stycket, om uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna enligt 33 d kap. skatteförfarandelagen lämnas för.

14 § Uppgifter ska överföras senast inom tre månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas enligt 33 d kap. 13 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Om tilläggsskatterapporten lämnas in för sent, ska uppgifterna överföras senast inom tre månader från den dag tilläggsskatterapporten lämnades.

Samarbete om korrigeringar, efterlevnad och efterlevnadskontroll

15 § Om det finns skäl att anta att uppgifter i en tilläggsskatterapport som Skatteverket har mottagit genom automatiskt utbyte behöver ändras på grund av uppenbara fel, får Skatteverket anmäla detta till behörig myndighet i den stat där moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapporten hör hemma.

16 § Om en svensk koncernenhet har underrättat Skatteverket om vilken enhet som lämnar tilläggsskatterapporten och i vilken stat den enheten hör hemma men uppgifter inte har överförts från den rapporteringspliktiga jurisdiktionens behöriga myndighet inom tre månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas i den staten, ska Skatteverket underrätta den behöriga myndigheten om att uppgifterna inte har mottagits.

Om tilläggsskatterapporten avser det första rapporterade beskattningsåret för den rapporteringspliktiga jurisdiktionen, gäller första stycket om tilläggsskatterapporten inte mottagits inom sex månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas i den staten.

Med första rapporterat beskattningsår avses det första beskattningsår för vilket en huvudregel för tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 4 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt, en kompletteringsregel för tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 5 § lagen om tilläggsskatt eller en regel om nationell tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 3 § lagen om tilläggsskatt är tillämplig i en stat.

17 § Om moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapport hör hemma i Sverige och en annan rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet underrättar Skatteverket om att det finns skäl att anta att uppgifter som har lämnats i en tilläggsskatterapport behöver kompletteras eller ändras, ska Skatteverket vid behov och utan oskäligt dröjsmål vidta lämpliga åtgärder för att inhämta kompletteringar eller en ändrad tilläggsskatterapport från moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapport.

Skatteverket ska så snart som möjligt överföra uppgifter i den ändrade tilläggsskatterapporten i enlighet med 13 §.

18 § Om en annan rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet underrättar Skatteverket om att uppgifter i tilläggsskatterapporten inte har överförts inom den tidsfrist som anges i 14 §, ska Skatteverket utan oskäligt dröjsmål fastställa skälet till att uppgifterna inte har överförts. Skatteverket ska inom en månad från den dag underrättelsen togs emot meddela den behöriga myndigheten skälet till att uppgifterna inte har överförts och, i de fall det är relevant, informera om när uppgifterna kan förväntas överföras.

Den nya förväntade dagen för överföring ska fastställas till en dag senast tre månader efter den dag underrättelsen om den uteblivna överföringen togs emot.

Användning av upplysningar som Skatteverket tar emot

19 § Upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter, får användas endast på det sätt som föreskrivs i artikel 22.2–22.4 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872, gäller 20–22 och 23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Underrättelser och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelser av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter

20 § Skatteverket ska omedelbart underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelser av sekretessen enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter eller vid uppgiftsincidenter eller andra brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i.

Om en överträdelse av sekretessen eller en uppgiftsincident eller annan brist i skyddet för uppgifterna har inträffat i Sverige tillämpas även 22 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

21 § Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat som inte är en medlemsstat i Europeiska unionen om den staten, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter,

1. inte anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter,

2. tillfälligtvis har fått sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som anges i 20 § om att den inte ska ta emot uppgifter från andra stater.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda.

Om Skatteverket avbryter utbytet av upplysningar enligt första stycket 1, ska Skatteverket underrätta den aktuella staten om detta.

Om en uppgiftsincident har inträffat i en eller flera medlemsstater i Europeiska unionen tillämpas 22 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

2. För beskattningsår som avslutas före den 31 mars 2025, ska överföring av uppgifter ske inom sex månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas. Överföring av uppgifter ska dock inte ske före den 1 december 2026.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden

Härigenom föreskrivs att bilaga 2 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den dag som regeringen bestämmer.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Bilaga 2¹

Förteckning över de svenska skatter och avgifter som konventionen tillämpas på

Konventionen tillämpas på de skatter och avgifter som utgår enligt följande lagar.

Artikel 2 punkt 1 a:

i) Kupongskattelagen (1970:624), lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, inkomstskattelagen (1999:1229).	i) Kupongskattelagen (1970:624), lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, inkomstskattelagen (1999:1229), <i>lagen (2023:875) om tilläggsskatt.</i>
---	---

ii) Lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel.

iii) Lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt.

Artikel 2 punkt 1 b:

i) Begravningslagen (1990:1144), lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund.

ii) Lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift, socialavgiftslagen (2000:980).

iii) A. Lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt.

B. Lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter.

C. Mervärdesskattelagen (2023:200).

¹ Senaste lydelse 2024:758.

D. Lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, bilskrotningslagen (1975:343), lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel, lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel, lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion, lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m., lagen (1991:1482) om lotteriskatt, lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m., lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus, lagen (1998:506) om flyttning och kontroll av vissa punktskattepliktiga varor, lagen (1999:673) om skatt på avfall, lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, lagen (2022:155) om tobaksskatt, lagen (2022:156) om alkoholskatt.

E. Lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon, vägtrafikskattelagen (2006:227), lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt.

F. Lagen (1972:435) om överlastavgift, lagen (2004:629) om trängsel-skatt samt bestämmelser som har meddelats med stöd av lagen (2024:172) om infrastrukturavgifter på väg, i fråga om avgifter på allmän väg.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden

Härigenom föreskrivs¹ att 17 a § lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt lagrådsremissen Föreslagen lydelse
Rapportering och utbyte av
upplysningar om kryptotillgångar
och vissa andra ändringar
avseende det administrativa
samarbetet på skatteområdet

17 a §

Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter

1. inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av upplysningar om finansiella konton, inkomster genom digitala plattformar, av land-för-land-rapporter eller uppgifter om vissa kryptotillgångar,
1. inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av upplysningar om finansiella konton, inkomster genom digitala plattformar, av land-för-land-rapporter, uppgifter om vissa kryptotillgångar eller av tilläggs-skatterapporter,

2. tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om att den inte ska ta emot upplysningar om finansiella konton från andra stater och jurisdiktioner.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 4 § och 2 kap. 5 § lagen (2001:181) och behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet² ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt lagrådsremissen Föreslagen lydelse
Rapportering och utbyte av
upplysningar om kryptotillgångar
och vissa andra ändringar
avseende det administrativa
samarbetet på skatteområdet

1 kap.

4 §

Uppgifter får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för

1. fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter,
2. bestämmande av pensionsgrundande inkomst,
3. fastighetstaxering,
4. revision och annan analys- eller kontrollverksamhet,
5. tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning,
6. handläggning
 - a) enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter,
 - b) av andra frågor om ansvar för någon annans skatter och avgifter,
 - c) enligt lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och 22 b kap. skatteförfarandelagen (2011:1244),
 - d) enligt lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet och 33 a kap. skatteförfarandelagen,
 - e) enligt 33 b kap. skatteförfarandelagen,
 - f) enligt lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete och lagen (2020:548) om omställningsstöd, handläggning av sådant stöd som avses i lagen (2023:230) om förfarande för elstöd till företag samt vid handläggning av sådan kompensation som avses i lagen (2024:404) om skattefrihet och förfarande för kompensation till personer födda 1957 på grund av höjd åldersgräns för förhöjt grundavdrag,
 - g) enligt lagen (2022:1681) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, lagen (2022:1682) om
 - g) enligt lagen (2022:1681) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, lagen (2022:1682) om

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872.

² Senaste lydelse av lagens rubrik 2003:670.

automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar och 22 c kap. skatteförfarandelagen, och

h) enligt lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar, lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och 22 d kap. skatteförfarandelagen,

automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar och 22 c kap. skatteförfarandelagen,

h) enligt lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar, lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och 22 d kap. skatteförfarandelagen, och

i) enligt lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av tilläggs-skatteapparater,

7. fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande,

8. hantering av underrättelser från arbetsgivare om anställning av utlänningar som avses i lagen (2013:644) om rätt till lön och annan ersättning för arbete utfört av en utlänning som inte har rätt att vistas i Sverige,

9. hantering enligt lagen (2024:1300) om uppgiftsskyldighet i fråga om frånvaro på grund av vård av barn, och

10. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.

Lydelse enligt SFS 2025:103

Föreslagen lydelse

2 kap.

5 §

Från databasen får nedan angivna uppgifter lämnas ut till en enskild, om det inte av särskild anledning kan antas att den enskilde som uppgiften avser eller någon närstående lider men om uppgiften röjs.

Uppgifter får lämnas ut om

1. namn och personnummer,

2. organisationsnummer, namn, företagsnamn och juridisk form samt i fråga om handelsbolag och andra juridiska personer sådana uppgifter om huvudkontor och säte som avses i 67 kap. 8 § skatteförfarandelagen (2011:1244),

3. registrering enligt skatteförfarandelagen samt särskilt registrerings- eller redovisningsnummer,

4. på vilket sätt den preliminära skatten ska betalas för en fysisk person,

5. registrering av skyldighet att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter,

6. slag av näringsverksamhet,

7. beslut om likvidation, förenklad avveckling eller konkurs,

8. huruvida en fysisk eller juridisk person är godkänd som skattebefriad förbrukare enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi eller lagen (2022:156) om alkoholskatt och i sådana fall från vilken tidpunkt,

9. huruvida en fysisk eller juridisk person är godkänd som registrerad avsändare enligt lagen om skatt på energi, lagen (2022:155) om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt och i sådana fall från vilken tidpunkt,

10. huruvida en distansförsäljare enligt 10 kap. lagen om tobaksskatt har ställt säkerhet för skatten på de varor som sänds från det andra EU-landet, och

11. huruvida en producent av öl har anmält att den är ett oberoende småbryggeri enligt lagen om alkoholskatt och i sådana fall producentens anmälda årsproduktion och eventuell anteckning om att uppgifterna inte har accepterats av Skatteverket vid en prövning.

Från databasen får även uppgifter som lämnats i en tilläggs-skatte rapport lämnas ut till en enskild som enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt tillhör samma koncern som den som uppgifterna avser, om uppgifterna har betydelse för bedömning och beräkning av dennes skatt-skyldighet enligt lagen om tilläggs-skatt.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

2.5 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs¹ att 9 kap. 2 § samt 27 kap. 1 och 2 §§ offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt lagrådsremissen Föreslagen lydelse
Rapportering och utbyte av
upplysningar om kryptotillgångar
och vissa andra ändringar
avseende det administrativa
samarbetet på skatteområdet

9 kap.

2 §

Bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat finns i

1. lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden,
2. lagen (2017:496) om internationellt polisiärt samarbete,
3. lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål,
4. lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete,
5. lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar,
6. lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen,
7. lagen (1998:620) om belastningsregister,
8. lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning,
9. lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet,
10. lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,
11. lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet,
12. lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder,
13. brottsdatalagen (2018:1177),
14. lagen (2022:613) om finansiell information i brottsbekämpningen,
15. lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar, och
15. lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar,

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872.

16. lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar.

16. lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar, *och*

17. lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av tilläggs-skatterapporter.

27 kap.

1 §

Sekretess gäller i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt eller som avser fastighetstaxering för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden.

Sekretess gäller vidare

1. i verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen,

2. hos kommun eller region för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som Skatterättsnämnden har lämnat i ett ärende om förhandsbesked i en skatte- eller taxeringsfråga, och

3. hos Försäkringskassan för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som Skatteverket har lämnat i ett ärende om särskild sjukförsäkringsavgift.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift, avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsavgift, kryptoavgift och förseningsavgift samt expeditionsavgift och tilläggsavgift enligt lagen (2004:629) om trängselskatt och tilläggsavgift enligt 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift, avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsavgift, kryptoavgift, *rapportavgift* och förseningsavgift samt expeditionsavgift och tilläggsavgift enligt lagen (2004:629) om trängselskatt och tilläggsavgift enligt 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 3, 4 eller 6 §.

För uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år. För uppgift om avgift enligt lagen om avgift till registrerat trossamfund gäller dock sekretessen i högst sjuttio år.

2 §

Sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i

1. särskilt ärende om revision eller annan kontroll i fråga om skatt samt annan verksamhet som avser tullkontroll och som inte omfattas av 1 §,

2. ärende om kompensation för eller återbetalning av skatt,

3. ärende om anstånd med erläggande av skatt,

4. ärende om kassaregister enligt skatteförfarandelagen (2011:1244),

5. ärende om kontoavgift enligt skatteförfarandelagen,

6. ärende enligt lagen (2022:1681) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar, *och*

7. ärende enligt lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar och lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar.

6. ärende enligt lagen (2022:1681) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar,

7. ärende enligt lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar och lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar, *och*

8. ärende enligt lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Sekretess gäller i ärende enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider skada eller men.

Sekretessen gäller inte

1. beslut i ärende som anges i första stycket 2, 3, 6 och 7 samt andra stycket, 1. beslut i ärende som anges i första stycket 2, 3, 6, 7 *och* 8 samt andra stycket,

2. beslut om undantag från skyldigheter som gäller kassaregister enligt 39 kap. 9 § skatteförfarandelagen,

3. beslut om kontrollavgift enligt 50 kap. skatteförfarandelagen, eller

4. beslut om kontoavgift enligt 49 b kap. 1 § skatteförfarandelagen.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 3 eller 4 §.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

2.6 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Häri genom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att nuvarande 32 a kap. 5 § ska betecknas 32 a kap. 7 §,

dels att 32 a kap. 3 §, 33 d kap. 2, 7 och 8 §§, 37 kap. 11 §, 49 kap. 8 §, 52 kap. 3 och 4 §§, 56 a kap. 4 §, 66 kap. 7, 21 och 22 §§ och 67 kap. 12 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 32 a kap. 5 § ska sättas närmast före 32 a kap. 7 §,

dels att rubriken närmast före 66 kap. 27 § ska lyda ”Efterbeskattning – omprövning till nackdel efter tvåårs- eller fyraårsfristen”,

dels att det ska införas sex nya paragrafer, 32 a kap. 5 och 6 §§, 33 d kap. 8 a och 8 b §§, 37 kap. 7 b § och 51 kap. 5 § av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

32 a kap.

3 §¹

En tilläggsskattedeklaration ska innehålla

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,
2. uppgift om vilken enhet som lämnar tilläggsskatterapport,
3. uppgift om att enheten har tagit del av rapporten i 2,

4. summan av tilläggsskattebelopp som den deklarations-skyldige är skattskyldig för enligt huvudregeln för tilläggsskatt,

5. summan av kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter,

4. de uppgifter som behövs för att fördela kompletterande tilläggs-skatt, och

5. de uppgifter som behövs för beräkning av nationell tilläggsskatt enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

6. de uppgifter som behövs för att fördela kompletterande tilläggs-skatt, och

7. de uppgifter som behövs för beräkning och fördelning av nationell tilläggsskatt enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

Valuta

5 §

Uppgifter om belopp som ska lämnas i en tilläggsskattedeklaration ska anges i svenska kronor.

Om beräkningarna enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt har gjorts i annan valuta än svenska

kronor ska omräkning ske enligt 6 §.

6 §

Tilläggsskattebelopp och kompletterande tilläggsskatt ska räknas om enligt den genomsnittliga växelkursen för det beskattningsår som beloppet hänförs till. De kurser som fastställs av Sveriges riksbank ska användas.

Om någon valutakurs inte fastställts av Sveriges riksbank gäller följande. Motsvarande kurs från centralbanken i den stat där valutan är officiell valuta ska användas vid omräkning. Om någon valutakurs avseende svenska kronor inte har fastställts, ska valutakursen för euro användas och beloppet ska därefter omräknas till svenska kronor enligt den kurs som fastställs av Sveriges riksbank.

33 d kap.

2 §²

Definitionerna av stat, koncern, svensk koncernenhet, moderföretag, moderenhet, delägd moderenhet och huvudregel för tilläggsskatt är desamma i detta kapitel som i lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

Definitionerna av stat, koncern, svensk koncernenhet, moderföretag, moderenhet, delägd moderenhet, huvudregel för tilläggsskatt och modellreglerna är desamma i detta kapitel som i lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

Definitionerna av genomförandestat och stat som har beskattningsrätt är desamma i detta kapitel som i 7 och 8 §§ lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

7 §³

En tilläggsskatterapport ska innehålla en förteckning över de val som har gjorts enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

En tilläggsskatterapport ska innehålla en förteckning över de val som har gjorts. Rapporten ska också innehålla en förteckning över

² Senaste lydelse 2023:880.

³ Senaste lydelse 2023:880.

Rapporten ska också innehålla en förteckning över de återkallelser av val som har gjorts.

de återkallelser av val som har gjorts.

8 §⁴

Om det för en koncern tillämpas ett sådant undantag som avses i 6 kap. 16 eller 17 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt, ska tilläggsskatterapporten innehålla uppgift om när koncernens inledande fas av internationell verksamhet har börjat.

Om det för en koncern tillämpas ett sådant undantag *från reglerna under fem år* som avses i 6 kap. 16, 16 a, 16 b eller 17 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt *eller motsvarande regler i en annan stat*, ska tilläggsskatterapporten innehålla uppgift om när koncernens inledande fas av internationell verksamhet har börjat.

8 a §

Uppgifter som ska lämnas enligt 5–8 §§ ska baseras på modellreglerna med tillhörande kommentarer. Undantag finns i 8 b §.

Om tillämpning av första stycket medför skillnad från vad nationell rätt i en genomförandestat föreskriver, ska tilläggsskatterapporten även innehålla upplysning om och uppgift om effekten av skillnaden.

8 b §

Om tilläggsskatterapporten innehåller ett val om förenklingsregel för nationell tilläggsskatt i en stat eller det endast finns en stat som har beskattningsrätt över tilläggs-skattebeloppet som beräknats i en stat, ska 8 a § inte tillämpas. Uppgifterna i tilläggsskatterapporten ska då baseras på den nationella rätten i den stat förenklingsregeln har valts eller den stat som har beskattningsrätt.

37 kap.

7 b §

Skatteverket får förelägga en svensk koncernenhet att lämna

uppgift som behövs för att kontrollera en uppgift som lämnats i en tilläggsskatterapport om det kan antas att uppgiften inte stämmer överens med bestämmelserna i lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

Första stycket gäller endast om det kan antas att uppgiften har betydelse för bedömningen av koncernenhetens skattskyldighet enligt lagen om tilläggsskatt.

11 §⁵

Om Skatteverket har tagit emot en begäran om upplysningar och verket behöver en uppgift för att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning eller ett avtal som medför skyldighet att utbyta upplysningar i skatteärenden, gäller följande.

Skatteverket får förelägga

1. den som de begärda upplysningarna avser, att lämna uppgift som verket behöver, *eller*

2. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgift som verket behöver om en rättshandling med någon annan.

Skatteverket får förelägga

1. den som de begärda upplysningarna avser, att lämna uppgift som verket behöver,

2. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgift som verket behöver om en rättshandling med någon annan, *eller*

3. den som har lämnat in en tilläggsskatterapport eller är ett moderföretag enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt, att lämna uppgift som verket behöver för att kontrollera en uppgift som lämnats i en tilläggsskatterapport.

Om det finns särskilda skäl, får även någon annan person än som avses i andra stycket 2 föreläggas att lämna sådan uppgift som avses där.

49 kap.

8 §

Skattetillägg ska tas ut av den som

1. har skönsbeskattats på grund av att någon inkomstdeklaration inte har lämnats,

1. har skönsbeskattats på grund av att någon inkomstdeklaration eller tilläggsskattedeklaration inte har lämnats,

⁵ Senaste lydelse 2012:847.

2. inte heller har lämnat deklaration inom den tid som föreskrivs i 7 §, och

3. på Skatteverkets initiativ påförs ytterligare skatt genom omprövning av skönsbeskattningsbeslutet.

Ett beslut om skattetillägg ska inte undanröjas om en inkomstdeklaration lämnas senare.

Ett beslut om skattetillägg ska inte undanröjas om en inkomstdeklaration eller tilläggsskattedeclaration lämnas senare.

Om skattetillägg inte har tagits ut i samband med det första skönsbeskattningsbeslutet ska, vid tillämpningen av första stycket 2, det som sägs i 7 § om beslutet om skattetillägg och kännedom om skattetillägget i stället gälla skönsbeskattningsbeslutet och kännedom om skönsbeskattningen.

51 kap.

5 §

Skattetillägg eller rapportavgift ska inte tas ut för det fall en koncernenhet vidtagit skäliga åtgärder för att redovisa korrekta beräkningar i enlighet med 33 d kap. och korrekta bedömningar i fråga om bestämmelserna om tilläggsskatt.

Bestämmelsen gäller för räkenskapsår som börjar före den 1 januari 2027 men inte för räkenskapsår som avslutas efter den 30 juni 2028.

52 kap.

3 §⁶

Ett beslut om skattetillägg på grund av oriktig uppgift eller skönsbeskattning ska meddelas senast under det andra året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Ett beslut om skattetillägg på tilläggsskatt på grund av oriktig uppgift eller skönsbeskattning ska meddelas inom *tre* år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Ett beslut om skattetillägg på tilläggsskatt på grund av oriktig uppgift eller skönsbeskattning ska meddelas inom *fyra* år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

4 §⁷

Om den som är deklarationsskyldig lämnar en inkomstdeklaration eller skattedeclaration efter utgången av året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut, får ett beslut om skattetillägg meddelas inom ett år från den dag då deklarationen kom in till Skatteverket.

⁶ Senaste lydelse 2023:880.

⁷ Senaste lydelse 2023:880.

För den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration gäller första stycket om deklarationen lämnas efter utgången av *andra* året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Om den deklarationsskyldige inte har lämnat någon deklaration, får ett beslut om skattetillägg meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

För den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration gäller första stycket om deklarationen lämnas efter utgången av *tredje* året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

56 a kap.

4 §⁸

I ett beslut om tilläggsskatt ska belopp anges i svenska kronor. Om beloppet som ligger till grund för beslutet anges i annan valuta, ska beloppet omräknas till svenska kronor *utifrån balansdagens kurs för koncernenheten. Om beloppet inte kan hänföras till en enskild koncernenhet ska kursen på moderföretagets balansdag användas.*

Den kurs som fastställs av Sveriges riksbank för köp av svenska kronor ska användas vid omräkning. Om någon valutakurs inte fastställts av Sveriges riksbank gäller följande. Motsvarande kurs från centralbanken i den stat där valutan är officiell valuta ska användas vid omräkning. Om någon valutakurs avseende svenska kronor inte har fastställts, ska valutakursen för euro användas och beloppet ska därefter omräknas till svenska kronor enligt den kurs som fastställs av Sveriges riksbank.

I ett beslut om tilläggsskatt ska belopp anges i svenska kronor. Om beloppet som ligger till grund för beslutet anges i annan valuta, ska beloppet omräknas till svenska kronor *enligt vad som anges i 32 a kap. 6 §.*

⁸ Senaste lydelse 2023:880.

Lydelse enligt lagrådsremissen Föreslagen lydelse
Rapportering och utbyte av
uppllysningar om kryptotillgångar
och vissa andra ändringar
avseende det administrativa
samarbetet på skatteområdet

66 kap.

7 §

En begäran om omprövning ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Begäran ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,
2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,
3. godkännande för tonnagebeskattning eller återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning,
4. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,
5. föreläggande,
6. revision, tillsyn över kassaregister eller kontrollbesök,
7. tvångsåtgärder,
8. återkallelseavgift,
9. kontoavgift eller dokumentationsavgift,
10. rapporteringsavgift,
11. plattformavgift,
12. kryptoavgift,
13. kontrollavgift,
14. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,
15. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
16. verkställighet, *eller* 16. verkställighet,
17. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd. 17. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd, *eller*
18. ansvar för kompletterande tilläggsskatt.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

21 §

Ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller ska meddelas inom två år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (tvåårsfristen).

Om beslutet om omprövning avser ett beslut om tilläggsskatt ska dock beslutet meddelas inom fyra år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (fyraårsfristen).

Om den som är deklarationsskyldig lämnar inkomstdeklaration eller skattedeklaration efter utgången av året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut, får ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller meddelas inom ett år från den dag då deklarationen kom in till Skatteverket. Ett sådant beslut får dock bara meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

För den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration gäller första stycket om deklarationen lämnas efter utgången av *andra* året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

För den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration gäller första stycket om deklarationen lämnas efter utgången av *tredje* året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Om den deklarationsskyldige inte har lämnat någon deklaration, får beslutet meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Första–tredje styckena gäller inte beslut om förseningsavgift.

Lydelse enligt lagrådsremissen Föreslagen lydelse
Rapportering och utbyte av
upplysningar om kryptotillgångar
och vissa andra ändringar
avseende det administrativa
samarbetet på skatteområdet

67 kap.

12 §

Ett överklagande ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Överklagandet ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,
2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,
3. godkännande för tonnagebeskattning eller återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning,
4. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,
5. deklarationsombud,
6. tvångsåtgärder,
7. återkallelseavgift,
8. kontoavgift eller dokumentationsavgift,
9. rapporteringsavgift,
10. plattformavgift,
11. kryptoavgift,
12. kontrollavgift,
13. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,
14. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
15. verkställighet, *eller* 15. verkställighet,

⁹ Senaste lydelse 2023:880.

16. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

16. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd,
eller

17. ansvar för kompletterande tilläggsskatt.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt lagrådsremissen Föreslagen lydelse
Rapportering och utbyte av
upplysningar om kryptotillgångar
och vissa andra ändringar
avseende det administrativa
samarbetet på skatteområdet

1 §

Denna lag gäller för sådant samarbete mellan Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning.

Vid utbyte av upplysningar tillämpas dock i följande fall även andra lagar:

1. Vid utbyte av upplysningar om finansiella konton enligt artikel 8.3a i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, tillämpas även lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

2. Vid utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar enligt artikel 8ac i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt direktiv (EU) 2021/514, tillämpas lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

3. Vid utbyte av upplysningar om kryptotillgångar från rapporterings-skyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster enligt artikel 8ad i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226, tillämpas lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av kryptotillgångar.

4. Vid utbyte av tilläggsskatte-
rapporter enligt artikel 8ae i rådets
direktiv 2011/16/EU av den
15 februari 2011 om administrativt
samarbete i fråga om beskattning, i
lydelsen enligt rådets direktiv (EU)
2025/872 av den 14 april 2025 om
ändring av direktiv 2011/16/EU om

*administrativt samarbete i fråga
om beskattning, tillämpas lagen
(2025:000) om automatiskt utbyte
av tilläggsskatterapporter.*

Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2023:875) om tilläggsskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2023:875) om tilläggsskatt
dels att 6 kap. 1 och 15 §§ ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas en ny paragraf, 6 kap. 15 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

1 §¹

I detta kapitel finns bestämmelser om

- skattskyldighet för svensk nationell tilläggsskatt (2 och 2 a §§),
- skattskyldighet enligt huvudregeln för tilläggsskatt (3–8 §§),
- skattskyldighet enligt kompletteringsregeln för tilläggsskatt (9–15 §§), och
- undantag från reglerna under fem år (16–18 §§).

I 7 kap. finns bestämmelser om hur bestämmelserna i detta kapitel ska tillämpas för särskilda enheter och transaktioner.

15 §

Om samtliga svenska koncernenheter i en koncern ansöker om det ska Skatteverket besluta att en av dessa är ansvarig för hela den kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter enligt 12 §.

Om samtliga svenska koncernenheter i en koncern ansöker om det ska Skatteverket, *om inte särskilda skäl talar mot det*, besluta att en av dessa är ansvarig för hela den kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter enligt 12 §.

Ansökan ska göras senast 14 månader efter utgången av det beskattningsår som den avser. Beslutet gäller så länge den ansvariga koncernenheten ingår i koncernen eller till dess att de svenska koncernenheterna gemensamt anmäler att ansvaret ska upphöra.

Ansökan ska lämnas på ett formulär som fastställts av Skatteverket.

15 a §

Om det finns särskilda skäl får Skatteverket besluta att ansvaret enligt 15 § ska upphöra att gälla.

Ett beslut om att ansvaret ska upphöra att gälla enligt första stycket gäller från och med dagen för beslutet eller den senare dag som Skatteverket bestämmer.

¹ Senaste lydelse 2024:1248.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

2.9 Förslag till förordning om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Denna förordning gäller vid sådant utbyte av tilläggsskatterapporter som avses i lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Förordningen är meddelad med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen.

Termer och uttryck

2 § Med koordineringsorganet avses det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

Uppgifter till OECD:s koordineringsorgan och behöriga myndigheter

3 § Skatteverket ska i underrättelse till koordineringsorganets sekretariat visa att lämpliga åtgärder har vidtagits för att säkerställa att nödvändiga krav på sekretess och datasäkerhet är uppfyllda.

Begäran om samråd med behöriga myndigheter

4 § Om det uppstår svårigheter i samband med genomförandet eller tolkning av det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter, får Skatteverket begära att samråd hålls med behöriga myndigheter i en eller flera andra stater så att lämpliga åtgärder kan vidtas för att säkerställa att avtalet uppfylls. Om Skatteverket begär samråd, ska verket säkerställa att koordineringsorganets sekretariat på lämpligt sätt underrättas om åtgärder som tagits fram.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2026.

2.10 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet¹

dels att 2 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 13 a §, av följande lydelse.

SFS 2025:106

Föreslagen lydelse

2 §

Beträffande personer som avses i 2 kap. 2 § lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet får det i beskattningsdatabasen behandlas uppgifter

1. som behövs vid Skatteverkets handläggning av ärenden som görs med stöd av

- kupongskattelagen (1970:624),
- fastighetstaxeringslagen (1979:1152),
- lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
- lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift,
- skatteförfarandelagen (2011:1244),
- mervärdesskattelagen (2023:200),
- lagen (1998:506) om flyttning och kontroll av vissa punktskattepliktiga varor,

- lagen (1999:445) om exportbutiker,

- inkomstskattelagen (1999:1229),

- lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter,

- lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete,
- lagen (2020:548) om omställningsstöd,
- lagen (2024:404) om skattefrihet och förfarande för kompensation till personer födda 1957 på grund av höjd åldersgräns för förhöjt grundavdrag,

eller

- annan författning med bestämmelser om skatter och socialavgifter,

2. om planerad, beslutad, pågående eller avslutad revision och annan kontroll av skatter, avgifter och stöd,

3. om att fordran mot en person registrerats hos Kronofogdemyndigheten och om indrivningsresultat,

4. om beslut om näringsförbud,

5. om antal anställda och anställdas personnummer,

6. om plusgiro- och bankgironummer, om fullmakt lämnats för bank- eller plusgiro att ta emot skatteåterbetalning på ett konto samt uppgifter om fullmakten och kontot,

7. för förberedelsearbete vid fastighetstaxering,

¹ Senaste lydelse av förordningens rubrik 2003:1023.

8. om lagfarna köp av hela eller delar av fastigheter samt om fastighetsregleringar vid vilka mer än två hektar åkermark, betesmark och skogsmark överförs från en fastighet till en annan och där frivillig överenskommelse om likviden föreligger,

9. om tillsyn enligt alkohollagen (2010:1622),

10. som behövs för

- handläggning av ärenden enligt lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden,

- handläggning av ärenden enligt 13 kap. 10 § lagen (2022:156) om alkoholskatt,

- handläggning av ärenden enligt lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning,

- handläggning av ärenden enligt lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet,

- handläggning av ärenden enligt lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,

- handläggning av ärenden enligt lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,

- handläggning av ärenden enligt lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet,

- handläggning av ärenden enligt lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet,

- handläggning av ärenden enligt lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar, *och*

- handläggning av ärenden enligt lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar, *och*
- handläggning av ärenden enligt lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter, *och*

- annat informationsutbyte och annan handräckning enligt internationella åtaganden,

11. från aktiebolagsregistret,

12. från vägtrafikregistret,

13. från Folkhälsomyndigheten om tillstånd enligt alkohollagen och om omsättning enligt restaurangrapport,

14. från Arbetsförmedlingen om beslut om arbetsmarknadspolitiska åtgärder samt om utbetalt belopp och datum för utbetalningen,

15. från Tullverket om debiterad mervärdesskatt vid import, exportvärden, antal import- och exporttillfällen samt de tidsperioder som uppgifterna avser samt uppgifter från myndigheten som behövs för tillämpningen av 10 kap. 55 och 56 §§ mervärdesskattelagen och för fastställande, uppbörd eller kontroll av mervärdesskatt vid import,

16. från Försäkringskassan om sjukpenninggrundande inkomst av annat förvärsarbete och om utsänd person,

17. om avgiftsskyldighet till sådant trossamfund som har eller har beviljats statlig avgiftshjälp enligt lagen (1998:1593) om trossamfund samt om församlingstillhörighet inom Svenska kyrkan,

18. om att prissättningsbesked har lämnats enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner,

19. om flyttningar av bränsle eller varor som avses i lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:155) om tobaksskatt respektive lagen om alkoholskatt,

20. om en särskild anteckning enligt 17 kap. 10 och 11 §§ skatteförfarandeförordningen (2011:1261),

21. som har lämnats enligt 24 § lagen (2014:1020) om redovisningscentraler och beställningscentraler för taxitrafik,

22. som behövs vid Skatteverkets handläggning av sådant stöd som avses i lagen (2023:230) om förfarande för elstöd till företag eller som har lämnats av nätföretag, Boverket eller en länsstyrelse inför handläggning av sådant stöd,

23. som har lämnats enligt 13 kap. 2 a § spelförordningen (2018:1475), och

24. som har lämnats enligt lagen (2024:1300) om uppgiftsskyldighet i fråga om frånvaro på grund av vård av barn.

Skatteverket får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som får behandlas i beskattningsdatabasen.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 a §²

De uppgifter som avses i 2 kap. 5 § tredje stycket lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet får lämnas ut till enskild på medium för automatiserad behandling.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2026.

2.11 Förslag till förordning om ändring i skatteförfarandeförordningen (2011:1261)

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandeförordningen (2011:1261)

dels att 6 a kap. 4 § och 22 kap. 2 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 13 kap. 8 a och 8 b §§, och närmast före 13 kap. 8 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 a kap.

4 §¹

Om undantaget enligt 6 kap. 16 eller 17 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt är tillämpligt ska tilläggsskatterapporten inte innehålla de uppgifter som är nödvändiga för att beräkna den effektiva skattesatsen, tilläggsskattebeloppet och fördelning av tilläggsskatt.

För koncerner med koncernenheter i två eller flera stater ska tilläggsskatterapporten i stället innehålla följande uppgifter:

1. referensstat,
2. antal stater som koncernen har koncernenheter i, och
3. det bokförda nettovärdet av materiella tillgångar för koncernenheterna i respektive stat.

För koncerner med samtliga koncernenheter i Sverige ska den rapporterande enheten till Skatteverket lämna uppgift om det första beskattningsår som koncernen omfattas av lagen om tilläggsskatt. Uppgiften ska lämnas samtidigt som tilläggsskatterapporten ges in.

Om undantaget enligt 6 kap. 16, 16 a, 16 b, 16 c eller 17 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt är tillämpligt ska tilläggsskatterapporten inte innehålla de uppgifter som är nödvändiga för att beräkna den effektiva skattesatsen, tilläggsskattebeloppet och fördelning av tilläggsskatt.

13 kap.

Beslut och besked om tilläggsskatt

8 a §

Ett besked om tilläggsskatt enligt 56 a kap. 7 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska innehålla

1. uppgift om fördelning av kompletterande tilläggsskatt mellan svenska koncernenheter och nationell tilläggsskatt, och

¹ Senaste lydelse 2024:474.

2. storleken på de skatter som anges i 56 a kap. 3 § skatteförfarandelagen.

8 b §

Om Skatteverket i ett beslut om tilläggsskatt har avvikit från lämnade uppgifter i en tilläggs-skattedeklaration, får den som beslutet gäller underrättas om beslutet i beskedet om tilläggsskatt om avvikelsen leder till lägre beskattning och avser uppenbar felräkning eller uppenbart felaktig överföring av belopp i tilläggs-skattedeklarationen.

22 kap.

2 §²

Uppgifter om belopp som ska lämnas enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) och denna förordning ska, om inte annat föreskrivs, anges i svenska kronor.

Uppgifter om belopp som ska lämnas i en tilläggsskatterapport eller tilläggsskattedeklaration ska dock anges i den valuta som beräkningarna enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt ska göras.

Uppgifter om belopp som ska lämnas i en tilläggsskatterapport ska dock anges i den valuta som beräkningarna enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt ska göras.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2026.

2.12 Förslag till förordning om ändring i förordning (2012:848) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

Härigenom föreskrivs att 16 b § förordningen (2012:848) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Skatteverket ska en gång om året tillhandahålla Europeiska kommissionen statistik avseende omfattningen av automatiska utbyte enligt lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen, lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, lagen (2017:182) automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet *och* lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

Föreslagen lydelse

16 b §¹

Skatteverket ska en gång om året tillhandahålla Europeiska kommissionen statistik avseende omfattningen av automatiska utbyte enligt lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen, lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, lagen (2017:182) automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet, lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar *och lagen (2025:000) om administrativt utbyte av tilläggs-skatterapporter.*

Skatteverket ska en gång om året tillhandahålla Europeiska kommissionen information om administrativa och andra relevanta kostnader och fördelar i samband med utbyten som ägt rum och eventuella potentiella ändringar, både för skatteförvaltningar och för tredje parter.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2026.

¹ Senaste lydelse 2022:1696.

3 Bakgrund

Under ett antal år har OECD och G20 bedrivit ett internationellt samarbete i det så kallade Inclusive Framework on Base Erosion and Profit Shifting, förkortat det inkluderande ramverket (IF) för att motverka skattebaserodering och vinstförflyttning (BEPS). I arbetet har även stater och jurisdiktioner utanför OECD och G20 deltagit. Detta arbete har bl.a. syftat till att säkerställa att vinster beskattas där de uppkommer och där värde skapas.

IF antog den 14 december 2021 s.k. modellregler för global minimibeskattning (pelare 2). Dessa brukar benämnas GloBE-reglerna (Global Anti-Base Erosion Model Rules), hädanefter kallas de dock för modellreglerna. Modellreglerna kompletteras av förklaringar och exempel i Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Commentary to the Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two), hädanefter kallad kommentaren, som godkänts av IF. Kommentaren syftar till att klargöra tolkning och tillämpning av reglerna.

Syftet med modellreglerna är att säkerställa att stora multinationella koncerners vinster beskattas med en effektiv skattesats på minst 15 procent beräknat på ett underlag som utgår från koncernredovisningen. Reglerna utgör ett koordinerat system för beskattning av lågbeskattade vinster genom att tilläggsskatt tas ut i en annan stat på sådana vinster. Reglerna ska genomföras i form av ett gemensamt tillvägagångssätt (en s.k. ”common approach”). Det innebär att de stater som enats om reglerna inte är förbundna att införa dem i nationell rätt, men om de gör det ska reglerna införas och administreras i enlighet med modellreglerna och tillhörande kommentar.

För att genomföra modellreglerna inom EU antog rådet den 14 december 2022 direktivet om säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella koncerner och storskaliga nationella koncerner i unionen (EU) 2022/2523, nedan kallat minimibeskattningsdirektivet. Regeringen beslutade den 26 oktober 2023 att överlämna propositionen Tilläggsskatt för företag i stora koncerner, prop. 2023/24:32, till riksdagen. Bestämmelserna trädde i kraft den 1 januari 2024. Sedan dess har bestämmelserna kompletterats genom förslag i prop. 2024/25:7, som trädde i kraft den 1 januari 2025. Ytterligare kompletteringar till bestämmelserna om tilläggsskatt för företag i stora koncerner, med ikraftträdande den 1 januari 2026, föreslås i en promemoria från mars 2025 (Fi2025/00675).

Sedan modellreglerna antogs har arbetet inom IF fortsatt och är pågående. Det har utarbetats och fastställts en standardiserad global tilläggsskatterapport (”GloBE Information Return”) som syftar till att underlätta efterlevnad av reglerna och administration av modellreglerna. Det har även utarbetats administrativa riktlinjer (Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Administrative Guidance on the Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)) och olika förenklingsregler för modellreglerna (dokumentet om Safe Harbours and Penalty Relief: Global Anti-Base Erosion Rules (Pillar Two)).

Inom IF har även utarbetats en modell för ett multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter,

förkortad GIR MCAA. Avtalet antogs den 27 december 2024. När det gäller informationsutbyte inom EU har Europeiska kommissionen den 28 oktober 2024 presenterat ett förslag till ändring av Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning (COM(2024)497). Förslaget har GIR MCAA som utgångspunkt. Direktivet antogs av rådet den 14 april 2025. Ändringsdirektivet är det åttonde i ordningen, när det gäller administrativt samarbete i fråga om direkt beskattning, och kallas DAC 9.

4 Kompletteringar behövs

Promemorians bedömning: Ytterligare kompletteringar bör införas när det gäller förfarandet för tilläggsskatt. Det bör införas bestämmelser om en tillfällig sanktionslättnad i enlighet med överenskommelsen inom ramen för det inkluderande ramverket. Vidare bör det införas bestämmelser om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter i enlighet med rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Skälen för promemorians bedömning: Regeringen konstaterar i propositionen Tilläggsskatt för företag i stora koncerner att arbetet med att ta fram lagstiftningen som ska genomföra minimibeskattningsdirektivet i svensk rätt präglades av den mycket korta tid som stod till förfogande. Det är därtill fråga om ett komplext regelverk, samtidigt som vikten av att ha svenska regler på plats samtidigt som övriga medlemsstater inom EU genomför minimibeskattningsdirektivet i sina nationella rättsordningar måste lyftas särskilt. Det var nödvändigt att göra en avvägning mellan å ena sidan önskvärd tidsåtgång för lagstiftningsarbetet och å andra sidan ett starkt önskemål att ha samspelande regler i kraft vid samma tidpunkt på en gemensam marknad. Eftersom de materiella bestämmelserna i minimibeskattningsdirektivet skulle införas i nationell rätt senast den 31 december 2023 var det nödvändigt att sätta en gräns för vad som rymdes inom det lagstiftningsärendet för att fullgöra implementeringen av minimibeskattningsdirektivet (prop. 2023/24:32 s. 123 och 131). Propositionen innehöll därmed inte samtliga lagstiftningsförslag som krävs för att svensk rätt ska anses ligga i linje med modellreglerna, kommentaren och antagna riktlinjer från OECD.

Arbetet med kommentarerna till OECD:s modellregler pågår och är ännu inte avslutat. I februari, juli och december 2023, juni 2024 och januari 2025 antogs administrativa riktlinjer. När det gäller de riktlinjer som har antagits i februari 2023 så omfattades de av propositionen 2023/24:32 endast i den utsträckning det var fråga om förtydliganden och exempel men inte några sådana klargöranden som skulle kräva ny lagstiftning som går utöver de förslag som redan hade remitterats. Regeringen har i den efterföljande propositionen Kompletteringar till bestämmelserna om tilläggsskatt för företag i stora koncerner lämnat

förslag på ytterligare bestämmelser med anledning av riktlinjerna från 2023, se prop. 2024/25:7. Ytterligare kompletteringar till bestämmelserna om tilläggsskatt för företag i stora koncerner har föreslagits i en promemoria från mars 2025 (Fi2025/00675).

När det gäller en tillfällig sanktionslättnad som fastställdes i dokumentet om Safe Harbours and Penalty Relief: Global Anti-Base Erosion Rules (Pillar Two) har regeringen i proposition 2023/24:32 anfört att det finns anledning att återkomma i frågan eftersom den kräver ytterligare analys och bedömning (a.a. prop. s. 435). Avsnittet om den tillfälliga sanktionslättningen har i januari 2025 arbetats in som bilaga C i IF:s dokument GloBE Information Return.

När det gäller GIR MCAA och DAC 9 krävs kompletterande lagförslag och överväganden för att det automatiska informationsutbytet ska fungera.

5 Automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter

5.1 Inledning

Systematik och referenser

DAC 9 är den åttonde ändringen av Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning som ersatte direktivet 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på direktbeskattningens område (förkortat DAC). En politisk överenskommelse nåddes om DAC 9 på Ekofinrådets möte den 11 mars 2025. DAC 9 antogs sedan av rådet (utrikes frågor) den 14 april 2025.

Det har ännu inte publicerats någon officiell konsoliderad version. DAC 9 innehåller fyra artiklar. I de fyra artiklarna läggs det till nya artiklar samtidigt som ändringar görs i en rad olika befintliga artiklar. För att på enklast sätt precisera vilka bestämmelser som avses har valet gjorts att i denna promemoria generellt hänvisa till artiklarna som de numreras i det konsoliderade direktivet (dvs. DAC). Undantag från denna systematik förekommer, t.ex. när det gäller artiklar som inte ingår i DAC utan bara finns i DAC 9, såsom artikel 2 där det anges när medlemsstaterna ska ha genomfört och börja tillämpa DAC 9. I dessa fall hänvisas i denna promemoria till ”DAC 9”. I övrigt avses artikelnumret i det konsoliderade DAC.

Direktivet om administrativt samarbete (DAC)

Direktivet kallas DAC (Directive on Administrative Cooperation) på både svenska och engelska. Det nya direktivet, i sin ursprungsversion från 2011 är med detta synsätt DAC 1. DAC 1 innehåller regler av skiftande natur som alla har att göra med samarbete mellan skattemyndigheter. Regler om automatiskt utbyte av upplysningar finns redan i DAC 1. Även om det främsta syftet i DAC 1 var att implementera den nya internationella

standarden för informationsutbyte på begäran finns också i standarden en möjlighet för behöriga myndigheter i olika länder att komma överens om att utbyta vissa uppgifter automatiskt för varje person som identifierats som hemmahörande i den andra behöriga myndighetens medlemsstat. Att utbytet sker automatiskt innebär att vissa uppgifter om personer som hör hemma i det andra landet, skickas till det andra landets behöriga myndighet periodiskt, t.ex. årligen utan att den behöver begära uppgifterna och utan att det behöver röra någon specifik utredning i det andra landet.

Först ut i denna utveckling var det automatiska informationsutbytet om finansiella konton, Foreign Account Tax Compliance Act (FATCA) och OECD:s gemensamma rapporteringsnormer (Common Reporting Standard, CRS) samt rådets direktiv 2014/107/EU (DAC 2). DAC 2 medförde att OECD:s globala standard togs in i EU-rätten.

Sedan kom EU:s andra ändring i rådets direktiv (EU) 2015/2376 (DAC 3). Därigenom infördes regler om ett automatiskt utbyte av förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning mellan medlemsstaterna och Europeiska kommissionen.

Den tredje ändringen i DAC antogs i rådets direktiv (EU) 2016/881 (DAC 4). Genom DAC 4 infördes regler om att stora multinationella koncerner ska rapportera uppgifter om sin verksamhet i respektive medlemsstat. Uppgifterna utbyts sedan automatiskt mellan medlemsstaterna. Därigenom infördes även OECD:s standard för land-för-land-rapportering i EU-rätten. Syftet med uppgifterna är i huvudsak att ge skattemyndigheterna i olika länder underlag för en övergripande initial analys av i vilka fall det kan vara av intresse att titta närmare på internprissättningsmetoder m.m.

DAC 5 var en mycket liten ändring i direktivet, som har stor betydelse. I korthet innebär DAC 5 att även skattemyndigheterna ska ha tillgång till vissa uppgifter som samlas in och registreras för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.

Genom rådets direktiv (EU) 2018/822 (DAC 6) infördes bestämmelser som innebär att rådgivare som tar fram rapporteringspliktiga arrangemang för att, på vissa angivna sätt, minimera skattebördan för sina klienter ska lämna uppgifter till skattemyndigheten om arrangemangen och vad som kännetecknar dessa. I vissa fall åligger uppgiftsskyldigheten i stället användarna av arrangemanget.

I rådets direktiv (EU) 2021/514 (DAC 7) infördes bestämmelser om att plattformsoperatörer ska lämna uppgifter till skattemyndigheten om vilken ersättning som betalats ut eller tillgodoräknats användarna av plattformarna vid försäljning av varor och tjänster samt uthyrning av fast egendom. OECD:s modellregler för rapportering av plattformsoperatörer avseende säljare i delnings- och gigeconomien (DPI MR) infogades i svensk rätt vid samma tillfälle som DAC 7. Liksom i övriga fall ska dessa uppgifter sedan utbytas mellan behöriga myndigheter i de medlemsstater som berörs.

DAC 8 antogs den 17 oktober 2023. Bestämmelserna innebär att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska rapportera uppgifter om kryptotillgångar till skattemyndigheterna. Skattemyndigheterna ska därefter utbyta upplysningarna om kryptotillgångarna. Uppgifterna som utbyts ska dessutom användas av myndigheterna i beskattningsverksamheten.

Ändringen av DAC som avser DAC 9 beskrivs ovan, se avsnitt 3.

OECD:s multilaterala avtal

Modellreglerna och minimibeskattningsdirektivet innehåller regler om uppgiftsskyldighet för koncernenheter som omfattas av reglerna om tilläggsskatt. Varje koncernenhet är skyldig att årligen lämna in en tilläggsskatterapport som innehåller nödvändiga uppgifter för att beräkna effektiv skattesats i varje stat där koncernen bedriver verksamhet samt, i förekommande fall, uppgifter för att beräkna och fördela tilläggsskattebelopp. Skyldigheten att lämna tilläggsskatterapport ankommer på varje koncernenhet. Skyldigheten bortfaller dock om moderföretaget, eller en koncernenhet som moderföretaget har utsett, lämnar tilläggsskatterapport för koncernens räkning till skattemyndigheten i en stat där den hör hemma och länderna har ett avtal om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter, se art. 8.1 i modellreglerna och art. 44 i minimibeskattningsdirektivet. Reglerna har implementerats i svensk rätt genom 33 d kap. 3 och 4 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL.

Inom IF har det tagits fram en modell för multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter, GIR MCAA. GIR MCAA innebär att ett automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter ska ske mellan behöriga myndigheter i staterna i enlighet med den spridningsmetod som har antagits av IF. Bestämmelserna innebär att skattemyndigheten i den stat där moderföretaget, eller en annan koncernenhet som moderföretaget har utsett, hör hemma ansvarar för att ta emot tilläggsskatterapporten för koncernens räkning och sedan utbyta relevanta delar av densamma till de stater där koncernen bedriver verksamhet.

GIR MCAA är utgångspunkten för det nya informationsutbytet om tilläggsskatterapporter som nu tas in som en del av DAC. Enligt DAC 9 bör direktivet överensstämma med GIR MCAA och dess kommentar samt det av IF fastställda formuläret GloBE Information Return (se skäl 3 i DAC 9). Det automatiska utbytet av tilläggsskatterapporter enligt DAC 9 och GIR MCAA ligger nära i linje med varandra.

5.2 GIR MCAA och DAC 9 genomförs i svensk rätt

Promemorians förslag: Rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter ska genomföras som ett enhetligt regelverk i svensk rätt.

En ny lag om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter ska införas. Lagen ska tillämpas både om informationsutbytet sker med andra medlemsstater i enlighet med ändringsdirektivet eller med andra stater i enlighet med ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter.

Samtliga hänvisningar till EU-rättsakter i den nya lagen ska vara statiska.

Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden ska omfatta tilläggsskatt.

Skälen för promemorians förslag: Bestämmelser om skyldighet för koncernenheter som omfattas av lagen (2023:875) om tilläggsskatt att lämna tilläggsskatterapport och vad en tilläggsskatterapport ska innehålla m.m., har redan införts i svensk rätt, se 33 d kap. SFL och prop. 2023/24:32. Det multilaterala avtalet GIR MCAA och direktivet DAC 9 handlar båda om de uppgifter som en koncernenhet har lämnat i en tilläggsskatterapport som ska utbytas med andra stater. Att stater har ett gällande avtal om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter innebär att koncernen kan centralisera sin uppgiftsskyldighet och endast lämna in tilläggsskatterapporten i en stat, se 33 d kap. 4 § SFL.

Av artikel 2.1 i DAC 9 framgår att Sverige senast den 31 december 2025 ska anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet. För att DAC 9 ska bli tillämpligt i svensk rätt krävs att det införs en skyldighet för Skatteverket att automatiskt utbyta uppgifter i tilläggsskatterapporter med de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater.

GIR MCAA innebär att ett automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter ska ske mellan behöriga myndigheter i stater som genomfört modellreglerna eller en kvalificerad regel om nationell tilläggsskatt. Bestämmelserna som införs behöver därför anpassas på ett sådant sätt att de kan tillämpas även för utbyte med andra stater än de medlemsstater som omfattas av direktivet. Ändringarna i DAC har tidigare genomförts på detta sätt när det är fråga om nya regler i direktivet som har sin motsvarighet i avtal och regler som tagits fram inom OECD.

Sverige behöver genomföra både EU:s och OECD:s regelverk. Ett flertal av de multinationella koncernerna där en svensk koncernenhet ingår bedriver verksamhet i såväl EU som i tredjeland. Om regelverken inte stämmer överens skulle det innebära en större administrativ börda för de multinationella koncerner som bedriver verksamhet både inom EU och i tredjeland. Olika regelverk skulle även öka Skatteverkets kostnader. Det är därför nödvändigt att regelverken genomförs på ett enhetligt sätt. I promemorian föreslås därför att det införs en ny lag som reglerar det automatiska utbytet av tilläggsskatterapporter och som gäller både vid utbytet enligt DAC och vid utbytet med tredjeländer enligt gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

I några av de bestämmelser som föreslås i lag om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter krävs det hänvisningar till vissa EU-rättsakter. Sådana hänvisningar kan göras antingen statiska eller dynamiska. En statisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i en viss angiven lydelse. En följd av denna hänvisningsteknik är därmed att den nationella författningen normalt behöver ändras varje gång EU-bestämmelsen ändras. Den hänvisningstekniken bör användas när exempelvis ett EU-direktiv ger den svenska författningstexten ett materiellt innehåll. En dynamisk hänvisning innebär i stället att hänvisningen avser EU-rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen. Den används till exempel när hänvisningen endast bör ses som

en ren upplysningsbestämmelse. Sådana hänvisningar används i större utsträckning vid EU-förordningar.

Hänvisningarna till direktiven ger lagtexten materiellt innehåll vilket gör att hänvisningarna bör vara statiska för att undvika att framtida direktivändringar ges omedelbart genomslag. Samtliga hänvisningar i lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter till rättsakter från EU bör därför vara statiska. En följd av att ha statiska hänvisningar blir att om rättsakterna ändras behöver lagstiftaren överväga om någon ändring behöver göras i den nationella lagstiftningen.

I Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden finns bestämmelser om informationsutbyte för beskattningsändamål, delgivning av handlingar och indrivning av skatter och avgifter m.m. Konventionen har inkorporerats i svensk rätt genom lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Konventionen tillämpas i fråga om de svenska skatter och avgifter som anges i bilaga 2. Konventionen bör även tillämpas för tilläggsskatt som regleras i lagen om tilläggsskatt och bilaga 2 bör därför ändras för att omfatta denna lag.

Författningsförslag

Förslaget innebär att det införs en ny lag om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter och en ny förordning om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter samt att bilaga 2 till lagen om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden ändras.

5.3 Definitioner och förklaringar

Promemorians förslag: Motsvarigheter till definitionerna i rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter ska tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Definitioner som ska tas in är OECD:s dataöverföringssystem, uppgiftsincident, rapporteringspliktig jurisdiktion, det allmänna avsnittet, avsnitt om jurisdiktion, stat som har beskattningsrätt, genomförandestat, spridningsmetod, stat som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt och rapporterat beskattningsår.

De begrepp och uttryck som finns i lagen om tilläggsskatt ska ha motsvarande innebörd i den nya lagen.

Skälen för promemorians förslag

I artikel 3 i DAC definieras vissa termer. Artikel 3.9 andra stycket i DAC har ändrats på så sätt att, i fråga om artiklarna 8ae och 9a och bilaga VII, alla begrepp ska ha den betydelse som anges i särskilt angivna artiklar i minimibeskattningsdirektivet. Det gäller bl.a. koncernenhet, multinationell koncern, yttersta moderenhet, kvalificerad huvudregel för tilläggsskatt, kvalificerad nationell tilläggsskatt, kvalificerad

kompletteringsregel för tilläggsskatt och joint venture (samriskföretag). Dessa begrepp är redan definierade i lagen om tilläggsskatt och det saknas behov av kompletteringar i svensk rätt i denna del. Detsamma gäller även i fråga om begreppet stat som definieras i lagen om tilläggsskatt. Ytterligare bestämmelser om definitioner finns i avsnitt I i bilaga VII till DAC och i avsnitt 1 i GIR MCAA.

OECD:s dataöverföringssystem och uppgiftsincident

OECD:s dataöverföringssystem är ett gemensamt system som OECD har utformat för att säkerställa överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för beskattning. En definition av detta begrepp bör tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

I artikel 25.6 i DAC finns bestämmelser om det förfarande som medlemsstaterna och kommissionen ska följa i händelse av en uppgiftsincident i en medlemsstat. Bestämmelser om hur Skatteverket ska agera vid en uppgiftsincident i Sverige eller en annan medlemsstat regleras i 22 b och 22 c §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning, nedan förkortad lagen om administrativt samarbete, se vidare avsnitt 5.7.

Med uppgiftsincident avses en säkerhetsöverträdelse som leder till förstöring, förlust eller ändring eller olämplig eller obehörig åtkomst till, utlämning eller användning av uppgifter, inbegripet men inte begränsat till personuppgifter som överförts, lagrats eller på annat sätt behandlats till följd av avsiktliga olagliga handlingar, försumlighet eller olycka och som kan röra uppgifters konfidentialitet, tillgänglighet och integritet, se 7 § lagen om administrativt samarbete. Begreppet bör ha samma betydelse i den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Rapporteringspliktig jurisdiktion

Begreppet rapporteringspliktig jurisdiktionen har betydelse för vilka stater och jurisdiktioner uppgifter ska utbytas med. Med en rapporteringspliktig jurisdiktion avses en medlemsstat i EU eller en annan stat eller jurisdiktion med vilken Sverige har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter och staten eller jurisdiktionen har identifierats som en rapporteringspliktig jurisdiktion i en lista som publicerats av det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Termen har betydelse för med vilka stater uppgifter ska utbytas med. En definition av detta begrepp bör tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Genomförandestat och stat som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt

Med genomförande medlemsstat avses en medlemsstat som för ett givet rapporterat beskattningsår (i DAC används emellertid termen rapporterat räkenskapsår) har genomfört 1) en kvalificerad huvudregel för tilläggsskatt, 2) en kvalificerad kompletteringsregel för tilläggsskatt, eller 3) både och.

Med medlemsstat som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt avses medlemsstat som inte har genomfört en kvalificerad

huvudregel eller kompletteringsregel för tilläggsskatt utan enbart har genomfört en kvalificerad nationell tilläggsskatt. Vad som avses med en kvalificerad regel definieras i 2 kap. 3–5 a §§ lagen om tilläggsskatt.

Definitionerna motsvarar de som återfinns i GIR MCAA i fråga om genomförande jurisdiktion (Implementing Jurisdictions) eller jurisdiktion som enbart infört en kvalificerad nationell tilläggsskatt (QDMTT-only Jurisdictions). För att definitionerna ska vara tillämpliga inte enbart för medlemsstater utan även tredjeländer, bör definitionerna i den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter benämnas genomförandestat respektive stat som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt.

Allmänt avsnitt och avsnitt om jurisdiktion

Allmänt avsnitt och avsnitt om jurisdiktion definieras på samma sätt i såväl bilaga VII till DAC som i GIR MCAA och bör införas i den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Med allmänt avsnitt avses den del av tilläggsskatterapporten som innehåller allmänna upplysningar om den multinationella koncernen som helhet, inbegripet dess bolagsstruktur och en övergripande sammanfattning av tillämpningen av reglerna om tilläggsskatt. Det allmänna avsnittet utgörs av del 1 i tilläggsskatterapporten.

Avsnitt om jurisdiktion är den del av tilläggsskatterapporten som innehåller information om den närmare tillämpningen av reglerna om tilläggsskatt eller kvalificerad nationell tilläggsskatt för varje stat där den multinationella koncernen bedriver verksamhet. Avsnitt om jurisdiktion utgörs av del 2 och 3 i tilläggsskatterapporten. I vissa fall när beräkningar ska göras särskilt, kan flera uppsättningar av del 2 eller 3 lämnas om fråga om en och samma stat. Det gäller t.ex. vid separat beräkning av tilläggsskattebeloppet för ett samriskföretag och dess dotterföretag, jfr 7 kap. 45 § lagen om tilläggsskatt.

Spridningsmetod

Definitionen av spridningsmetod är central för det automatiska utbytet av tilläggsskatterapporter. Informationen i en tilläggsskatterapport är omfattande och bör därför inte spridas till fler stater än nödvändigt. Spridningsmetoden anger i vilken utsträckning avsnitten i tilläggsskatterapporten är relevanta för beräkning och bedömning av tilläggsskatt i respektive stat. I GIR MCAA har spridningsmetoden definierats medan motsvarande regler har fastställts i artikel 8ae i DAC. Spridningsmetoden bör föras in som en definition i den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter, med följande innebörd.

Om moderföretaget hör hemma i en genomförandestat så ska den behöriga myndigheten i den staten tillhandahållas samtliga avsnitt i tilläggsskatterapporten. Staten där moderföretaget hör hemma ska således få tillgång till tilläggsskatterapporten i sin helhet, om staten har infört en kvalificerad huvudregel eller kompletteringsregel för tilläggsskatt, eller båda.

När det gäller andra genomförandestater ska de tillhandahållas det allmänna avsnittet om en eller flera koncernenheter hör hemma där. De ska även tillhandahållas ett eller flera avsnitt om jurisdiktion i fråga om de

stater där de har beskattningsrätt enligt modellreglerna respektive minimibeskattningsdirektivet, inbegripet nationell tilläggsskatt. Vad som avses med stat som har beskattningsrätt redovisas under nästa underrubrik.

I de fall kompletterande tilläggsskatt ska beräknas och fördelas kan det innebära att ett stort antal stater har beskattningsrätt. I syfte att begränsa spridningen anges särskilt att i de fall stater har beskattningsrätt endast genom kompletterande tilläggsskatt och där procentsatsen för kompletterande tilläggsskatt är noll, ska utbytet endast avse den del av rapporten som ger information om fördelningen av kompletterande tilläggsskatt, vilket motsvarar tabell 3.4.3 i tilläggsskatterapporten. Detta innebär att om en genomförandestat vid tillämpning av reglerna inte har någon koncernenhet som är skyldig att betala tilläggsskatt i fråga om ett tilläggsskattebelopp som räknats fram för enheter i den andra staten, så ska den förstnämnda staten inte heller ta del av beräkningarna i tilläggsskatterapporten som avser den sistnämnda staten. Endast tabell 3.4.3 som anger vilka uppgifter som utgjort underlag för beräkningen av fördelning av kompletterande tilläggsskatt ska tillhandahållas. Detta eftersom staten kan ha behov av att kontrollera att de uppgifter som koncernen har redovisat avseende t.ex. anställda och materiella tillgångar i landet är korrekta. Dessa uppgifter är relevanta för fördelningen av kompletterande tilläggsskatt mellan koncernenheter i olika stater, jfr 6 kap. 12 § lagen om tilläggsskatt.

När det gäller stater som enbart har infört en kvalificerad nationell tilläggsskatt begränsas spridningen ytterligare. Dessa stater ska tillhandahållas det allmänna avsnittet med undantag för den övergripande sammanfattningen som utgörs av avsnitt 1.4 i tilläggsskatterapporten. Detta gäller om

- en eller flera koncernenheter hör hemma i den staten,
- ett samriskföretag eller dotterföretag till ett samriskföretag i koncernen hör hemma i den staten och samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag omfattas av statens kvalificerade nationella tilläggsskatt samt
- statslösa koncernenheter eller statslösa samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag i koncernen omfattas av statens kvalificerade nationella tilläggsskatt.

Stater som enbart har infört en kvalificerad nationell tilläggsskatt ska även tillhandahållas avsnitt om jurisdiktion i de fall staten har beskattningsrätt. Detta innebär att dessa stater kommer tillhandahållas de avsnitt om jurisdiktion som avser den egna staten. Det kan vara aktuellt om en koncernenhet hör hemma där, ett samriskföretag eller dotterföretag till samriskföretag hör hemma där och omfattas av den nationella tilläggsskatten, eller där statslösa koncernenheter eller statslösa samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag i koncernen omfattas av statens nationella tilläggsskatt.

Stat som har beskattningsrätt

Vad som avses med en stat som har beskattningsrätt är inte närmare definierat i vare sig DAC eller GIR MCAA. Det finns emellertid behov av att i nationell lagstiftning definiera stat som har beskattningsrätt och en sådan definition bör föras in i den nya lagen om automatiskt utbyte av

tillägsskatterapporter. Ledning kan hämtas från IF:s dokument GloBE Information Return, uppdaterat i januari 2025, där bl.a. följande framgår (se p. 24–27). En genomförandestat (stat A) har beskattningsrätt i förhållande till en annan stat (stat B) om, enligt den regelordning som föreskrivs i modellreglerna, det tillägsskattebelopp som beräknats för stat B skulle leda till tillägsskatt som ska betalas enligt bestämmelserna i stat A, även om ingen skyldighet att betala tillägsskatt faktiskt uppstår, t.ex. på grund av att den effektiva skattesatsen i stat B är över minimiskattesatsen. Bedömningen av om en genomförandestat har beskattningsrätt i fråga om en annan stat kommer därför att bero på de regler som är tillämpliga i andra stater där den multinationella koncernen har koncernenheter och om dessa regler erkänns som kvalificerade. Detta beror på att regelordningen endast gäller när stater har kvalificerade regler enligt definitionen i modellreglerna. En genomförandestat eller stat som enbart infört en kvalificerad nationell tillägsskatt kan ha beskattningsrätt i förhållande till den egna staten. Detta är fallet när en stat tillämpar en huvudregel för tillägsskatt eller en regel om nationell tillägsskatt på enheter som hör hemma där. En stat med en kvalificerad nationell tillägsskatt anses ha beskattningsrätt i fråga om sin egen stat och ska därför förses med avsnitt om jurisdiktion som gäller den egna staten när nationell tillägsskatt kan påföras koncernenheter eller samriskföretag eller dotterföretag till samriskföretag i den multinationella koncernen.

Med stat som har beskattningsrätt avses således en genomförandestat eller stat som enbart tillämpar en kvalificerad nationell tillägsskatt och om ett moderföretag eller en koncernenhet hör hemma där och enligt huvudregeln eller kompletteringsregeln för tillägsskatt eller en regel om nationell tillägsskatt kan bli skattskyldig för ett tillägsskattebelopp. Frågan om skattskyldighet är inte enbart beroende av genomförandestatens egna bestämmelser om tillägsskatt utan även av införda regler i andra stater där koncernen bedriver verksamhet. Tillägsskattebeloppet kan ha beräknats i en annan stat eller i den egna staten. Det kan således ha beräknats för antingen det egna företaget eller en annan enhet i den multinationella koncernen. En stat kan således ha beskattningsrätt i förhållande till den egna staten och ska då, vid ett utbyte, tillhandahållas de avsnitt som avser den egna staten.

Flera genomförandestater kan ha beskattningsrätt i förhållande till samma stat. Detta kan till exempel vara fallet när både moderföretaget och en delägd moderenhet är skyldiga att tillämpa huvudregeln för tillägsskatt i fråga om ett tillägsskattebelopp som beräknats för en koncernenhet som är belägen i en tredje stat. I så fall har både staten där moderföretaget är beläget och staten där den delägda moderenheten är belägen beskattningsrätt och ett system med avräkning tillämpas för att undvika dubbelbeskattning (jfr 6 kap. 8 § lagen om tillägsskatt och artikel 2.3 i modellreglerna). På samma sätt skulle alla stater som tillämpar en kompletteringsregel för tillägsskatt ha beskattningsrätt för de stater för vilka tillägsskattebeloppet inte sänks till noll genom tillämpning av andra regler. Stater som tillämpar en kompletteringsregel för tillägsskatt anses ha beskattningsrätt i fråga om dessa andra stater även om ingen skyldighet att betala tillägsskatt faktiskt uppstår.

En genomförandestat kan också ha beskattningsrätt endast för en del av en multinationell koncerns verksamhet. Exempelvis kan en delägd moder-

enhet inneha en ägarandel i en enda annan koncernenhet och dess beskattningsrätt skulle begränsas till den staten där den koncernenheten är belägen. I de situationer där vissa enheter är undantagna från den multinationella koncernens effektiva skattesats (t.ex. minoritetsägda koncernenheter) ska beskattningsrätten fastställas i för varje undergrupp eller enhet för vilken en separat beräkning ska göras.

Rapporterat beskattningsår

Slutligen bör begreppet rapporterat beskattningsår definieras. Med rapporterat beskattningsår avses det beskattningsår som tilläggs-skatte rapporten avser. Både GIR MCAA som DAC innehåller en förlängd tidsfrist för utbyte det första året som en behörig myndighet ska överföra information, dvs. det första rapporterade beskattningsåret. Vad som avses med det första rapporterade beskattningsåret redovisas närmare i avsnitt 5.5.

Lagförslag

Förslaget innebär att 3–12 §§ lagen om automatiskt utbyte av tilläggs-skatte rapporter införs.

5.4 Utbyte av uppgifter i en tilläggsskatte rapport

Promemorians förslag: Bestämmelser ska tas in i lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatte rapporter att Skatteverket ska utbyta uppgifter i en tilläggsskatte rapport med behöriga myndigheter i en rapporteringspliktig jurisdiktion. Uppgifter ska överföras i enlighet med spridningsmetoden och baserat på den rapporterande enhetens anvisningar. Skatteverket ska dock inte lämna upplysningar i de fall uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna lämnas för. Överföring ska inte göras om Sverige saknar ett gällande avtal med den andra staten om automatiskt utbyte av tilläggsskatte rapporter och inte heller om den andra staten har anmält att det inte vill ta emot sådana rapporter.

Uppgifter ska överföras senast inom tre månader från den dag tilläggsskatte rapporten senast ska lämnas. Om tilläggsskatte rapporten lämnas för sent, ska uppgifterna överföras senast inom tre månader från den dag tilläggsskatte rapporten lämnades.

Vid utbyte av tilläggsskatte rapporter enligt rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning tillämpas lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatte rapporter.

Skatteverket ska i beskattningsdatabasen få behandla uppgifter som behövs för handläggning enligt lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatte rapporter.

Promemorians bedömning: Att kommissionen genom genomförandeakter ska anta de nödvändiga praktiska arrangemangen för att underlätta vidarebefordran av uppgifter behöver inte införas i svensk lag.

Skälen för promemorians förslag och bedömning

Om överföring av uppgifter

Bestämmelser om utbyte av tilläggsskatterapport finns i artikel 8ae i DAC och i avsnitt 2 i GIR MCAA.

Av artikel 8ae.2 i DAC framgår att den behöriga myndigheten i en medlemsstat som har mottagit tilläggsskatterapporten i enlighet med artikel 44.3 a och b i minimibeskattningsdirektivet (nedan kallad central inlämning) genom automatiskt utbyte ska lämna de avsnitt som framgår av spridningsmetoden. Utbyte ska ske med andra medlemsstater enligt direktivet. Utbyte ska även ske med andra stater eller jurisdiktioner med vilka Sverige har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte om tilläggsskatterapporter. Bestämmelserna måste därför utformas på så sätt att de ska vara tillämpliga för alla rapporteringspliktiga jurisdiktioner och inte enbart medlemsstater i EU.

Tilläggsskatterapporter som lämnas in till Skatteverket genom central inlämning ska således utbytas till andra medlemsstater och tredjeland med vilka Sverige har ett gällande avtal om utbyte av tilläggsskatterapporter. Endast tilläggsskatterapport som innehåller den information som framgår av 33 d kap. 5–8 §§ SFL kan lämnas in centralt och således utbytas enligt DAC och GIR MCAA, jfr artikel 44.3 i minimibeskattningsdirektivet och 33 d kap. 4 § första stycket 1 SFL. Detta innebär att en tilläggsskatterapport med förenklat innehåll inte kan lämnas in centralt och således inte heller vara föremål för informationsutbyte. En förenklad tilläggsskatterapport lämnas av en svensk koncernenhet om moderföretaget hör hemma i en stat utanför Europeiska unionen vars nationella bestämmelser är likvärdiga med en huvudregel för tilläggsskatt. En sådan rapport ska inte innehålla uppgifter enligt 33 d kap. 5–7 §§ SFL utan i stället det som föreskrivs i 10 och 11 §§ samma kapitel, se 33 d kap. 9 § SFL.

Utbyte ska ske i enlighet med spridningsmetoden, se avsnitt 5.3. Utbyte ska dock inte ske om den andra staten har anmält att den inte önskar ta emot sådana uppgifter.

Enligt 27 kap. offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), förkortad OSL, gäller sekretess bl.a. i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Sekretessen är absolut. Uppgifter som har lämnats till Skatteverket i en tilläggsskatterapport omfattas av denna sekretess. Enligt 8 kap. 3 § OSL får dock en uppgift för vilken sekretess gäller enligt lagen röjas för en utländsk myndighet eller en mellanfolklig organisation om utlämnande sker i enlighet med särskild föreskrift i lag eller förordning. För att behöriga myndigheter i andra stater eller jurisdiktioner ska kunna få tillgång till uppgifterna bör en sekretessbrytande regel tas in. En bestämmelse bör införas i den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter där det framgår att Skatteverket till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte ska överföra uppgifter som Skatteverket har fått i en tilläggsskatterapport enligt 33 d kap. SFL. Det skulle dock knappast innebära någon nytta för de behöriga myndigheterna i andra rapporteringspliktiga jurisdiktioner om Skatteverket lämnar upplysningar i de fall då uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna lämnas för. En bestämmelse bör därför tas in

om att Skatteverket inte ska lämna upplysningar i de fall uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna enligt 33 d kap. SFL lämnas för.

Enligt artikel 8ae.5 i DAC ska kommissionen genom genomförandeakter anta de praktiska arrangemang som är nödvändiga för att underlätta vidarebefordran av uppgifterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2 i DAC. Någon bestämmelse behöver inte införas i svensk författning med anledning av detta.

Tidsfrist för överföring

Av artikel 8ae.3 i DAC framgår att utbyte av uppgifter ska äga rum senast tre månader efter tidsfristen för inlämning för det rapporterade räkenskapsåret. Tidsfristen för att lämna in en tilläggsskatterapport för svenska koncernenheter framgår av 33 d kap. 13 § SFL och är enligt huvudregeln 15 månader efter utgången av det beskattningsår som rapporten avser. Om det är första gången lagen om tilläggsskatt ska tillämpas på koncernen, ska rapporten ha kommit in inom 18 månader efter utgången av det beskattningsår som rapporten avser. En bestämmelse om detta bör tas in i den nya lagen. Med rapporterade räkenskapsåret avses det beskattningsår som rapporten avser, se avsnitt 5.3. Det sagda innebär att tilläggsskatterapporten som huvudregel ska lämnas in inom 15 månader efter beskattningsårets utgång. Rapporten ska sedan utbytas av Skatteverket inom tre månader därefter, vilket innebär 18 månader efter beskattningsårets utgång.

Om en tilläggsskatterapport inte har lämnats in inom tidsfristen utan för sent, ska Skatteverket överföra uppgifterna senast inom tre månader från den dag då tilläggsskatterapporten lämnades in, jfr artikel 8ae.4 i DAC och artikel 3.3 i GIR MCAA. När överföring av uppgifter senast ska ske bör regleras i den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Särskilda bestämmelser har dock tagits fram för det första rapporterade räkenskapsåret och när utbyte ska ske för första gången. Såväl i GIR MCAA som i DAC föreskrivs en längre tidsfrist för utbyte av uppgifter om utbytet gäller det första rapporterade räkenskapsåret. För svenskt vidkommande, som redan har infört en huvudregel och kompletteringsregel för tilläggsskatt, utgörs det första rapporterade räkenskapsåret av det räkenskapsår som inleds från och med 31 december 2023, jfr artikel 27d.1 i DAC. För det första rapporterade räkenskapsåret ska uppgifter överföras senast sex månader efter tidsfristen för inlämning, se artikel 27d.3 i DAC och artikel 3.2 i GIR MCAA. Tidsfristen för att lämna in tilläggsskatterapporten är den 30 juni 2026, se övergångsbestämmelsen till SFS 2023:880. Detta gäller för beskattningsår som avslutats före den 31 mars 2025 och gäller oberoende om rapporten avser det första eller andra beskattningsåret som koncernen omfattades av reglerna om tilläggsskatt. Detta innebär att Skatteverket, för det första rapporterade räkenskapsåret, ska överföra uppgifter senast den 31 december 2026. För att ta hänsyn till eventuella förseningar i det nya utbytessystemet ska det första utbytet under alla omständigheter äga rum tidigast den 1 december 2026, se skäl 7 och artikel 27d.4 i DAC. Bestämmelser om när Skatteverket senast ska överföra uppgifter i fråga om beskattningsår som avslutats före den

31 mars 2025 kan tas in i övergångsbestämmelser, se avsnitt 13. När det gäller stater som ännu inte har infört reglerna, se vidare under avsnitt 5.5 vad som avses med första rapporterade beskattningsår.

Om behandling av uppgifter i beskattningsdatabasen

Enligt 1 kap. 4 § 1 lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet, förkortad SdbL, får uppgifter behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter. Av 1 kap. 4 § 4 SdbL framgår att uppgifter också får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för revision och annan analys- eller kontrollverksamhet. Av 1 kap. 4 § 7 SdbL framgår vidare att uppgifter även får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande. Ett exempel på detta är åtagandet att överföra uppgifter genom automatiskt utbyte av uppgifter enligt DAC eller ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter. Det kan ifrågasättas om inte den behandling av uppgifter som den föreslagna regleringen ger upphov till hos Skatteverket i sin helhet omfattas av berörda ändamål. Av tydlighetsskäl bör det dock införas en ny ändamålsbestämmelse i 1 kap. 4 § SdbL som uttryckligen anger att uppgifter även får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för handläggning enligt lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Av 2 kap. 2 § SdbL framgår vidare att i beskattningsdatabasen får uppgifter behandlas om personer som omfattas av verksamhet enligt 1 kap. 4 § 1–9 och 4 a §. Av bestämmelsen framgår också att uppgifter om andra personer får behandlas om det behövs för handläggningen av ett ärende. I 2 kap. 3 § SdbL och i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet, förkortad Sdbf, finns bestämmelser om vilka uppgifter som får behandlas i beskattningsdatabasen. Av 2 § Sdbf framgår att uppgifter som behövs bl.a. för handläggning av ärenden enligt skatteförfarandelagen och lagen om administrativt samarbete får behandlas i beskattningsdatabasen. Av tydlighetsskäl bör bestämmelsen kompletteras när det gäller handläggning av ärenden enligt lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Det kan noteras att i SOU 2023:100 Framtidens dataskydd – vid Skatteverket, Tullverket och Kronofogdemyndigheten lämnas förslag om en ny beskattningsdatalag som ska ersätta lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. Förslaget bereds för närvarande i Regeringskansliet. Enligt den föreslagna lagen får Skatteverket behandla personuppgifter om det är nödvändigt för att utföra verksamhet som ingår i beskattningsverksamheten. Om den nya beskattningsdatalagen träder i kraft senast i samband med att bestämmelserna om utbyte av uppgifter i tilläggsskatterapport träder i kraft kommer det därför inte behövas några ändringar i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

Författningsförslag

Förslaget innebär att 13 och 14 §§ lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter införs och att 1 kap. 4 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet ändras. Förslaget innebär också ändring i 1 § lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. Förslaget medför vidare ändring av 2 § förordningen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

5.5 Samarbete om korrigeringar, efterlevnad och efterlevnadskontroll

Promemorians förslag: Bestämmelser ska tas in i lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter att Skatteverket får anmäla till behörig myndighet i den stat där moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapporten hör hemma, om det finns skäl att anta att uppgifter i en tilläggsskatterapport som Skatteverket har mottagit genom automatiskt utbyte behöver ändras på grund av uppenbara fel.

Om en svensk koncernenhet har underrättat Skatteverket om vilken enhet som lämnar tilläggsskatterapporten och i vilken stat den enheten hör hemma men uppgifter inte har överförts från den rapporteringspliktiga statens behöriga myndighet inom tre månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas i den staten, ska Skatteverket underrätta den behöriga myndigheten om att uppgifterna inte har mottagits. Om tilläggsskatterapporten avser det första rapporterade beskattningsåret för den rapporteringspliktiga staten gäller detta om tilläggsskatterapporten inte mottagits inom sex månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas i den staten. Med första rapporterat beskattningsår avses det första beskattningsår för vilket en huvudregel för tilläggsskatt, en kompletteringsregel för tilläggsskatt eller en regel om nationell tilläggsskatt enligt definitionerna i lagen om tilläggsskatt är tillämplig i en stat.

Om moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapport hör hemma i Sverige och en annan rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet underrättar Skatteverket om att det finns skäl att anta att uppgifter som har lämnats i en tilläggsskatterapport behöver kompletteras eller ändras, ska Skatteverket vid behov och utan oskäligt dröjsmål vidta lämpliga åtgärder för att inhämta kompletteringar eller en ändrad tilläggsskatterapport från moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapport. Skatteverket ska så snart som möjligt överföra den ändrade tilläggsskatterapporten.

Om en annan rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet underrättar Skatteverket om att uppgifter i tilläggsskatterapporten inte har överförts inom tidsfristerna, ska Skatteverket utan oskäligt dröjsmål fastställa skälet till att uppgifterna inte har överförts. Skatteverket ska inom en månad från den dag underrättelsen togs emot meddela den behöriga myndigheten skälet till att uppgifterna inte har överförts och,

i de fall det är relevant, informera om när uppgifterna kan förväntas överföras. Den nya förväntade dagen för överföring ska fastställas till en dag senast tre månader efter den dag underrättelsen om den uteblivna överföringen togs emot.

Skatteverket ska kunna förelägga den som har lämnat in en tilläggs-skatte rapport eller är ett moderföretag enligt lagen om tilläggs-skatt, att lämna uppgift som verket behöver för att kontrollera en uppgift som lämnats i en tilläggs-skatte rapport.

Skälen för promemorians förslag

Samarbete om korrigeringar, efterlevnad och efterlevnadskontroll

Bestämmelser om samarbete om korrigeringar, efterlevnad och efterlevnadskontroll i fråga om tilläggs-skatte rapporter finns i artikel 9a i DAC och i avsnitt 4 i GIR MCAA. Artikel 9a infördes genom DAC 9.

Korrigerad tilläggs-skatte rapport på grund av uppenbara fel

Av artikel 9a.1 i DAC framgår att om en behörig myndighet i en medlemsstat har tagit emot uppgifter inom ramen för ett informations-utbyte och har skäl att tro att upplysningarna i tilläggs-skatte rapporten behöver korrigeras med avseende på uppenbara fel, ska myndigheten utan oskäligt dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten om detta. Skyldigheten att underrätta om att tilläggs-skatte rapporten behöver korrigeras gäller endast för uppenbara fel, se artikel 9a.1 och skäl 12 i DAC 9. I artikel 4 GIR MCAA är motsvarande bestämmelse fakultativ, dvs. att den behöriga myndigheten får underrätta en annan behörig myndighet när det finns skäl att anta att uppgifterna i en tilläggs-skatte rapport behöver korrigeras. En bestämmelse bör tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggs-skatte rapporter om Skatteverkets skyldigheter att underrätta en annan behörig myndigheten när det finns skäl att anta att uppgifter i en tilläggs-skatte rapport behöver ändras på grund av uppenbara fel. Mottagare kan såväl vara den behöriga myndigheten i den stat där moderföretaget hör hemma som den stat där den enhet som utsetts att lämna tilläggs-skatte rapport hör hemma. Den sistnämnda är den behöriga myndighet som har utbytt uppgifterna i tilläggs-skatte rapporten med Skatteverket. Det finns emellertid inget hinder mot att skicka underrättelsen till den stat där moderföretaget hör hemma.

Om den behöriga myndighet som mottagit underrättelsen håller med om att upplysningarna i tilläggs-skatte rapporten behöver korrigeras, ska den utan oskäligt dröjsmål vidta lämpliga åtgärder för att erhålla en korrigerad tilläggs-skatte rapport från det berörda moderföretaget eller den enhet som utsetts att lämna tilläggs-skatte rapporten. Den behöriga myndigheten ska sedan utan oskäligt dröjsmål utbyta uppgifterna i den korrigerade tilläggs-skatte rapporten med alla behöriga myndigheter som sådana uppgifter ska utbytas med, se artikel 9a.1 i DAC och artikel 4 i GIR MCAA. Om moderföretaget eller den enhet som utsetts att lämna tilläggs-skatte rapport hör hemma i Sverige, kan Skatteverket komma att ta emot underrättelser om att uppgifterna i en tilläggs-skatte rapport behöver kompletteras eller ändras. Sådan underrättelse skulle kunna skickas till Skatteverket även om den enhet som utsetts att lämna tilläggs-skatte rapport hör hemma i en annan

stat, om moderföretaget hör hemma i Sverige. Om Skatteverket håller med om att det finns skäl att anta att uppgifterna i rapporten behöver kompletteras eller ändras, har Skatteverket en skyldighet att vidta åtgärder för att inhämta kompletteringar från moderföretaget eller den enhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapport. Om uppgifterna i en tilläggsskatterapport ska ändras så måste en ny tilläggsskatterapport lämnas in med de ändrade eller kompletterande uppgifterna, jfr 38 kap. 1 § SFL. När en ändrad tilläggsskatterapport har lämnats in är Skatteverket skyldig att så snart som möjligt överföra uppgifterna i enlighet med spridningsmetoden.

En bestämmelse som reglerar Skatteverkets skyldighet att vid behov inhämta kompletteringar bör regleras i den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter. När det gäller förutsättningar för Skatteverket att inhämta kompletterande upplysningar kan konstateras att nuvarande regler i 37 kap. SFL är otillräckliga. I 37 kap. 11 § SFL finns förutsättningar för föreläggande när det gäller utbyte av upplysningar med en annan stat eller utländsk jurisdiktion. Om Skatteverket har tagit emot en begäran om upplysningar och myndigheten behöver en uppgift för att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning eller ett avtal som medför skyldighet att utbyta upplysningar i skatteärenden, gäller att Skatteverket får förelägga för att få tillgång till vissa uppgifter. Skatteverket får dock bara förelägga den som de begärda upplysningarna avser om det inte är fråga om ett s.k. tredjemansföreläggande. Eftersom uppgifterna i en tilläggsskatterapport inte nödvändigtvis avser moderföretaget eller den enhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapport utan i stället en annan enhet inom koncernen, behöver bestämmelsen i 37 kap. 11 § SFL kompletteras för att Skatteverket ska kunna ha möjlighet att uppfylla de krav som uppställs i artikel 9a i DAC och artikel 4 i GIR MCAA. Skatteverket bör därför ha möjlighet att kunna förelägga den som har lämnat in en tilläggsskatterapport eller är ett moderföretag enligt lagen om tilläggsskatt att lämna uppgift som myndigheten behöver för att kontrollera en uppgift som lämnats in i en tilläggsskatterapport.

Om Skatteverket inte mottagit uppgifter från en behörig myndighet

Av artikel 9a.2 i DAC och artikel 4.2 i GIR MCAA framgår att en behörig myndighet ska underrätta en annan behörig myndighet när den mottagit underrättelser från en eller flera koncernenheter om att tilläggsskatterapporten skulle ha lämnats in av moderföretaget eller en enhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapport och som hör hemma i den andra staten men uppgifterna inte har överförts.

I de fall en koncernenhet inte lämnar in en tilläggsskatterapport eftersom moderföretaget, eller en enhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapport, lämnar in den för koncernens räkning och staterna har ett gällande avtal om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter, ska koncernenhet alltid underrätta sin skattemyndighet om vilken koncernenhet som lämnar tilläggsskatterapporten och i vilket stat den enheten hör hemma, se artikel 44.3 och 4 i minimibeskattningsdirektivet samt artikel. 8.1.2 och 3 i modellreglerna. Skatteverket kan således komma att ta emot underrättelser från en eller flera svenska koncernenheter att tilläggsskatterapporten lämnas in i en annan stat med vilket Sverige har ett gällande avtal om

automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter. I de fall uppgifterna inte överförs inom tidsfristen för överföring av uppgifter, bör Skatteverket så snart tidsfristen har löpt ut underrätta den behöriga myndigheten i den andra staten att det förväntade utbytet inte har skett.

De tidsfrister som gäller regleras i artikel 8ae.3 eller i artikel 27d.3 och 27d.4 i DAC och artikel 3.1 och 2 i GIR MCAA. I normalfallet gäller tre månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas i den staten. Det kan finnas skillnader mellan olika stater när tilläggsskatterapporten senast ska lämnas, dock inte efter den tidpunkt som anges i artikel 44.7 och 51 i minimibeskattningsdirektivet och artikel 8.1.6 och 9.4.1 i modellreglerna, 15 respektive 18 månader efter beskattningsårets utgång. Särskilda bestämmelser har dock tagits fram för det första rapporterade räkenskapsåret och när utbyte ska ske för första gången. Såväl i GIR MCAA som i DAC föreskrivs en längre tidsfrist för utbyte av uppgifter om utbytet gäller det första rapporterade räkenskapsåret. För det första rapporterade räkenskapsåret ska uppgifter överföras senast sex månader efter tidsfristen för inlämning, se artikel 27d.3 i DAC och artikel 3.2 i GIR MCAA.

För de medlemsstater som redan infört en huvudregel eller kompletteringsregel för tilläggsskatt så är det första beskattningsåret det beskattningsår som påbörjas efter 31 december 2023, se artikel 27d.1 i DAC. För de stater som ännu inte infört reglerna, inbegripet de medlemsstater som har valt att inte tillämpa huvudregeln och kompletteringsregeln för tilläggsskatt enligt artikel 50.1 i minimibeskattningsdirektivet, ska det första beskattningsåret vara det första beskattningsår för vilket en huvudregel eller kompletteringsregel för tilläggsskatt är tillämplig i staten. För de stater som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt är dock det första beskattningsåret det beskattningsår då den kvalificerade nationella tilläggsskatten är tillämplig, se artikel 27d.2 i DAC. För medlemsstater som i enlighet med artikel 50.1 i minimibeskattningsdirektivet har valt att inte tillämpa huvudregeln eller kompletteringsregeln för tilläggsskatt ska det första rapporterade räkenskapsåret vara det första räkenskapsår efter det att den period som valts upphör eller, om den medlemsstaten har infört en kvalificerad nationell tilläggsskatt, det året den kvalificerade nationella tilläggsskatten tillämpas, se artikel 27d.2 i DAC.

För andra stater som ännu inte implementerat en kvalificerad huvudregel eller kompletteringsregel för tilläggsskatt eller inte bekräftat för koordineringsorganets sekretariat att staten har för avsikt att utbyta uppgifter i tilläggsskatterapporter, ska det första rapporterade räkenskapsåret vara det år den behöriga myndigheten aviseras detta till sekretariatet. Med koordineringsorganet åsyftas här det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, se bilaga 1 till lagen om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

Detta innebär att Skatteverket behöver hålla sig uppdaterad dels i fråga om vilka tidsfristen som gäller för inlämning av tilläggsskatterapport i andra stater, dels om den staten utbyter information för första gången. Det innebär också att Skatteverket för senare beskattningsår kan komma att ta emot uppgifter genom utbyte vid en senare tidpunkt än för när Skatteverket

är skyldig att överföra uppgifter i en tilläggsskatterapport som lämnats in i Sverige.

I den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter bör det således införas en bestämmelse om Skatteverkets skyldighet att underrätta en annan stat om utebliven överföring av uppgifter och vilken tidsfrist som gäller för utbytet (tre månader, eller sex månader om tilläggsskatterapporten avser det första rapporterade beskattningsåret för den rapporteringspliktiga jurisdiktionen).

Skatteverkets skyldigheter om uppgifter i en tilläggsskatterapport inte överförs

Enligt artikel 9a.2 i DAC och artikel 4.2 i GIR MCAA har den behöriga myndigheten som mottar en underrättelse en skyldighet att utan oskäligt dröjsmål fastställa skälet till att uppgifterna inte har lämnats och meddela detta till den behöriga myndigheten som skickade underrättelsen inom en månad från mottagandet av underrättelsen samt, i relevanta fall, information om det förväntade datumet för utbytet av tilläggsskatterapporten. Enligt artikel 9a.2 i DAC ska det förväntade datumet för utbytet fastställas till ett datum som infaller senast tre månader från datumet för mottagandet av underrättelsen om det uteblivna utbytet.

För Skatteverket innebär detta att om andra stater har tagit emot underrättelse från en eller flera koncernenheter som hör hemma i den staten om att tilläggsskatterapporten lämnas in i Sverige men den behöriga myndigheten inte har mottagit överföring av uppgifter från Skatteverket inom tidsfristen, kan andra behöriga myndigheter komma att underrätta Skatteverket om det uteblivna utbytet. Med tidsfristen menas att uppgifter ska överföras senast inom tre månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas enligt 33 d kap. 13 SFL. Skatteverket har då en skyldighet att utan oskäligt dröjsmål ta reda på varför uppgifterna inte har utbytts och meddela detta inom en månad. Om tilläggsskatterapporten har lämnats in till Skatteverket men uppgifterna av någon anledning inte har överförts, ska meddelandet även innehålla information om när det nya förväntade utbytet kan ske. Detsamma gäller om anledningen är att tilläggsskatterapporten har lämnats in för sent. Om anledningen till det uteblivna utbytet är att någon tilläggsskatterapport inte har lämnats in i Sverige, finns inga uppgifter för Skatteverket att utbyta med andra stater och information om detta bör således lämnas i meddelandet till den behöriga myndigheten som underrättade Skatteverket om det uteblivna utbytet. Den nya förväntade dagen för överföring ska fastställas till en dag senast tre månader efter den dag underrättelsen om den uteblivna överföringen togs emot.

En bestämmelse bör därför tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter i fråga om Skatteverkets skyldigheter efter underrättelser från andra behöriga myndigheter om att ett förväntat utbyte inte har skett.

Lagförslag

Förslaget innebär att 15–18 §§ lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter införs. Förslaget innebär även att 37 kap. 11 § skatteförfarandelagen ändras.

5.6 Standardformulär och standardiserade dataformat

Promemorians bedömning: Rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning när det gäller formulär för tilläggsskatterapport och standardiserat datorformat medför inte någon ändring i svensk lag.

Skälen för promemorians bedömning: Av artikel 8ae.1 i DAC framgår att varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att en koncernenhet som ingår i en multinationell koncern som lämnar tilläggsskatterapport använder sig av standardmallen i avsnitt IV i bilaga VII till direktivet. Av avsnitt III i bilaga VII framgår vidare att standardmallen ska användas om ett moderföretag i en storskalig nationell koncern innehar ett direkt eller indirekt ägarintresse i ett samriskföretag eller dotterbolag till ett samriskföretag som omfattas av en kvalificerad nationell tilläggsskatt i en annan medlemsstat. Detta mot bakgrund av att spridningsmetoden i såväl GIR MCAA som DAC föreskriver att uppgifter då ska utbytas med den stat som har beskattningsrätt enligt en regel om kvalificerad nationell tilläggsskatt, jfr artikel 8ae.2.c DAC respektive artikel 1.f i GIR MCAA.

I samband med att reglerna om tilläggsskatt infördes i svensk rätt reglerades även skyldigheterna när det gäller att lämna tilläggsskatterapport. I fråga om formkrav anges i artikel 44.5 i minimibeskattningsdirektivet respektive 8.1.4 i modellreglerna att tilläggsskatterapporten ska lämnas i standardiserat formulär. Regeringen uttalade i förarbetena att eftersom tilläggsskatterapporten ska utformas på motsvarande sätt i samtliga stater som tillämpar modellreglerna och i enlighet med riktlinjerna från det IF, bör det i skatteförfarandelagen regleras att fastställda formulär ska användas för att lämna tilläggsskatterapport (prop. 2023/24:32 s. 392). Bestämmelsen i 38 kap. 1 § SFL ändrades därför på så sätt att fastställda formulär ska användas för att lämna tilläggsskatterapporter och för ändringar eller tillägg till en tilläggsskatterapport. Av 22 kap. 3 § skatteförfarandeförordningen (2011:1261) framgår att Skatteverket ska fastställa formulär enligt skatteförfarandelagen. Det saknas behov av ytterligare kompletteringar i skatteförfarandelagen för att säkerställa att den rapporterade enheten använder sig av standardmallen.

Bestämmelserna i artikel 20 i DAC rör i sin helhet den praktiska hanteringen av samarbetsärendena och standardformulär och standardiserade datorformat. I artikel 20.4 ändras omfånget så att den nya artikel 8ae i DAC läggs till. Artikeln har inte införts i svensk lag eftersom avsikten är att formulären ska regleras i en förordning eller ett beslut av Europeiska kommissionen och i dessa delar finns det därför inte något behov av reglering i svensk rätt och inte heller i övrigt behövs någon reglering i vare sig lag eller förordning, utan det får anses tillräckligt att Skatteverket tar fram de arbetsbeskrivningar och liknande som kan behövas för en enhetlig och ändamålsenlig hantering (prop. 2012/13:4 s. 58). Inte heller nu behövs någon ändring i lag eller annan författning med anledning av ändringen av artikel 20 i DAC.

Promemorians bedömning: Förslagen innebär inte att några personuppgifter kommer att behandlas.

Promemorians förslag: En bestämmelse ska tas in i lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter att Skatteverket omedelbart ska underrätta sekretariatet vid koordineringsorganet enligt Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelse av sekretessen enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapport eller vid uppgiftsincidenter eller andra brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i. Om det inträffat en uppgiftsincident i Sverige ska Skatteverket utan dröjsmål rapportera detta och eventuella efterföljande korrigerande åtgärder till Europeiska kommissionen. Kan inte uppgiftsincidenten omedelbart begränsas på ett lämpligt sätt, ska Skatteverket skriftligen begära hos Europeiska kommissionen att verkets tillträde till CCN-nätet tillfälligtvis upphävs.

Bestämmelser ska vidare tas in i lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter om att Skatteverket tillfälligt och omedelbart får avbryta utbytet av upplysningar med en stat om den staten, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelse av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter

- inte längre anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar,
- tillfälligtvis har fått sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller
- har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid koordineringsorganet om att den inte ska ta emot upplysningar från andra stater och jurisdiktioner.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när dessa förutsättningar inte längre är uppfyllda.

Skatteverket ska underrätta den stat som utbytet avbryts med.

I lagen om ömsesidig handräckning i skatteärenden ska det klargöras att utbytet av upplysningar enligt den lagen omedelbart får avbrytas med en stat eller jurisdiktion om den inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av upplysningar av tilläggsskatterapporter.

Skälen för promemorians bedömning och förslag: I avsnitt 5.1 i GIR MCAA framgår att alla uppgifter som utbyts ska omfattas av sekretessregler och andra skydd i enlighet med Europaråds och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, inklusive de bestämmelser som begränsar användningen av de uppgifter som utbyts. Frågor om sekretess och användningsbegränsningar avhandlas i avsnitt 6. I avsnitt 5.2 i GIR MCAA anges bl.a. att en behörig myndighet omedelbart ska underrätta koordineringsorganets sekretariat vid överträdelse av sekretessen enligt GIR MCAA eller brister i skyddet för uppgifterna och eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i. Med koordineringsorganet åsyftas här det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig

handräckning i skatteärenden, se bilaga 1 till lagen om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. En bestämmelse bör tas in i lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter att Skatteverket ska göra sådana underrättelser till koordineringsorganets sekretariat.

För att undvika uppgiftsincidenter och begränsa potentiell skada är det av yttersta vikt att det finns en mycket god säkerhet vad gäller alla uppgifter som utbyts mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna inom ramen för DAC. Med uppgiftsincident avses en säkerhetsöverträdelse som leder till förstöring, förlust eller ändring eller olämplig eller obehörig åtkomst till, utlämning eller användning av uppgifter, inbegripet men inte begränsat till personuppgifter som överförts, lagrats eller på annat sätt behandlats, till följd av avsiktliga olagliga handlingar, försumlighet eller olycka och som kan röra uppgifters konfidentialitet, tillgänglighet och integritet, se 7 § lagen om administrativt samarbete och avsnitt 5.3. Därför finns det bestämmelser i artikel 25.6 i DAC för det förfarande som medlemsstaterna och kommissionen ska följa i händelse av en uppgiftsincident i en medlemsstat och i händelse av en uppgiftsincident i CCN-nätet. Inom EU finns en motsvarighet till OECD:s dataöverföringssystem (CTS-systemet) som benämns CCN-nätet. De uppgifter som kommer att behandlas är inte personuppgifter enligt EU:s dataskyddsförordning men de uppgifter som skulle kunna bli föremål för en uppgiftsincident är ändå andra typer av känsliga uppgifter. I 22 b § i lagen om administrativt samarbete anges hur Skatteverket ska agera vid en uppgiftsincident i Sverige och att myndigheten utan dröjsmål ska rapportera en uppgiftsincident och eventuella efterföljande korrigerande åtgärder till Europeiska kommissionen och att om uppgiftsincidenten inte omedelbart kan begränsas på ett lämpligt sätt, ska Skatteverket, genom att meddela detta skriftligen till Europeiska kommissionen, begära att Skatteverkets tillträde till CCN-nätet tillfälligtvis upphävs samt att Skatteverket ska rapportera till Europeiska kommissionen när uppgiftsincidenten har åtgärdats. I 22 c § samma lag anges det på motsvarande sätt hur Skatteverket ska agera vid en uppgiftsincident i en annan medlemsstat. Skatteverket får i en sådan situation även begära att Europeiska kommissionen, tillsammans med Skatteverket eller tillsammans med Skatteverket och en eller flera behöriga myndigheter i andra medlemsstater, ska kontrollera att uppgiftsincidenten har åtgärdats. Det ska också anges att Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när uppgiftsincidenten har åtgärdats.

Det utbyte av uppgifter som kommer att ske enligt förslagen i denna promemoria sker även med stater som inte är medlemsstater i EU. Med andra stater än medlemsstater i EU sker utbyte av upplysningar dock enligt lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden och dess förordning i stället för enligt lagen om administrativt samarbete. Motsvarande problematik när det gäller uppgiftsincidenter och andra brister i sekretessen och informationssäkerheten finns även i fråga om utbyte av upplysningar med andra stater och jurisdiktioner än medlemsstater i EU. Global Forum (Global Forum on transparency and exchange of information for tax purposes) samordnar det internationella informationsutbyte som sker enligt internationella överenskommelser vid sidan av det utbyte som sker enligt EU-lagstiftningen. Global Forum har

tagit fram en gemensam strategi för att hantera brister i sekretessen och informationssäkerheten. Strategin innebär att sådana brister kan medföra att Global Forum bestämmer att en stat eller jurisdiktion inte längre ska anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar, att en stat eller jurisdiktion tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt eller att en stat eller jurisdiktion skickar en underrättelse till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om att den inte ska ta emot upplysningar från andra stater och jurisdiktioner. En bestämmelse bör därför tas in i lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter. Denna innebär att Skatteverket tillfälligt och omedelbart får avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter

1. inte längre anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar,

2. tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om att den inte ska ta emot upplysningar från andra stater och jurisdiktioner.

Lagförslag

Förslaget innebär att 20 och 21 §§ i lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter införs och att 17 a § lagen om ömsesidig handräckning i skatteärenden ändras.

5.8 Skatteverkets skyldigheter

Promemorians bedömning: Ändring i rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, när det gäller att mekanismen för att säkerställa användning av de upplysningar som erhålls genom rapportering eller utbyte av obligatorisk automatiskt utbyte av upplysningar enligt direktivet även ska gälla för utbyte av tilläggsskatterapporter, medför inte någon ändring i svensk lag.

Ändringen i direktivet som innebär att medlemsstaterna ska bevara registren över de upplysningar som mottagits genom det automatiska utbytet av upplysningar under en period som inte är längre än vad som är nödvändigt att uppnå syftet med direktivet men under alla omständigheter inte mindre än fem år från dagen för mottagandet medför inte någon ändring i svensk lag.

Inte heller ändringen som innebär att tillgången till den tjänst som kommissionen ska ta fram för att få bekräftelse av giltigheten av upplysningar om skatteregistreringsnummer utökas till att även avse

automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter medför någon ändring i svensk lag.
--

Skälen för promemorians bedömning

Skyldigheter

Artikel 18 i DAC reglerar olika skyldigheter som medlemsstaterna har under DAC. I artikeln ersätts punkt 4 med innebörden att varje medlemsstats behöriga myndighet ska inrätta en effektiv mekanism för att säkerställa användning av de upplysningar som erhållits genom rapportering eller utbyte av upplysningar enligt artiklarna 8–8ae. Tillägget i artikel 18.4 avser artikel 8ae, som berör inlämningsformat och utbyte av upplysningar när det gäller tilläggsskatterapporter i enlighet med minimibeskattningsdirektivet (se avsnitt 5.4). Det är mycket viktigt att de upplysningar som lämnas enligt DAC används av den behöriga myndighet i varje medlemsstat som tar emot upplysningarna. Det har därför bedömts som lämpligt att kräva att den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska inrätta en effektiv mekanism för att säkerställa användning av de upplysningar som förvärvats genom rapporteringen eller utbytet av upplysningar enligt DAC. Sådan användning av upplysningar kan exempelvis omfatta frivilliga efterlevnadsprogram, meddelanden med uppmaning om rapportering av uppgifter, kampanjer för ökad medvetenhet, förhandsifyllning av skattedeklarationer, riskbedömningar, begränsade revisioner, allmänna revisioner, skattekodning, skatteberäkning, införlivande i nationella system och andra skatterelaterade åtgärder. I promemorian Rapportering och utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och vissa andra ändringar avseende det administrativa samarbetet på skatteområdet (Fi2024/02600) har gjorts bedömningen att det är lämpligt att det tas in en ny bestämmelse, 27 a §, i förordningen (2012:848) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. Bestämmelsen föreslås utformas på ett sådant sätt att det är Skatteverket som ska säkerställa att uppgifterna används när de tas emot i det automatiska utbytet. Bestämmelsen föreslås träda i kraft den 1 januari 2026. Någon annan ändring i svensk lag eller föreskrift på lägre nivå än lag bedöms därför inte behövas med anledning av tillägget i artikel 18.4 i DAC som skett genom DAC 9. Lagskärmsremissen Rapportering och utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och vissa andra ändringar avseende det administrativa samarbetet på skatteområdet beslutades den 22 maj 2025.

Särskilda skyldigheter

Artikel 22 i DAC innehåller ett antal allmänt utformade bestämmelser som riktar sig till medlemsstaterna och avser vidtagande av nödvändiga åtgärder för ändamålsenligt och internt samordnat samarbete enligt direktivet.

Enligt artikel 22.3 ska medlemsstaterna bevara registren över de upplysningar som mottagits genom det automatiska utbytet av upplysningar enligt artikel 8–8ad under en period som inte är längre än vad som är nödvändigt, men under alla omständigheter inte mindre än fem år från dagen för mottagandet, i syfte att uppnå syftet med DAC. I artikeln

görs ett tillägg i fråga om artikel 8ae, som berör inlämningsformat och utbyte av upplysningar när det gäller tilläggsskattedeklarationer i enlighet med minimibeskattningsdirektivet (se avsnitt 5.4).

Enligt 1 kap. 8 § SdbL ska uppgifter som behandlas automatiserat i ett ärende gallras senast ett år efter det att ärendet har avslutats om inte regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer har meddelat föreskrifter om att uppgifter ska gallras vid en annan tidpunkt eller att uppgifter ska bevaras. För uppgifter som behandlas med stöd av 2 kap. gäller särskilda bestämmelser. Enligt 2 kap. 11 § SdbL, ska uppgifter och handlingar i databasen, om inget annat anges i 11 a eller 12 §, gallras senast sju år efter utgången av det kalenderår då den beskattningsperiod som uppgifterna eller handlingarna kan hänföras till gick ut. De undantag som anges i 11 a § avser s.k. betaltjänstleverantörer och är inte tillämpliga för nu aktuell lagstiftning. Någon ändring behöver därför inte göras. Se vidare avsnitt 6.1 i fråga om ändring i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet som innebär att uppgifter får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket enligt den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Enligt artikel 22.4 i DAC ska medlemsstaterna sträva efter att säkerställa att en rapporteringsskyldig enhet har möjlighet att på elektronisk väg få bekräftelse som gäller giltigheten av skatteregistreringsnummer för varje skattebetalare som är föremål för utbyte av upplysningar enligt artiklarna 8–8ad. Det är kommissionen som ska ta fram detta verktyg enligt artikel 21.8. Skatteverket eller andra behöriga myndigheter ansvarar därför inte för att säkerställa att en uppgiftslämnare kan få bekräftelse om giltigheten av ett utländskt skatteregistreringsnummer eller direkt bidra till att en rapporterande person kan få giltigheten av ett utländskt skatteregistreringsnummer bekräftat. I stället ska den Europeiska kommissionen ta fram ett verktyg och de olika behöriga myndigheterna har ett uppdrag att medverka för att detta kan användas i medlemsstaterna. Bekräftelse av upplysningar om skatteregistreringsnummer kan begäras endast för validering av riktigheten hos de uppgifter som avses i artiklarna 8.1, 8.3a, 8a.6, 8aa.3, 8ab.14, 8ac.2 och 8ad.3. I artikeln görs ett tillägg i fråga om artikel 8ae i första meningen och 8ae.2 i andra meningen, som berör inlämningsformat och utbyte av upplysningar när det gäller tilläggsskatterapporter i enlighet med minimibeskattningsdirektivet (se avsnitt 5.4).

I promemorian Rapportering och utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och vissa andra ändringar avseende det administrativa samarbetet på skatteområdet har gjorts bedömningen att det är lämpligt att det tas in en ny bestämmelse, 27 b §, i förordningen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. Bestämmelsen föreslås utformas på ett sådant sätt att Skatteverket ska medverka till att en rapporteringsskyldig enhet på elektronisk väg kan få tillgång till den tjänst som kommissionen tagit fram enligt artikel 21 i DAC för att få bekräftelse av giltigheten av upplysningar om skatteregistreringsnummer för varje skattebetalare som är föremål för obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar enligt direktivet. Någon ändring i svensk lag eller i föreskrift på lägre nivå en lag bedöms därför inte behövas med anledning av tillägget i artikel 22.4 i DAC som skett genom DAC 9.

5.9 Statistik om automatiskt utbyte av upplysningar

Promemorians förslag: Bestämmelser ska tas in i förordningen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning som innebär att Skatteverket en gång om året bl.a. ska tillhandahålla Europeiska kommissionen statistik avseende omfattningen av automatiskt utbyte enligt lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Skälen för promemorians förslag: Artikel 8b i DAC handlar om statistik om automatiskt utbyte av upplysningar. Ändringen i artikel 8b i DAC innebär att omfattningen av kravet att tillhandahålla kommissionen statistik utökas till att även avse automatiskt utbyten enligt artikel 8ae i DAC. Bestämmelsen i 16 b § förordningen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning om att Skatteverket en gång om året bl.a. ska tillhandahålla Europeiska kommissionen statistik avseende omfattningen av automatiska utbyten bör därför ändras på så sätt att även den nya lagen om administrativt utbyte av tilläggsskatterapporter avses.

Författningsförslag

Förslaget medför att 16 b § förordningen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning ändras.

5.10 Sanktioner

Promemorians bedömning: Ändringen i rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning som innebär att medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt direktivet och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas, medför inte någon ändring i svensk lag.

Skälen för promemorians bedömning: Av artikel 25a i DAC framgår att medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt direktivet vad avser artiklarna 8aa–8ae och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

Artikel 8ae i DAC berör inlämningsformat och utbyte av upplysningar när det gäller tilläggsskatterapporter i enlighet med artikel 44 i minimibeskattningsdirektivet. Utifrån de uppställda kraven i minimibeskattningsdirektivet och modellreglerna gjorde regeringen bedömningen att Sverige har en skyldighet att införa sanktioner som gäller skyldigheten att lämna tilläggsskatterapport och tilläggsskattedeklaration (se avsnitt 15.8 i prop. 2023/24:32). I samband med att reglerna om tilläggsskatt infördes i svensk rätt infördes därför bl.a. en ny särskild avgift i form av rapportavgift, se 49 e kap. SFL.

Sanktionerna som införts är effektiva, proportionerliga och avskräckande. Ändringen i DAC som innebär att medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt direktivet och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas, medför därför inte någon ändring i svensk lag.

6 Sekretess och användningsbegränsningar

6.1 Skattesekretess

Promemorians bedömning: Skattesekretessen omfattar de uppgifter om enskilda ekonomiska förhållanden som lämnas i en tilläggsskatterapport. Detta gäller även uppgifter som tas emot av Skatteverket från andra stater och jurisdiktioner genom automatiskt utbyte av upplysningar.

Promemorians förslag: Den sekretess som gäller i verksamhet som avser bestämmande av skatt för uppgifter om enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden ska även gälla i ärenden om rapportavgift. Sekretess ska vidare gälla i ärenden om automatiskt utbyte av uppgifter i en tilläggsskatterapport. Sekretess ska dock inte gälla för beslut i sådana ärenden.

Från beskattningsdatabasen får uppgifter som lämnats i en tilläggs-skatterapport lämnas till enskild som tillhör samma koncern som den som uppgifterna avser, om uppgifterna behövs för bedömning och beräkning av den enskildes skattskyldighet för tilläggsskatt.

Skälen för promemorians bedömning och förslag

Gällande rätt

Offentlighetsprincipen är central i den svenska rättsordningen. Den innebär att allmänheten har rätt till insyn i och tillgång till information om statens och kommunernas verksamhet.

Offentlighetsprincipen kommer till uttryck på olika sätt i Sveriges grundlagar, exempelvis genom yttrandefriheten, meddelarfriheten för tjänstemän och genom rätten att ta del av allmänna handlingar. Bestämmelser om rätten att få ta del av allmänna handlingar finns i tryckfrihetsförordningen, förkortad TF.

Huvudregeln är att allmänna handlingar är offentliga. Rätten att ta del av allmänna handlingar kan dock begränsas genom sekretess. Sekretess innebär en begränsning i allmänhetens rätt att ta del av handlingen, men också en tystnadsplikt för offentliga funktionärer.

Varje begränsning av rätten att ta del av allmänna handlingar ska framgå av en särskild lag, offentlighets- och sekretesslagen, eller lag som den hänvisar till. Rätten att ta del av allmänna handlingar får begränsas, bl.a. om det krävs med hänsyn till skyddet för enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden (se 2 kap. 2 § första stycket p 6 TF). Med begreppet enskild avses både enskilda fysiska personer och enskilda

juridiska personer. Alltså omfattas juridiska och fysiska personers ekonomiska förhållanden och fysiska personers personliga förhållanden.

I 27 kap. OSL finns bestämmelser om sekretess till skydd för enskild inom verksamhet som rör skatt, tull, m.m. Enligt 27 kap. 1 § första stycket OSL gäller sekretess i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt eller som avser fastighetstaxering för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Föremålet för sekretessen är således uppgifter om enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden. Sekretessen är absolut, dvs. någon prövning av om skada kan uppstå om uppgifterna lämnas ut görs inte. Sekretessen omfattar inte bara uppgifter om den som är föremål för bestämmande av skatt m.m. utan även uppgifter om tredje man vars förhållanden berörs (prop. 1979/80:2 del A s. 258).

Utöver vad som följer av 27 kap. 1 § första stycket OSL, framgår det av andra stycket samma paragraf att sekretess även gäller i bl.a. verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen.

Vad som avses med skatt i det aktuella kapitlet framgår av 27 kap. 1 § tredje stycket OSL. Där framgår också att med skatt jämföras vissa avgifter, bl.a. skattetillägg och vissa andra s.k. särskilda avgifter som kan tas ut enligt skatteförfarandelagen.

I 27 kap. 2 § OSL finns en bestämmelse om sekretess i vissa ärendetyper som har anknytning till men ändå ligger något vid sidan om den verksamhet som regleras i 1 §. Sekretess gäller för bl.a. uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i särskilt ärende om revision eller annan kontroll i fråga om skatt (27 kap. 2 § första stycket 1). Med särskilt ärende avses skattekontroll m.m. som inte ingår som ett led i ett ärende om bestämmande av skatt eller liknande utan är ett fristående förfarande (prop. 1979/80:2 del A s. 261).

Sekretessen enligt 27 kap. 1–4 §§ OSL gäller, i den utsträckning riksdagen har godkänt ett avtal om detta med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation, i ärende om handräckning eller bistånd som en svensk myndighet lämnar åt en myndighet eller något annat organ i den staten eller inom den mellanfolkliga organisationen i verksamhet som motsvarar den som avses i nämnda paragrafer (27 kap. 5 § första stycket OSL). Ett exempel på ett sådant avtal är DAC. Av andra stycket i samma paragraf framgår att sekretess gäller, i den utsträckning riksdagen har godkänt ett avtal om detta med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation, hos en myndighet i verksamhet som avses i 27 kap. 1–4 §§ OSL för sådan uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som myndigheten förfogar över på grund av avtalet.

Uppgifter som lämnas i en tilläggsskatterapport omfattas av skatteseekretess

De uppgifter som ska lämnas i en tilläggsskatterapport är omfattande och avser såväl den rapporterande enheten som andra koncernenheter i samma koncern. Uppgifter som lämnas i en tilläggsskatterapport till Skatteverket kommer att kunna behandlas i Skatteverkets beskattningsdatabas.

Uppgifterna om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden (bl.a. avseende koncernstrukturen och val som påverkar beräkningen av det justerade resultatet och den justerade skattekostnaden) som har tillförts databasen omfattas av sekretess enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL (databassekretess). Det gäller även i fråga om uppgifter som Skatteverket mottar inom ramen för det automatiska utbytet av tilläggsskatterapporter. Det finns därför inte behov av någon ny sekretessbestämmelse till skydd för uppgifter om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som lämnats i en tilläggsskatterapport till Skatteverket av en koncernenhet eller som mottas inom ramen för det automatiska utbytet av tilläggsskatterapporter.

Sekretess bör gälla för uppgifter i ärende enligt lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter

Det automatiska informationsutbytet ger möjlighet till ett effektivare förfarande och lägre administrativ börda för företagen i en multinationell koncern. Detta eftersom koncernen kan samordna och effektivisera uppgiftslämnningen på central nivå i stället för genom varje koncernenhet. I många fall torde moderföretaget vara den som tar ansvaret att lämna föreskrivna uppgifter i tilläggsskatterapporten. Det kan emellertid finnas skäl till att en annan enhet i koncernen är bättre lämpad att uppfylla skyldigheten och det finns därför möjlighet att utse en annan koncernenhet att fullgöra denna skyldighet. Den utsedda enheten kan t.ex. höra hemma i en stat där det finns ett bredare nätverk av internationella avtal om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter som innebär större möjligheter att minska den administrativa bördan för koncernen som helhet.

I den stat som tar emot uppgifterna får de användas för administration och verkställighet av den statens lagstiftning i fråga om de skatter som omfattas av minimibeskattningsdirektivet och modellreglerna. Det förutsätts därför att uppgifterna används i den mottagande staten i verksamheter och ärenden som motsvarar de där sekretess gäller i Sverige enligt 27 kap. 1, 2 och 4 §§ OSL. Sekretess för uppgifterna bedöms därför gälla enligt 27 kap. 5 § första stycket OSL i ärende om överföring av uppgifterna genom automatiskt utbyte av upplysningar. Detta eftersom det är fråga om ett ärende om handräckning eller bistånd som en svensk myndighet lämnar åt en myndighet eller något annat organ i den staten eller inom den mellanfolkliga organisationen i verksamhet som motsvarar den som avses i nämnda paragrafer.

I avsnitt 5.1 i GIR MCAA anges att alla uppgifter som utbyts ska omfattas av den sekretess och annat skydd som föreskrivs i Europaråds och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. I artikel 22 i den konventionen föreskrivs bl.a. att upplysningar som en part mottar ska behandlas som hemliga och skyddas på samma sätt som upplysningar som har erhållits enligt den interna lagstiftningen i denna part och, i den mån det behövs för att säkerställa det skydd som krävs för personuppgifter, i enlighet med de skyddsregler som anges av den part som lämnar upplysningarna såsom föreskrivna i dess interna lagstiftning. Sådana upplysningar får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripet domstolar och förvaltningsorgan eller organ som utövar tillsyn)

som fastställer, uppbär eller driver in denna parts skatter eller handlägger andra verkställighetsåtgärder, åtal eller överklagande i fråga om dessa skatter eller som utövar tillsyn över nämnda verksamheter. Endast dessa personer eller myndigheter får använda upplysningarna och bara för sådana ändamål. Vidare får upplysningar som en part har erhållit användas även för andra ändamål, om detta kan ske enligt lagstiftningen i den part som har lämnat upplysningarna och den behöriga myndigheten i denna part samtycker till att upplysningarna används för dessa andra ändamål. Upplysningar som en part har lämnat till en annan part får av den senare överlämnas till en tredje part under förutsättning att den behöriga myndigheten i den förstnämnda parten i förväg samtycker därtill.

Vad gäller DAC 9 regleras utlämnande av upplysningar och dokument av artikel 16 i DAC. Av artikeln framgår bl.a. att alla upplysningar, oavsett form, som utväxlas mellan medlemsstaterna vid tillämpning av DAC ska omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande upplysningar ges enligt nationell lagstiftning i den mottagande medlemsstaten. Sådana upplysningar får användas för administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella lagstiftningar i fråga om de skatter som regleras i DAC samt mervärdesskatt och andra indirekta skatter, tullar och bekämpning av penningtvätt och motverkan av finansiering av terrorism. Upplysningarna får också användas i samband med rättsliga och administrativa förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelser av skattelagstiftningen, utan att det påverkar allmänna regler och bestämmelser om svarandes och vittnens rättigheter vid sådana förfaranden. Vidare får upplysningar och dokument som tagits emot i enlighet med DAC, med tillstånd av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som lämnade upplysningar, användas för andra ändamål än de som regleras i DAC i den utsträckning som detta är tillåtet enligt lagstiftningen i den medlemsstat vars behöriga myndighet tagit emot upplysningarna. Ett sådant tillstånd ska beviljas om informationen kan användas för liknande ändamål i den medlemsstat som lämnade upplysningarna.

De uppgifter som lämnas i ärenden enligt lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter har i många fall inte någon direkt koppling till sådan verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt i vilken sekretess, enligt 27 kap. 1 § första stycket OSL, råder för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Uppgifter som lämnas i en tilläggsskatterapport omfattas dock, enligt bedömningen ovan, av skattesekretess. I 27 kap. 5 § OSL finns bestämmelser om sekretess med anledning av internationella avtal (däri inbegripet EU-lagstiftning). De krav på sekretess som ställs i DAC och GIR MCAA gäller dock, vilket framgår ovan, endast i fråga om uppgifter som utbyts mellan behöriga myndigheter i olika stater och jurisdiktioner och inte i fråga om uppgifter som lämnas av enskilda koncerner till Skatteverket t.ex. om vilka koncerner som kan vara berörda av ett ärende enligt lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter. Sekretessen enligt 27 kap. 5 § gäller endast i den mån uppgifterna inhämtas för att utbytas med andra stater och jurisdiktioner enligt ett internationellt avtal eller EU-lagstiftning. I den mån uppgifterna direkt tillförs Skatteverkets beskattningsdatabas gäller sekretess dock enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL. För att uppgifterna

direkt ska kunna tillföras beskattningsdatabasen måste de lämnas elektroniskt. Det är Skatteverket som avgör i vilken form uppgifterna ska lämnas. Även om Skatteverket skulle bestämma att alla uppgifter ska lämnas elektroniskt är det ingen garanti för att uppgifter inte i något enstaka fall ändå kommer in i fysiskt format, dvs. på papper. En sådan handling som kommer in till Skatteverket är en allmän handling och ska lämnas ut i den utsträckning det inte råder sekretess för uppgifterna i handlingen. Även om uppgifterna sedan förs in i beskattningsdatabasen finns de kvar på det papper som skickats in och som är en allmän handling. Uppgifterna enligt dessa ärenden omfattas därför inte av befintliga sekretessbestämmelser. För att tillförsäkra att sekretess råder för samtliga uppgifter som lämnas i ärenden enligt lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter behöver det därför tas in en ny sekretessbestämmelse.

Rätten att ta del av allmänna handlingar får begränsas enligt 2 kap. 2 § TF endast om det krävs med hänsyn till vissa uppräknade starka intressen. Fråga är då om de uppgifterna har sådan karaktär att det finns skäl att införa en ny sekretessbestämmelse om vilka uppgifter som behöver skyddas samt en intresseavvägning mellan behovet av sekretess och rätten till insyn. Det kan, vilket anförts ovan, t.ex. förekomma situationer där uppgifter lämnas av koncernenheter i pappersform och som ännu inte tillförts beskattningsdatabasen. Sekretess gäller, enligt 27 kap. 2 § OSL, för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i vissa ärendetyper som har anknytning till men ändå ligger något vid sidan om den verksamhet som regleras i 27 kap. 1 § OSL. För att tillförsäkra att sekretess råder för samtliga uppgifter om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som lämnas i ärenden enligt lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter bör bestämmelser därför tas in i 27 kap. 2 § OSL om att sekretess ska gälla i sådana ärenden. I sammanhanget ska det beaktas att det avseende en liknande situation införts en bestämmelse om att sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden avseende ärende enligt lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar (prop. 2022/23:6 s. 157). Det bör råda sekretess dels eftersom det är fråga om en ärendetyp som har anknytning till den verksamhet som regleras i 27 kap. 1 § OSL, dels eftersom det är ett krav enligt artikel 16 i DAC och i de internationella avtalen att hålla uppgifter konfidentiella. Vid en intresseavvägning görs bedömningen att motsvarande sekretess som i vissa typer av skatteärenden ska gälla för uppgifter om enskilds ekonomiska eller ekonomiska förhållanden i ärenden enligt lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Sekretessen bör inte gälla beslut i ett sådant ärende så länge uppgifterna inte ingår och behandlas i beskattningsdatabasen. Databassekretess enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL gäller alltså även i fråga om beslut i dessa ärenden. Vad som utgör beskattningsdatabasen regleras i 2 kap. lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

Tystnadsplikten avseende uppgifterna inskränker därmed rätten enligt 1 kap. 1 och 7 §§ TF och 1 kap. 1 och 10 §§ yttrandefrihetsgrundlagen att meddela och offentliggöra uppgifter (27 kap. 10 § OSL). Det bedöms att den inskränkningen av rätten att meddela och offentliggöra uppgifter är

motiverad också avseende uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i ärende enligt lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter eftersom det är fråga om en bestämmelse om absolut sekretess. I 27 kap. 2 § OSL ändras som sagt enligt ovan emellertid bl.a. att sekretessen inte gäller beslut i dessa ärenden. Det innebär att sekretessen alltså inte kommer att gälla uppgifter som framgår av ett beslut.

Sekretess bör gälla för bestämmande av rapportavgift och fastställande av underlag för bestämmande av rapportavgift

I samband med genomförandet av reglerna i minimibeskattningsdirektivet och införandet av lagen om tilläggsskatt, infördes även en ny särskild avgift som kallas rapportavgift, se 49 e kap. SFL. Enligt 27 kap. 1 § första stycket OSL gäller sekretess bl.a. i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Enligt 27 kap. 1 § tredje stycket OSL jämföras med skatt bl.a. vissa särskilda avgifter som tas ut enligt SFL. Det gäller t.ex. skattetillägg och dokumentationsavgift. Bestämmelsen har inte något skaderekvisit. Sekretessen är alltså absolut. För uppgift i allmän handling gäller sekretessen, enligt 27 kap. 1 § femte stycket OSL, i högst tjugo år. Av 27 kap. 6 § OSL framgår att sekretessen inte gäller beslut varigenom skatt eller pensionsgrundande inkomst bestäms eller underlag för bestämmande av skatt fastställs. Det innebär att sekretess alltså inte kommer att gälla vid bestämmande av rapportavgift och fastställande av rapportavgift, om detta inte tydliggörs i offentlighets- och sekretesslagen.

Rapportavgift som, i enlighet med vad som sagts ovan, också är en särskild avgift, bör i sekretesshänseende behandlas på samma sätt som övriga särskilda avgifter som tas ut enligt skatteförordningen. Vid en intresseavvägning görs bedömningen att motsvarande sekretess som gäller i fråga om de andra särskilda avgifterna som kan tas ut enligt skatteförordningen bör gälla för uppgifter om enskilds ekonomiska eller ekonomiska förhållanden för bestämmande av rapportavgift och fastställande av underlag för bestämmande av rapportavgift. Det föreslås därför att 27 kap. 1 § tredje stycket OSL kompletteras så att skatte-sekretessen även omfattar rapportavgift.

Vad gäller sekretess vid bestämmande av rapportavgift och fastställande av underlag för bestämmande av rapportavgift i samband med automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter kan följande framhållas. Samma skäl som motiverade den sekretess som gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i ärenden om utbyte av upplysningar om finansiella konton och kontoavgift enligt 27 kap. 2 § första stycket OSL eller utbyte av upplysningar om inkomster via digitala plattformar och plattformsavgift gör sig gällande även i ärenden om utbyte av tilläggs-skatterapport och rapportavgift (se prop. 2018/19:9 s. 103 respektive prop. 2022/23:6 s. 160). Det bör även hållas i åtanke att de underliggande internationella regelverken förutsätter att uppgifter som Skatteverket tar emot från behöriga myndigheter i andra stater behandlas med sekretess i Sverige. Det är ofrånkomligt att sådana uppgifter som omfattas av sekretess enligt 27 kap. 1 § OSL också kommer att ingå i ett ärende om

rapportavgift. Uppgifterna bör inte få ett lägre sekretesskydd enbart på grund av att de ingår i ett ärende om rapportavgift eller för att rapporteringen avser tilläggsskatterapporter. Sekretessen bör därför även i detta avseende motsvara den sekretess som gäller för samma uppgifter i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt.

Tystnadsplikten avseende rapportavgift inskränker därmed rätten enligt 1 kap. 1 och 7 §§ TF och 1 kap. 1 och 10 §§ yttrandefrihetsgrundlagen att meddela och offentliggöra uppgifter (27 kap. 10 § OSL). Det bedöms att den inskränkningen av rätten att meddela och offentliggöra uppgifter är motiverad också avseende rapportavgiften. Av 27 kap. 6 § OSL följer emellertid bl.a. att sekretessen enligt 1 § inte gäller beslut varigenom skatt bestäms. Det innebär att skattesekretessen alltså inte kommer att gälla beslut om rapportavgift.

Sekretessbrytande bestämmelse

Uppgifterna i tilläggsskatterapporten behövs för bedömningen av om koncernen når upp till minimiskattenivån i varje stat där koncernen bedriver verksamhet och, i förkommande fall, beräkna tilläggsskattbelopp och fördelningen av densamma. Uppgifterna i tilläggsskatterapporten utgör således nödvändiga uppgifter för att kontrollera efterlevnad av reglerna och underlag för att bestämma tilläggsskatt i Sverige. Med hänsyn till att uppgifterna kan lämnas av annan koncernenhet än den som är skattskyldig för tilläggsskatt i Sverige kan Skatteverket, efter utbytet, komma att behöva dela uppgifterna med annan än den uppgifterna avser. Det krävs således en sekretessbrytande bestämmelse som möjliggör att uppgifterna kan spridas i ett ärende om tilläggsskatt.

Enligt 2 kap. 5 § SdbL får ett antal angivna uppgifter lämnas ut från databasen till en enskild, om det inte av särskild anledning kan antas att den enskilde som uppgiften avser eller någon närstående lider men om uppgiften röjs. Bestämmelsen i 2 kap. 5 § utgör ett undantag från det absoluta sekretesskydd som gäller för uppgifter om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts beskattningsdatabasen, se 27 kap. 7 § 2 OSL. Bestämmelsen bör kompletteras för att möjliggöra utlämnade av uppgift till en annan koncernenhet som tillhör samma koncern som den som uppgifterna avser. Undantaget bör begränsas till de uppgifter som lämnats i en tilläggsskatterapport och som har betydelse för bedömning och beräkning av skattskyldighet enligt lagen om tilläggsskatt.

Enligt 2 kap. 6 § SdbL får uppgifter i databasen lämnas ut till en enskild på medium för automatiserad behandling endast om regeringen har meddelat föreskrifter om det. Det bör tydliggöras i förordningen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet att de uppgifter som lämnats i en tilläggsskatterapport och som har betydelse för bedömning och beräkning av skattskyldighet enligt lagen om tilläggsskatt bör få lämnas ut till enskild på medium för automatiserad behandling.

I betänkandet Framtidens dataskydd – vid Skatteverket, Tullverket och Kronofogdemyndigheten (SOU 2023:100) föreslås att lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet ska upphöra att gälla och ersättas av en ny lag. Den nuvarande regleringen i

2 kap. 5 § SdbL ska regleras i förordning. Vidare föreslås ändring av 27 kap. 7 § OSL, se avsnitt 13.5.2 SOU 2023:100. De föreslagna ändringarna innebär en annan författningsteknisk reglering men inte någon ändring i sak i fråga om sekretessbrytande bestämmelser vid utlämnande till enskilda.

Författningsförslag

Förslaget medför ändring av 27 kap. 1 och 2 §§ offentlighets- och sekretesslagen och 2 kap. 5 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. Förslaget medför också att 13 a § förordningen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet införs.

6.2 Användningsbegränsningar

Promemorians förslag: En bestämmelse ska tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter om att upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat endast får användas för beskattningsändamål och endast i fråga om de skatter som omfattas av lagen om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om inte tillåtelse till annan användning getts. För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från andra medlemsstater i EU gäller bestämmelserna om detta i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. Det ska göras en hänvisning i offentlighets- och sekretesslagen till regeln om användningsbegränsning i lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Skälen för promemorians förslag: Som nämnts i avsnitt 6.1 får endast vissa personer eller myndigheter ta del av uppgifterna som lämnas in en tilläggsskatterapport. Sådana upplysningar får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripet domstolar och förvaltningsorgan eller organ som utövar tillsyn) som fastställer, uppbär eller driver in denna parts skatter eller handlägger andra verkställighetsåtgärder, åtal eller överklagande i fråga om dessa skatter eller som utövar tillsyn över nämnda verksamheter. Endast dessa personer eller myndigheter får använda upplysningarna och bara för sådana ändamål. Vidare får upplysningar som en part har erhållit användas även för andra ändamål, om detta kan ske enligt lagstiftningen i den stat eller jurisdiktion som har lämnat upplysningarna och den behöriga myndigheten i denna stat eller jurisdiktion samtycker till att upplysningarna används för dessa andra ändamål. Upplysningar som en part har lämnat till en annan part får av den senare överlämnas till en tredje part under förutsättning att den behöriga myndigheten i den förstnämnda parten i förväg samtycker därtill. I den nya lagen bör det tas in bestämmelser om dessa användningsbegränsningar.

I DAC finns även, som nämnts i avsnitt 6.1, bestämmelser om användning av upplysningar som tas emot från en annan medlemsstat i artikel 16. Sådana upplysningar får bl.a. användas för administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella lagstiftningar i fråga om de

skatter som regleras i DAC. Upplýsingarna fàr àven anvàndas fòr mervàrdeskatt och andra indirekta skatter, tullar och bekàmpning av penningtvàtt och motverkan av finansiering av terrorism. Vidare fàr upplýsingarna också anvàndas i samband med ràttsliga och administrativa fòrfaranden som kan leda till pàfòljd och som inlettis pà grund av øvertràdelser av skattelagstiftningen, utan att det pàverkar allmànnà regler och bestàmmelser om svarandes och vittnens ràttigheter vid sådana fòrfaranden. Vidare fàr upplýsingar och dokument som tagits emot i enlighet med DAC, med tillstånd av den behòriga myndighet i den medlemsstat som làmnde upplýsingarna anvàndas fòr andra àndamål àn de som regleras i DAC i den utstràckning som detta àr tillàtet enligt lagstiftningen i den medlemsstat vars behòriga myndighet tagit emot upplýsingarna. Ett sådant tillstånd ska beviljas om informationen kan anvàndas fòr liknande àndamål i den medlemsstat vars behòriga myndighet làmnde dem. Anvàndningsbegrànsningarna i DAC bòr tas in genom en hånvisning till bestàmmelserna om detta i lagen om administrativt samarbete.

Uppgifterna som Skatteverket tar emot fràn andra stater och jurisdiktioner àn medlemsstater i Europeiska unionen fàr anvàndas endast pà det sätt som fòreskrivs i artikel 22.2–22.4 i bilaga 1 till lagen om Europaråds- och OECD-konventionen om ømsesidig handràckning i skatteàrenden. Bestàmmelsen tar inte bara sikte pà hur Skatteverket fàr anvànda upplýsingarna, utan också pà hur andra personer och myndigheter (dàri inbegripet domstolar) som faststàller, uppbàr, administrerar eller driver in skatterna eller handlàgger àtal eller øverklaganden i fràga om skatterna och som fàr del av uppgifterna, fàr anvànda dem. Uppgifterna fàr anvàndas vid offentliga ràttegångar och i domstolsavgòranden (jfr vad som gàller fòr anvàndningsbegrànsningarna fòr lag om automatiskt utbyte av upplýsingar i fràga om finansiella konton enligt prop. 2015/16:29 s. 207).

Fòr anvàndning och vidarebefordran av upplýsingar som Skatteverket tar emot fràn en behòrig myndighet i en annan stat inom ramen fòr det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fràga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872, gàller 20–22 och 23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fràga om beskattning.

Bestàmmelsen i 9 kap. 2 § OSL innehàller en upplýsning om lagar i vilka det finns bestàmmelser som begrànsar mòjligheten att anvànda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått fràn en myndighet i en annan stat. Den begrànsning i mòjligheten att utnyttja upplýsingarna som fòreslås i lagen om automatiskt utbyte av tillàggsskatterapport tar sikte pà uppgifter som Skatteverket fått fràn en myndighet i en annan stat. En hånvisning till den lagen bòr dàrfòr tas in i 9 kap. 2 § OSL.

Lagfòrslag

Fòrslaget innebàr att 19 § lagen om automatiskt utbyte av tillàggsskatterapporter infòrs. Fòrslaget medfòr àven àndringar i 9 kap. 2 § offentlighets- och sekretesslagen.

7 En enhetlig tilläggsskatterapport

7.1 Tilläggsskatterapporten ska utgå från modellreglerna

Promemorians förslag: Uppgifter som lämnas i en tilläggsskatterapport ska som huvudregel baseras på modellreglerna med tillhörande kommentarer. Om modellreglerna medför skillnad från vad nationell rätt i en genomförandestat föreskriver, ska tilläggsskatterapporten även innehålla uppgift om effekten av skillnaden. Undantag från huvudregeln gäller om koncernenheten väljer en förenklingsregel för nationell tilläggsskatt i en stat eller endast en stat har beskattningsrätt över tilläggsskattebeloppet som beräknats i en stat. Då ska uppgifterna i tilläggsskatterapporten baseras på den nationella rätten i den stat förenklingsregeln har valts eller den stat som har beskattningsrätt.

Med stat som har beskattningsrätt och genomförandestat avses detsamma som i lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Med modellreglerna avses detsamma som i lagen om tilläggsskatt.

Tilläggsskatterapporten ska innehålla en förteckning över de val som har gjorts. Uppgift om när koncernens inledande fas av internationell verksamhet har börjat ska lämnas i tilläggsskatterapporten om det för en koncern tillämpas ett sådant undantag från reglerna under fem år som avses i 6 kap. 16 a eller 16 b § lagen om tilläggsskatt eller motsvarande regler i en annan stat.

Skälen för promemorians förslag: I artikel 44 i minimibeskattningsdirektivet regleras skyldigheten att lämna deklaration med information om tilläggsskatt. I svensk rätt benämns den aktuella redovisningen för tilläggsskatterapport. Av artikel 8.1.4 i modellreglerna framgår att tilläggsskatterapporten ska lämnas i ett standardiserat formulär som tas fram inom IF. I artikel 8.1.5 anges att definitionerna och instruktionerna i det standardiserade formuläret som utvecklats i enlighet med IF ska gälla för tilläggsskatterapporten.

Tilläggsskatterapporten är utformad för att förenkla samordningen mellan genomförandestater och underlätta koncernernas administrativa börda. Vad som avses med genomförandestat redogörs för närmare i avsnitt 5.3. Innehållet i tilläggsskatterapporten är omfattande och kommer att ligga till grund för bedömning av om koncernen uppfyller kraven om minimibeskattnings. Användandet av ett standardiserat formulär förenklar redovisningen eftersom det undanröjer behovet av flera parallella redovisnings- eller deklarationsförfaranden. Med hänsyn till omfattningen av uppgifter som ska redovisas i tilläggsskatterapporten och den administrativa börda det innebär för företagen, är varje förenkling av förfarandet av central betydelse.

Generellt kan sägas att de nationella lagstiftningarna om tilläggsskatt hos respektive genomförandestat får förväntas vara i huvudsak likartade. Detta gäller mot bakgrund av att reglerna ska genomföras i form av ett gemensamt tillvägagångssätt (en s.k. "common approach"). Det innebär att de stater som enats om modellreglerna inte är förbundna att införa dem

i nationell rätt, men om de gör det ska reglerna införas och administreras i enlighet med modellreglerna och tillhörande kommentar. I minimibeskattningsdirektivet anges att genomförandet av modellreglerna inom unionen bör ligga så nära den globala överenskommelsen som möjligt (skäl 4 och 6 i minimibeskattningsdirektivet). Detta ska säkerställa att de regler som medlemsstaterna genomför i enlighet med minimibeskattningsdirektivet är kvalificerade i den mening som avses i modellreglerna och att det blir en konsekvent tillämpning av reglerna i medlemsstaterna. Inom IF görs en fullständig granskning (peer review) av den lagstiftning som införts i staterna i syfte att konstatera att staternas nationella lagstiftning är i enlighet med modellreglerna och tillhörande kommentar, och således kvalificerade. Trots detta kan det ändå uppstå situationer där skillnader i nationell lagstiftning innebär olika beräkningar för samma uppgift i tilläggsskatterapporten (i GloBE Information Return och bilagan till DAC 9 används engelska "data point"). Det kan t.ex. inträffa när stater hunnit olika långt i implementeringen av nya tolkningar av reglerna.

Syftet med den centrala inlämningen är att koncernen ska kunna lämna in en tilläggsskatterapport i en stat som sedan delas med relevanta skattemyndigheter i andra stater där koncernen hör hemma. Vid eventuella skillnader i beräkningarna till följd av att en eller flera staters nationella lagstiftning inte är i linje med övrigas, uppstår frågan hur koncernen ska redovisa sina beräkningar i tilläggsskatterapporten. Om beräkningarna i tilläggsskatterapporten ska redovisas i enlighet med nationell rätt i respektive stat, skulle koncernen vara tvungen att lämna in flera tilläggsskatterapporter med olika innehåll i olika stater. Det i sin tur försvårar det automatiska informationsutbytet som är en förutsättning för att koncernen ska kunna lämna in sin tilläggsskatterapport centralt med efterföljande utbyte mellan relevanta skattemyndigheter.

Ett annat alternativ är att säkerställa att endast en enhetlig tilläggsskatterapport lämnas in där redovisningen avser beräkningar mot bakgrund av gemensamma regler. En enhetlig tilläggsskatterapport medför ett förbättrat informationsutbyte mellan stater och således ett förbättrat system för central inlämning av tilläggsskatterapport i en stat som sedan delas med relevanta skattemyndigheter.

Mot denna bakgrund har IF kommit överens om administrativa riktlinjer för hur tilläggsskatterapporten ska fyllas i. Syftet med riktlinjerna är att uppnå en balans mellan de samordningsfördelar som det standardiserade formuläret medför och att säkerställa att uppgifterna i tilläggsskatterapporten är relevanta för skattemyndigheterna vid bedömningen av skattskyldighet enligt nationell rätt. De administrativa riktlinjerna innebär att multinationella koncerner generellt ska använda sig av modellreglerna och tillhörande kommentarer i de fall flera stater har beskattningsrätt enligt modellreglerna. Vad som avses med beskattningsrätt, modellregler och genomförandestat redogörs för närmare i avsnitt 5.3. I de fall endast en stat har beskattningsrätt, ska beräkningarna baseras på den nationella rätten.

Som ovan nämnts kan skillnader uppstå mellan de beräkningar som redovisas i tilläggsskatterapporten och nationell rätt i en eller flera stater. I de fall koncernen redovisar beräkningarna baserat på modellreglerna och kommentaren, ska tilläggsskatterapporten i dessa fall även innehålla uppgift om effekten av skillnaderna. Genomförandestater har också

möjlighet att lokalt begära kompletterande uppgifter i fråga om dessa skillnader.

I syfte att säkerställa ett effektivt informationsutbyte som i sin tur underlättar systemet med central inlämning av tilläggsskatterapport, bör därför klargöras i skatteförfarandelagen att beräkningarna som redovisas i tilläggsskatterapporten som huvudregel ska utgå från tillämpning av modellreglerna med tillhörande kommentarer. Modellreglerna definieras i lagen om tilläggsskatt och i skatteförfarandelagen bör en hänvisning till definitionen tas in. Antagna administrativa riktlinjer innebär uppdatering av kommentaren till modellreglerna, varför det inte är nödvändigt att särskilt omnämna de administrativa riktlinjerna.

De hänvisningar som görs i skatteförfarandelagen till modellreglerna med tillhörande kommentarer kan göras antingen statiska eller dynamiska. En statisk hänvisning innebär att hänvisningen avser rättsakten i en viss angiven lydelse. En följd av denna hänvisningsteknik är därmed att den nationella författningen normalt behöver ändras varje gång bestämmelsen ändras. Den hänvisningstekniken bör användas när exempelvis ett EU-direktiv ger den svenska författningstexten ett materiellt innehåll. En dynamisk hänvisning innebär i stället att hänvisningen avser rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen. Den används till exempel när hänvisningen endast bör ses som en ren upplysningsbestämmelse. Sådana hänvisningar används i större utsträckning vid EU-förordningar.

Hänvisningarna till modellreglerna med tillhörande kommentarer avser beräkningarna som redovisas i tilläggsskatterapporten. Hänvisningarna i skatteförfarandelagen bör vara dynamiska, för att uppdateringar av kommentarerna ska kunna få omedelbart genomslag. En följd av att ha dynamiska hänvisningar blir att om kommentarerna till modellreglerna uppdateras behöver lagstiftaren inte överväga om någon ändring behöver göras i den nationella lagstiftningen.

I de fall en tillämpning av modellreglerna innebär skillnader i beräkningarna i förhållande till nationell rätt i en genomförandestat, ska tilläggsskatterapporten även innehålla uppgift om effekten av dessa skillnader. I förhållande till svensk rätt får Skatteverket på så sätt information om att beräkningarna i rapporten avviker från tillämpning av lagen om tilläggsskatt. I syfte att säkerställa nödvändiga uppgifter för bedömningen av de beräkningar som ska göras enligt lagen om tilläggsskatt, föreslås att Skatteverket ska ha möjlighet att förelägga koncernenheten som lämnat in rapporten att lämna kompletterande uppgifter för denna bedömning, se avsnitt 7.2.

Undantag från huvudregeln ska tillämpas i två fall, dels när endast ett land har beskattningsrätt, dels när koncernen tillämpar en förenklingsregel för nationell tilläggsskatt i en stat. Undantaget innebär att beräkningarna för den staten, eller undergrupp i den staten, ska baseras på den nationella rätten i den aktuella staten, dvs. i den stat som förenklingsregeln för nationell tilläggsskatt tillämpas eller den stat som har beskattningsrätt. Undantaget gäller således endast för den del av tilläggsskatterapporten som avser redovisningen för den aktuella staten.

Syftet med undantagen är att förenkla för koncernen. I de fall en förenklingsregel för nationell tilläggsskatt tillämpas eller endast en stat har beskattningsrätt, behöver koncernen göra beräkningar baserat på den statens nationella rätt. Att även kräva redovisning baserat på modell-

reglerna skulle i dessa fall eventuellt innebära dubbla beräkningar och således en omotiverad ökning av den administrativa bördan för företagen.

För stora nationella koncerner som omfattas av lagen om tilläggsskatt, innebär undantaget att dessa koncernenheter alltid ska redovisa beräkningarna baserat på svensk rätt. Detta beror på att det inte finns någon annan stat som har beskattningsrätt i fråga om dessa koncernenheter. Redovisningen i tilläggsskatterapporten för koncernenheter i en nationell koncern ska således utgå från lagen om tilläggsskatt.

Att uppgifterna i en tilläggsskatterapport ska baseras på modellreglerna med tillhörande kommentarer innebär att befintliga bestämmelser i 33 d kap. 7 och 8 §§ SFL bör justeras. Hänvisningen till lagen om tilläggsskatt i 7 § bör strykas. I 8 § regleras att uppgift om när koncernens inledande fas av internationell verksamhet har börjat ska lämnas vid tillämpning av undantag från reglerna under fem år. Hänvisningen bör kompletteras så att, förutom relevanta bestämmelser i lagen om tilläggsskatt, även hänvisas till motsvarande regler i en annan stat. Bestämmelserna om undantag från reglerna under fem år som regleras i 6 kap. 16–18 §§ lagen om tilläggsskatt ändrades efter den 31 december 2023, se SFS 2024:1248 och prop. 2024/25:7. 16 § tredje stycket flyttades till en ny paragraf, 16 b §, och fjärde stycket till den nya paragrafen 16 c §. Till följd av uppdelningen finns även behov av att uppdatera hänvisningen i 33 d kap. 8 § SFL.

Avslutningsvis kan klargöras att uppgifter i en tilläggsskattedeklaration alltid ska utgå från nationell rätt och bestämmelserna i lagen om tilläggsskatt. Enligt 32 a kap. 1 § SFL ska tilläggsskattedeklaration lämnas till ledning för bestämmande av underlag för att ta ut skatt enligt lagen om tilläggsskatt. Införandet av vilka regler som ska tillämpas vid redovisning i tilläggsskatterapporten i de fall flera länder har beskattningsrätt gäller således endast för tilläggsskatterapporten och inte redovisningen i en tilläggsskattedeklaration.

Lagförslag

Förslaget medför att 33 d kap. 2, 7 och 8 §§ skatteförfarandelagen ändras och att 33 d kap. 8 a och 8 b §§ samma lag införs.

7.2 Kompletterande bestämmelse om föreläggande

Promemorians förslag: Skatteverket ska ha möjlighet att förelägga en svensk koncernenhet att inkomma med uppgifter som behövs för att kontrollera en lämnad uppgift i en tilläggsskatterapport om det kan antas att uppgiften inte stämmer överens med lagen om tilläggsskatt. Detta ska endast gälla om uppgiften kan antas ha betydelse för bedömningen av skattskyldighet enligt lagen om tilläggsskatt.

Skälen för promemorians förslag: I avsnitt 7.1 föreslås att beräkningarna i tilläggsskatterapporten som huvudregel ska utgå från modellreglerna med tillhörande kommentarer. Utgångspunkten är att svensk rätt ska överensstämja med modellreglerna och uppnå samma resultat. Det kan därför antas att beräkningarna i tilläggsskatterapporten

överensstämmer med svensk rätt, även om modellreglerna har varit utgångspunkten för koncernens framtagande av uppgifter. Det kan emellertid uppstå situationer där beräkningar enligt modellreglerna leder till ett annat resultat än om beräkningarna hade utgått från bestämmelserna i lagen om tilläggsskatt. Ett exempel är när nya administrativa riktlinjer antas som innebär en annan tolkning av modellreglerna än vad som är föreskrivet i svensk rätt och nya regler i svensk rätt ännu inte har antagits för att nå motsvarande resultat.

Att koncernenheterna ska utgå från modellreglerna innebär även en skyldighet att i tilläggsskatterapporten lämna uppgift om effekten av skillnaderna i förhållande till den nationella rätten. En sådan uppgift innebär att skattemyndigheten i respektive stat upplyses om att den redovisade beräkningen hade varit annorlunda om beräkningarna skett enligt den nationella lagstiftningen, se avsnitt 7.1.

Det är inte nödvändigtvis så att beräkningen som har gjorts enligt modellreglerna och som avviker från svenskt rätt innebär att skattskyldighet uppkommer för koncernenheten enligt lagen om tilläggsskatt. Skattskyldighet enligt modellreglerna och svensk rätt för ett beräknat tilläggsskattebelopp baseras på vilken regel för tilläggsskatt som ska tillämpas (s.k. rule order) och som genomförts i 6 kap. lagen om tilläggsskatt. Avvikelserna kan således behöva kontrolleras närmare av Skatteverket. En närmare kontroll bör i de flesta fall innebära att kompletterande uppgifter behövs från företaget om uppkomna skillnader.

Det finns flera olika alternativ kring hur kompletterande uppgifter om skillnaderna ska lämnas till Skatteverket. Utgångspunkten är att en skyldighet att lämna kompletterande uppgifter ska vara nödvändig och proportionerlig och ska inte innebära en större börda för företagen utöver vad som är strikt nödvändigt.

Ett alternativ är att ändra förutsättningarna för när tilläggsskatte-deklaration ska lämnas och således ålägga koncernenheten en skyldighet att lämna tilläggsskattedeklaration i de fall avvikelser från svensk rätt har redovisats i tilläggsskatterapporten. Ett annat alternativ är att utöka möjligheterna för Skatteverket att förelägga svenska koncernenheter om kompletterande uppgifter i de fall avvikelser har rapporterats.

I propositionen Tilläggsskatt för företag i stora koncerner uttalade regeringen att det inte bör införas en skyldighet för samtliga svenska koncernenheter att lämna tilläggsskattedeklaration för varje beskattningsår. Uppgiftsskyldigheten i fråga om att koncernen har en effektiv skattesats som minst uppgår till minimiskattesatsen fullgörs genom tilläggsskatterapporten. Tilläggsskatterapporten utgör också ett tillräckligt underlag i de fall koncernen visserligen har tilläggsskattebelopp att betala men skattskyldigheten ankommer på en koncernenhet som hör hemma i en annan stat eller jurisdiktion än Sverige. Att därutöver lämna tilläggsskattedeklaration där det anges att det inte finns skatt att betala i Sverige bidrar inte till en effektivare kontroll och medför således en onödig administrativ börda för företagen (prop. 2023/24:32 s. 395). Det saknas vägande skäl för att frånga bedömningen att tilläggsskatterapporten är tillräcklig för att göra riskbedömningar och kontrollera att koncernen har en effektiv skattesats som uppgår till minimiskattesatsen. Det är centralt att inte utöka den administrativa bördan i andra fall än vad som är nödvändigt. Mot denna bakgrund bör förutsättningarna för när tilläggsskattedeklaration ska

lämnas inte ändras. I stället kan en uppgift i tilläggsskatterapporten om att beräkningen medför en skillnad i förhållande till svensk rätt följas upp genom att svenska koncernenheter föreläggs av Skatteverket att inkomma med kompletterande uppgifter som avser dessa skillnader.

Befintliga bestämmelser om föreläggande i 37 kap. SFL är inte tillräckliga för att Skatteverket ska ha de verktyg för kontroll som behövs i en situation där redovisade uppgifter inte utgår från svensk rätt och därför avviker från vad resultatet hade blivit enligt svensk rätt. Det bör därför införas en ny bestämmelse om föreläggande som avser denna situation. Syftet med föreläggandet ska vara att kontrollera skattskyldighet enligt lagen om tilläggsskatt. Bestämmelsen bör placeras i 37 kap. SFL under rubriken Kontroll av egen uppgifts- eller dokumentationsskyldighet.

Föreläggandet kan, i enlighet med 44 kap. 2 § SFL, förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs.

Lagförslag

Förslaget medför att 37 kap. 7 b § skatteförfarandelagen införs.

8 Automatiserat beslutsfattande

8.1 Behov av ändringar för att möjliggöra automatiserade beslut i ärende om tilläggsskatt

Promemorians bedömning: Ändringar bör ske för att möjliggöra ett effektivare beslutsfattande när det gäller beslut om tilläggsskatt. Ändringarna bör avse tidsfristen för omprövning, valutaomräkning och innehållet i en tilläggsskattedeklaration.

Skälen för promemorians bedömning: Inom skatteförfarandet fattas i dag ett stort antal automatiserade beslut. Beslutet kan göras i form av ett elektroniskt dokument genom automatiserad databehandling och finns bara i skattedatabasen och inte i pappersform (prop. 2010/11:165 s. 494 och 495). Det gäller bl.a. i de fall beslut om slutlig skatt fattas i enlighet med uppgifterna i inkomstdeklarationen. Därefter kan Skatteverket göra ett urval av ärenden som behöver utredas ytterligare och, inom den tidsfrist som gäller för omprövning, ompröva beslut som har blivit felaktiga. Ett sådant omprövningsbeslut till den skattskyldiges nackdel kan fattas utan att några nya omständigheter har tillkommit (Högsta förvaltningsdomstolens avgörande RÅ 1996 ref. 102).

Förfarandet innebär att Skatteverket kan fatta snabba beslut och därefter rikta utredningsresurser mot de ärenden som av någon anledning behöver utredas närmare. Det medför således ett effektivare förfarande där den skattskyldige får ett snabbt beslut samtidigt som Skatteverket har möjlighet att utreda och säkerställa en materiellt riktig beskattning.

I propositionen Tilläggsskatt för företag i stora koncerner uttalade regeringen att beslutsförfarandet bör inordnas i den systematik som gäller i övrigt enligt skatteförfarandelagen och motsvara vad som gäller för

slutlig skatt med möjlighet till automatiserade beslut och omprövning till nackdel på initiativ av Skatteverket även utan att nya omständigheter tillkommit (prop. 2023/24:32 s. 444).

Automatiserat beslutsfattande med möjlighet till omprövning är väl beprövat och den ordning som gäller för beslut om slutlig skatt. Det möjliggör ett effektivare beslutsfattande. Mot denna bakgrund bör övervägas ändringar av de delar av förfarandet av ärenden om tilläggsskatt som utgör hinder för att möjliggöra ett effektivare beslutsfattande.

8.2 Förlängd tidsfrist för omprövning till nackdel på Skatteverkets initiativ

Promemorians förslag: Ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller och som avser ett beslut om tilläggsskatt ska meddelas inom fyra år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (fyraårsfristen).

Ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller ska få meddelas inom ett år från den dag då deklarationen kom in till Skatteverket, om den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration lämnar deklarationen efter utgången av *tredje* året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Ett beslut om skattetillägg på tilläggsskatt på grund av oriktig uppgift eller skönsbeskattning ska meddelas inom fyra år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Ett beslut om skattetillägg ska få meddelas inom ett år från den dag då tilläggsskattedeklaration kom in till Skatteverket, om den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration lämnar deklarationen efter utgången av tredje året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Skälen för promemorians förslag

Nuvarande regler

Skatteverket är skyldig att ompröva sitt beslut i en fråga som har betydelse för beskattningen eller något annat förhållande mellan en enskild och det allmänna om den som beslutet gäller begär omprövning, den som beslutet gäller eller företrädaren enligt 67 kap. 4 § SFL överklagar eller det finns andra skäl (66 kap. 2 § SFL). Skatteverket får dock inte ompröva beslut i frågor som har avgjorts av allmän förvaltningsdomstol om inte särskilt angivna förutsättningar är för handen (66 kap. 3 § SFL).

Omprövning kan begäras av den som beslutet gäller eller ske på initiativ av Skatteverket, både till fördel och nackdel för den enskilde. När det gäller omprövning till nackdel på initiativ av Skatteverket finns en begränsning i form av att vissa beslut inte får omprövas till nackdel för den som beslutet gäller (66 kap. 20 § SFL). Det gäller beslut om ansvar för skatt eller avgift enligt 59 kap. SFL, beslut om skattetillägg när skatteavdrag inte har gjorts och i fråga om beslut som är möjliga att återkalla. Ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller

ska meddelas inom två år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (66 kap. 21 § SFL).

Om den som är deklarationsskyldig lämnar inkomstdeklaration eller skattedeklaration efter utgången av året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut, får ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller meddelas inom ett år från den dag då deklarationen kom in till Skatteverket. Ett sådant beslut får dock bara meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut. För den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration gäller detta om deklarationen lämnas efter utgången av andra året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut. Om den deklarationsskyldige inte har lämnat någon deklaration, får beslutet meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (66 kap. 22 § SFL).

En tilläggsskatterapport ska som utgångspunkt lämnas in 15 månader efter beskattningsårets utgång och en tilläggsskattedeklaration en månad därefter (33 d kap. 13 § och 32 a kap. 5 § SFL). Ett besked om beslut om tilläggsskatt ska skickas inom tre år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (56 a kap. 7 § SFL). Om tilläggsskatterapporten har lämnats in i en annan stat med vilken Sverige har ett gällande avtal om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter, kommer Skatteverket som huvudregel att ta del av tilläggsskatterapporten genom utbyte inom tre månader efter den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas (jfr förslaget till 14 § lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter). Detta innebär i praktiken att tilläggsskatterapporten som innehåller redovisning av koncernens beräkningar av tilläggsskattebelopp i respektive stat där Sverige kan ha beskattningsrätt, kommer till Skatteverkets kännedom som tidigast 18 månader efter beskattningsårets utgång. Först i samband med mottagandet av tilläggsskatterapporten kan Skatteverket göra en bedömning av skattskyldigheten och urval av ärenden som behöver utredas ytterligare.

Den nu gällande tvåårsfristen för omprövning enligt huvudregeln innebär att Skatteverket i praktiken saknar möjlighet till omprövning till nackdel för den som beslutet gäller utan att grunderna för efterbeskattning i 66 kap. 27 § SFL är uppfyllda. Tvåårsfristen är därmed alltför kort för att möjliggöra för Skatteverket att fatta automatiserade beslut med efterföljande omprövning enligt huvudregeln. Tidsfristen som regleras i 66 kap. 21 § SFL bör därför förlängas.

Tidsfristen för omprövning bör vara fyra år

Ett besked om beslut om tilläggsskatt ska skickas inom tre år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (56 a kap. 7 § SFL). I syfte att skapa förutsättningar för ett snabbt beslutsfattande i första led och vid behov utreda och ompröva de ärenden som kräver extra resurser, bör fristen för omprövning enligt huvudregeln när det gäller beslut om tilläggsskatt vara fyra år efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut. Med anledning av detta bör den förlängda omprövningstiden på grund av för sen eller utebliven deklaration kunna aktualiseras om tilläggsskattedeklarationen lämnas efter utgången av tredje året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Tidsfrist för beslut om skattetillägg

När Skatteverket meddelar beslut om skattetillägg finns det särskilda bestämmelser för inom vilka tidsfrister ett sådant beslut ska meddelas (52 kap SFL). Ett beslut om skattetillägg på tilläggsskatt på grund av oriktig uppgift eller skönsbeskattning ska meddelas inom tre år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (52 kap. 3 § SFL). För den som lämnar en tilläggsskattedeklaration efter utgången av andra året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut, får ett beslut om skattetillägg meddelas inom ett år från den dag då deklarationen kom in till Skatteverket (52 kap. 4 § SFL). Eftersom tidsfristen för ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller och som avser ett beslut om tilläggsskatt föreslås förlängas behöver 52 kap. 3 och 4 §§ SFL ändras. Tidsfristen i 52 kap. 3 § SFL bör därför förlängas till fyra år och tidsfristen i 52 kap. 4 § bör förlängas till utgången av det tredje året, för att korrespondera med den föreslagna fyraårsfristen.

Lagförslag

Förslaget medför att 52 kap. 3 och 4 §§ och 66 kap. 21 och 22 §§ skatteförfarandelagen ändras.

8.3 Valuta och omräkning

Promemorians förslag: Uppgifter om belopp som ska lämnas i en tilläggsskattedeklaration ska anges i svenska kronor. Om beräkningarna som ligger till grund för beloppet har gjorts i annan valuta än svenska kronor ska omräkning ske. Tilläggsskattebelopp och kompletterande tilläggsskatt ska räknas om enligt den genomsnittliga växelkursen för det beskattningsår som beloppet hänförs till. De kurser som fastställs av Sveriges riksbank ska användas.

Om någon valutakurs inte fastställts av Sveriges riksbank ska motsvarande kurs från centralbanken i den stat där valutan är officiell valuta användas vid omräkning. Om någon valutakurs avseende svenska kronor inte har fastställts, ska valutakursen för euro användas och beloppet ska därefter omräknas till svenska kronor enligt den kurs som fastställs av Sveriges riksbank.

I ett beslut om tilläggsskatt ska belopp anges i svenska kronor. Om beloppet som ligger till grund för beslutet anges i annan valuta, ska beloppet omräknas till svenska kronor enligt vad som gäller för omräkning av uppgifter om belopp som ska lämnas i en tilläggsskattedeklaration.

Skälen för promemorians förslag

Nuvarande regler

Varje svensk koncernenhet som ingår i en koncern som omfattas av reglerna i lagen om tilläggsskatt, förutom undantagna enheter, är skyldig att lämna tilläggsskatterapport till Skatteverket, se 33 d kap. 3 § SFL. Om moderföretaget, eller en annan koncernenhet som moderföretaget har

utsett, lämnar rapporten för hela koncernens räkning till skattemyndigheten i ett land med vilket Sverige har ett avtal om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter, behöver dock de svenska koncernenheterna inte lämna rapporten utan i stället underrätta Skatteverket vilken koncernenhet som lämnar densamma och i vilket land den enheten hör hemma, se 33 d kap. 4 § SFL.

Tilläggsskatterapporten innehåller de uppgifter som behövs för att bedöma om koncernenheternas effektiva skattesats uppnår miniminivån om minst 15 procent i respektive stat samt, i förekommande fall, beräkning av tilläggsskattebelopp om miniminivån inte uppnås. Tilläggsskatterapporten innehåller också uppgift om vilken eller vilka koncernenheter som är skattskyldiga för tilläggsskattebeloppet enligt huvudregeln för tilläggsskatt och med vilket belopp. Vidare innehåller rapporten uppgifter som behövs för beräkning av kompletterande tilläggsskatt samt uppgift om vilken eller vilka stater den kompletterande tilläggsskatten fördelas till. Rapporten innehåller också uppgift om nationell tilläggsskatt som ska betalas i en stat.

Uppgifterna i tilläggsskatterapporten ska avse hela koncernen, oavsett vilken koncernenhet som lämnar den. Uppgifter om belopp som lämnas i en tilläggsskatterapport ska därför anges i den valuta som beräkningarna enligt lagen om tilläggsskatt ska göras, se 22 kap. 2 § skatteförfarandeförordningen (2011:1261). När det gäller beräkningar enligt lagen om tilläggsskatt infördes den 1 januari 2025 en ny bestämmelse i form av 1 kap. 17 a § lagen om tilläggsskatt (se SFS 2024:1248 och prop. 2024/25:7) som innebär att de beräkningar som ska göras för att bestämma ett tilläggsskattebelopp ska göras i den valuta som används vid upprättandet av moderföretagets koncernredovisning (presentationsvalutan). Vad som avses med koncernredovisning definieras i 2 kap. 19 § lagen om tilläggsskatt.

Uppgifter om belopp som lämnas i tilläggsskatterapporten kommer därför att anges i den valuta som används vid upprättandet av moderföretagets koncernredovisning. Samma valuta används för uppgifter om belopp som lämnas i en tilläggsskattedeklaration, se 22 kap. 2 § skatteförfarandeförordningen.

När Skatteverket i ett beslut om tilläggsskatt bestämmer storleken på tilläggsskatt enligt huvudregeln eller kompletteringsregeln för tilläggsskatt eller nationell tilläggsskatt ska beloppet anges i svenska kronor. I 56 a kap. 4 § SFL finns därför en omräkningsbestämmelse som anger hur beloppet ska omräknas till svenska kronor om beräkningen har gjorts i en annan valuta.

Bör ordningen för omräkning till svenska kronor förändras?

För att möjliggöra automatiserat beslutsfattande är det nödvändigt att uppgifter om belopp som lämnas i en tilläggsskattedeklaration anges i svenska kronor. I stället för att Skatteverket i samband med beslut om tilläggsskatt omräknar ett belopp i annan valuta till svenska kronor bör den deklarationsskyldige omräkna beloppet inför att tilläggsskattedeklarationen lämnas. En sådan omräkning är endast nödvändig i de fall det finns tilläggsskatt att betala i Sverige som ska redovisas i en tilläggsskattedeklaration. Vidare är det endast summan av tilläggsskatt att betala enligt

huvudregeln för tilläggsskatt, kompletterande tilläggsskatt respektive nationell tilläggsskatt som den deklarationsskyldige är skattskyldig för som behöver omräknas till svenska kronor.

Det behöver därför införas bestämmelser om hur omräkning bör ske från den valuta som används för beräkning av tilläggsskattebelopp enligt lagen om tilläggsskatt och som redovisas i tilläggsskatterapporten till svenska kronor.

Hur bör omräkning ske?

Eftersom reglerna om tilläggsskatt ska tillämpas på samma sätt i ett stort antal stater är det viktigt att det finns regler om hur olika valutor ska hanteras. I avsnitt 1 i de administrativa riktlinjerna från juli 2023 (punkt 6) tas fyra olika frågor upp som rör omräkning från utländsk valuta. När det gäller vilken valuta som ska användas vid beräkningarna för tilläggsskatt och när tilläggsskatterapporten upprättas samt hur omräkning ska ske om beloppen i enheternas redovisning inte är i denna valuta har kompletterande regler införts i lagen om tilläggsskatt den 1 januari 2025 (se SFS 2024:1248 och prop. 2024/25:7). I fråga om vilka omräkningsregler som ska tillämpas för att räkna om tilläggsskatt som har beräknats i en annan valuta till den lokala valutan i den jurisdiktion där skatten ska betalas är det inte nödvändigt med enhetliga regler i samtliga genomförandestater. Detta eftersom den underliggande beräkningen av tilläggsskattebelopp redan har gjorts i presentationsvalutan. Det är därför upp till respektive genomförandestat att bestämma på vilket sätt presentationsvalutan, om annan än den lokala valutan, bör omräknas i det fall det finns tilläggsskatt att betala, se avsnitt 1 i de administrativa riktlinjerna från juli 2023 (punkt 23 och 24).

Det finns flera alternativa metoder för hur omräkning kan ske. Ett alternativ är att använda sig av den genomsnittliga kursen för beskattningsåret och ett annat är kursen vid beskattningsårets utgång. Ett tredje är att använda sig av kursen vid tidpunkten för när tilläggsskatterapporten eller tilläggsskattedeklarationen lämnas in. Med hänsyn till att tidpunkterna för när tilläggsskatterapporten respektive tilläggsskattedeklarationen ska lämnas in infaller mer än ett år efter beskattningsårets utgång skulle en sådan lösning brista i förutsägbarhet och förefaller därför inte vara det främsta alternativet.

I lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattning för företag som har sin redovisning i euro m.m., förkortad omräkningslagen, finns bl.a. bestämmelser om omräkning till svenska kronor för beskattningsändamål för inkomstskatt och mervärdesskatt i de fall företag har sin redovisning i euro eller när företag byter redovisningsvaluta. Lagen bygger på ett schabloniserat omräkningsförfarande från euro till kronor som översiktligt innebär att resultatposter räknas om enligt beskattningsårets genomsnittskurs (5 §) och balansräkningsposter enligt kursen vid beskattningsårets utgång (6 §). När det gäller kurser för omräkning anges i 17 § att de kurser som fastställs av Europeiska centralbanken för respektive svenska bankdag ska användas.

När det gäller den befintliga omräkningsbestämmelsen för tilläggsskatt som regleras i 56 a kap. 4 § första stycket SFL anges att belopp i annan valuta ska omräknas till svenska kronor utifrån balansdagens kurs för den

koncernenhets balansdag som beloppet är hänförligt till och om beloppet inte kan hänföras till en enskild koncernenhet ska kursen på moderföretagets balansdag användas. Beloppet som ska deklarerat kan emellertid hänföras till flera koncernenheter. Om omräkning ska baseras på balansdagens kurs för den koncernenhet som beloppet är hänförligt till skulle det kunna uppkomma situationer där olika kurser används för att omräkna tilläggsskattebeloppet, trots att dessa belopp ska summeras i deklarationen. Det kan också finnas svårigheter när beloppet inte ska hänföras till en enskild koncernenhet, t.ex. när ett moderbolag tillämpar huvudregeln för tilläggsskatt och moderbolagets andel är 100 procent av de lågbeskattade koncernenheterna och det därmed saknas behov av att fördela tilläggsskattebeloppet per koncernenhet utan kan summeras för hela jurisdiktionen. Detsamma gäller om alla moderbolag som tillämpar huvudregeln är skattskyldig för samma andel av tilläggsskattebeloppet för varje lågbeskattad koncernenhet i en stat. Mot denna bakgrund är den valda metoden inte den enklaste och mest ändamålsenliga lösningen. Eftersom tilläggsskattebeloppet redan har räknats fram på koncernnivå och sedan tillfallit en skattskyldig koncernenhet, saknas behov att vid omräkningen av annan valuta till svenska kronor använda den kurs som gäller på balansdagen för den koncernenhet som tilläggsskattebeloppet hänförs till.

En schabloniserad metod torde vara den enklaste metoden att använda. Principerna för omräkning som kommer till uttryck i omräkningslagen bör därför användas även här. Därför föreslås att vid omräkning av tilläggsskattebelopp som beräknats i annan valuta bör det summerade beloppet omräknas som helhet enligt samma principer som gäller enligt omräkningslagen. Detsamma gäller för kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter. De summerade tilläggsskattebeloppen respektive kompletterande tilläggsskatt bör därför omräknas enligt den genomsnittliga växelkursen för det beskattningsår som beloppet hänförs till. Det är den deklarationsskyldiga koncernenhetens beskattningsår som är relevant. Genomsnittskursen för beskattningsåret är vid tidpunkten för när tilläggsskattedeklarationen lämnas in väl känd av den deklarationsskyldiga koncernenheten. Förslaget bedöms därmed vara enkelt att tillämpa och medför ett materiellt riktigt beslut.

När det gäller vilken valutakurs som bör användas för att beräkna genomsnittskursen saknas skäl att frånga den valda regleringen i 56 a kap. 4 § andra stycket SFL, dvs. den kurs som fastställs av Sveriges riksbank. Som anges i förarbetena till den bestämmelsen kan det förutsättas att beloppet som anges i tilläggsskatterapporten i de allra flesta fall är någon av de valutor vars kurs fastställs av Sveriges riksbank. Det kan emellertid inte uteslutas att belopp i en annan valuta kan komma att anges i tilläggsskatterapporten (prop. 2023/24:32 s. 442). Om den aktuella valutakursen inte finns noterad hos Sveriges riksbank bör därför motsvarande kurs från centralbanken i den stat där valutan är officiell valuta användas vid omräkning. Om någon valutakurs inte finns avseende svenska kronor, ska valutakursen för euro användas och beloppet ska därefter omräknas till svenska kronor enligt den kurs som fastställs av Sveriges riksbank.

De nya bestämmelserna om omräkning bör placeras i 32 a kap. SFL. I 56 a kap. bör alltså finnas en bestämmelse om att Skatteverket ska omräkna tilläggsskatt till svenska kronor för det fall Skatteverkets beslut

inte överensstämmer med inlämnad tilläggsskattedeklaration. Beräkningen bör ske på samma sätt och en hänvisning bör därför införas till den nya bestämmelsen i 32 a kap. 6 §.

Författningsförslag

Förslaget innebär att nuvarande 32 a kap. 5 § skatteförfarandelagen ska betecknas 32 a kap. 7 §. Förslaget medför även att 56 a kap. 4 § skatteförfarandelagen ändras och att två nya paragrafer, 32 a kap. 5 och 6 §§, införs. Förslaget innebär även att 22 kap. 2 § skatteförfarandeförordningen ändras.

8.4 Vad en tilläggsskattedeklaration ska innehålla

Promemorians förslag: För att underlätta det automatiserade beslutsfattandet och fördelningen av nationell tilläggsskatt som beräknats på samriskföretag ska en tilläggsskattedeklaration även innehålla uppgift om summan av tilläggsskattebelopp som den deklarationsskyldige är skattskyldig för enligt huvudregeln för tilläggsskatt, summan av kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter samt uppgifter som behövs för fördelning av nationell tilläggsskatt.

Skälen för promemorians förslag

Nuvarande reglering

En tilläggsskatterapport innehåller de uppgifter som behövs för att bedöma om det uppkommer ett tilläggsskattebelopp för koncernen samt beräkna och fördela detsamma. Rapporten innehåller dock inte samtliga uppgifter som krävs för att skatten ska kunna tas ut i Sverige. Mot denna bakgrund kompletteras rapporten av ett nationellt deklarationsförfarande i form av en tilläggsskattedeklaration. Syftet med deklarationen är att vara till ledning för bestämmande av underlag för att ta ut skatt enligt lagen om tilläggsskatt (32 a kap. 1 § SFL). En tilläggsskattedeklaration ska lämnas om koncernenheten är skattskyldig för ett tilläggsskattebelopp enligt lagen om tilläggsskatt eller kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter (32 a kap. 2 § SFL).

Närmare reglering av vad en tilläggsskattedeklaration ska innehålla finns i 32 a kap. 3 och 4 §§ SFL. Vid införandet av bestämmelserna uttalade regeringen att tilläggsskattedeklarationen ska utgöra ett komplement till tilläggsskatterapporten och inte innehålla motsvarande uppgifter som ska anges i rapporten. Av introduktionen till den av IF fastställda tilläggsskatterapporten klargörs att stater är fria att begära kompletterande uppgifter utöver de som ska anges i rapporten och att sådana uppgifter kan behövas för att t.ex. fastställa skattskyldighet. Staterna uppmanas dock att avhålla sig från att rutinmässigt begära uppgifter utöver tilläggsskatterapporten för beräkning av en koncernenhets skyldighet att betala tilläggsskatt (prop. 2023/24:32 s. 400). Mot denna bakgrund bedömde regeringen att det inte fanns behov av att uppgift om

belopp som avser bl.a. tilläggsskatt enligt huvudregeln skulle lämnas i deklARATIONEN.

Behov av kompletterande uppgifter om belopp

Uppgifterna i tilläggsskatterapporten identifierar vilken koncernenhet som är skattskyldig för tilläggsskattebeloppet och dess storlek. En och samma koncernhet kan vara skattskyldig för tilläggsskattebelopp som hänför sig till flera olika lågbeskattade koncernenheter, samriskföretag eller dotterbolag till samriskföretag. Dessa belopp redovisas separat i tilläggsskatterapporten. I syfte att underlätta det nationella beslutsfattandet och möjliggöra automatiserade beslut bör det i deklARATIONEN anges den totala summan av tilläggsskatt enligt huvudregeln som den skattskyldige är skattskyldig för. För att möjliggöra automatiserade beslut behöver beloppet vidare anges i svenska kronor, vilket föreslås i avsnitt 8.3.

Den skattskyldige kan även vara skyldig att betala kompletterande tilläggsskatt som har fördelats till svenska koncernenheter. Beloppet kompletterande tilläggsskatt som har fördelats till svenska koncernenheter framgår av tilläggsskatterapporten. När det gäller fördelningen av den kompletterande tilläggsskatten mellan flera skattskyldiga svenska koncernenheter innehåller varken modellreglerna eller minimibeskattningsdirektivet anvisning om vilken eller vilka koncernenheter i staten som ska betala skatten. Det är därför upp till respektive medlemsstat att bedöma hur skatten ska fördelas. Bestämmelser om fördelning av kompletterande tilläggsskatt finns i 6 kap. 14 § lagen om tilläggsskatt och uppgifter som krävs för denna fördelning ska lämnas i en tilläggsskatteklARATION. Det finns även möjlighet att, enligt 6 kap. 15 § samma lag, ansöka om att en koncernenhet är skattskyldig för hela den kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter. I sådana fall saknas behov av uppgifter om fördelning mellan flera svenska koncernenheter (jfr prop. 2023/24:32 s. 653). I syfte att möjliggöra automatiserade beslut bör deklARATIONEN även innehålla uppgift om belopp som avser kompletterande tilläggsskatt som den deklARATIONSSKYLDIGE är skattskyldig för.

Behov av kompletterande uppgifter om fördelning av nationell tilläggsskatt

Enligt 6 kap. 2 a § lagen om tilläggsskatt är en svensk koncernenhet skattskyldig för hela det tilläggsskattebelopp som beräknats och fördelats på ett samriskföretag och dotterföretag till ett samriskföretag om företaget hör hemma i Sverige och tillhör den koncern som den svenska koncernenheten ingår i. Om en koncern har flera svenska koncernenheter ska skattskyldigheten för tilläggsskattebeloppet fördelas mellan dessa i proportion till varje enhets andel av anställda och materiella tillgångar i Sverige under det beskattningsår som tilläggsskatten avser. Bestämmelsen infördes den 1 januari 2025.

Syftet med ändringen är att säkerställa att den svenska nationella tilläggsskatten ska vara kvalificerad och omfattas av andra staters förenklingsregel för nationell tilläggsskatt. När det gäller samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag som hör hemma i Sverige är det nödvändigt att tilläggsskattebelopp som beräknats för företaget och fördelats på företaget omfattas av bestämmelserna om nationell

tillägsskatt i 6 kap. lagen om tillägsskatt. Skattskyldighet för nationell tillägsskatt behöver inte placeras på samriskföretaget utan kan placeras på en eller flera andra koncernenheter som är skattskyldiga. Om det finns flera svenska koncernenheter ska skattskyldigheten för tillägsskattebeloppet fördelas mellan dessa på motsvarande sätt som gäller för kompletterande tillägsskatt som allokeras till Sverige, dvs. i proportion till varje enhets andel av koncernens anställda och materiella tillgångar i Sverige under det beskattningsår som tillägsskatten avser (se 6 kap. 2 a § lagen om tillägsskatt och prop. 2024/25:7 s. 192 och 196–198).

Att en koncernenhet i Sverige kan bli skattskyldig för nationell tillägsskatt i fråga om ett tillägsskattebelopp som beräknats på ett samriskföretag eller dotterföretag till ett samriskföretag medför att tillägsskattedeklarationen behöver kompletteras med ytterligare uppgifter. Om en eller flera koncernenheter är skattskyldig för nationell tillägsskatt i fråga om ett tillägsskattebelopp som beräknats för ett samriskföretag eller dotterföretag till ett samriskföretag så behöver deklarationen – utöver uppgifter som är nödvändiga för beräkning av nationell tillägsskatt – även innehålla uppgifter som är nödvändiga för fördelning av nationell tillägsskatt. Uppgifter som behövs för fördelning av nationell tillägsskatt kan t.ex. utgöras av uppgifter om anställda och materiella tillgångar för att korrekt kunna beräkna vilken andel av tillägsskattebeloppet som koncernenheten är skattskyldig för. Därutöver krävs uppgifter om samriskföretaget eller dotterföretaget till samriskföretaget.

Lagförslag

Förslaget innebär att 32 a kap. 3 § skatteförfarandelagen ändras.

9 Tillfällig sanktionslättnad

Promemorians förslag: Skattetillägg eller rapportavgift ska inte tas ut för det fall en koncernenhet vidtagit skäligen åtgärder för att redovisa korrekta beräkningar och korrekta bedömningar i fråga om bestämmelserna om tillägsskatt. Bestämmelsen ska tillämpas på räkenskapsår som börjar före den 1 januari 2027 men inte för räkenskapsår som avslutas efter den 30 juni 2028.

Skälen för promemorians förslag

Det finns krav på sanktioner i minimibeskattningsdirektivet och modellreglerna

I inledningen till minimibeskattningsdirektivet framhålls att effektiviteten och rättvisan i den globala minimiskattereformen i hög grad är beroende av att den genomförs i hela världen. För att säkerställa att bestämmelserna efterlevs bör medlemsstaterna därför införa lämpliga sanktioner (skäl 25).

Minimibeskattningsdirektivet innebär därmed en skyldighet att införa sanktioner för överträdelse av de nationella bestämmelser som antagits

utifrån direktivet. I direktivet och modellreglerna finns vissa generella bestämmelser om sanktioner. Hur sanktionerna närmare ska se ut är dock upp till respektive medlemsstat att bestämma.

Skyldigheten att införa sanktioner finns i artikel 46 minimibeskattningsdirektivet. Sanktionerna ska gälla för nationella bestämmelser som rör koncernenheters skyldighet att deklarerat och betala sin andel av tilläggsskatten och medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de nationella bestämmelserna tillämpas på ett effektivt sätt. Sanktionerna ska vidare vara proportionella och avskräckande.

Av de inledande skälen till minimibeskattningsdirektivet framgår att medlemsstaterna vid fastställandet av sanktioner bör ta särskild hänsyn till risken för att en koncern inte rapporterar den information som krävs för tillämpning av kompletteringsregeln. För att åtgärda denna risk bör medlemsstaterna införa ”avskräckande sanktioner” (skäl 25).

I modellreglerna finns bestämmelser om sanktioner i artikel 8.1.8. Det framgår att ett lands regler om påföljder och sanktioner ska vara tillämpliga gällande tilläggsskatterapporten (”GloBE Information Return”). Av kommentaren till modellreglerna framgår att detta innebär att nationella påföljds- eller sanktionsbestämmelser ska aktualiseras om rapporten inte lämnas in i tid eller om den innehåller oriktig eller bristfällig information. Det är upp till respektive land att välja att antingen utvidga befintliga påföljds- eller sanktionsregler, eller att införa nya regler. Inför nya påföljder eller sanktioner bör dessa stå i proportion till påföljder eller sanktioner som gäller för andra skyldigheter som liknar skyldigheten att lämna tilläggsskatterapport (kommentar till artikel 8.1.8 i modellreglerna).

Sanktioner och sanktionslättnader kopplade till tilläggsskatt och nationell tilläggsskatt

Utifrån de uppställda kraven i minimibeskattningsdirektivet och modellreglerna gjorde regeringen bedömningen att Sverige har en skyldighet att införa sanktioner som gäller skyldigheten att lämna tilläggsskatterapport respektive skyldigheten att lämna tilläggsskattedeklaration (se avsnitt 15.8.3 i prop. 2023/24:32). Det infördes därför en förseningsavgift för det fall tilläggsskatterapporten eller tilläggsskattedeklarationen inte lämnas in i tid (48 kap. 1 § SFL). Vidare infördes en ny sanktion, rapportavgift, för det fall rapporten innehåller fel eller brister (49 e kap. SFL). Rapportavgift ska tas ut av den som lämnar en tilläggsskatterapport om det klart framgår att felaktiga uppgifter har lämnats i rapporten eller att uppgifter som skulle ha lämnats har utelämnats. En avgift får dock tas ut endast om bristerna är allvarliga. Vid bedömningen av om brister är allvarliga ska det särskilt beaktas om de har orsakat att skatt inte påförts trots att det fanns grund för det, påtagligt ökat risken för att skatt skulle undandras, eller förhindrat eller allvarligt försvårat skattekontrollen. När avgiftens storlek beslutas ska särskild hänsyn tas till arten och omfattningen av bristerna, risken för skatteundandragande, och om den som lämnat rapporten eller annan koncernenhet som bidragit med uppgifter uppsåtligen lämnat felaktiga uppgifter eller låtit bli att lämna uppgifter som skulle ha lämnats, eller varit vårdslös vid uppgiftslämnandet. Detta framgår av 49 e kap. 1 och 4 §§ SFL.

Regeringen gjorde även bedömningen att reglerna om skattetillägg i skatteförfarandelagen ska tillämpas. Skattetillägg på tilläggsskatt får inte tas ut till den del det grundas på en felaktighet eller passivitet som leder till att rapportavgift enligt 49 e kap. tas ut (49 kap. 10 d § SFL).

Skatteverket kan i enlighet med befintliga bestämmelser i 51 kap. SFL besluta om hel eller delvis befrielse från de särskilda avgifterna om det är oskäligt att avgiften tas ut med fullt belopp (se avsnitt 15.8.7 i prop. 2023/24:32). Vid bedömningen ska det särskilt beaktas om den felaktighet eller passivitet som har lett till avgiften kan antas ha berott på ålder, hälsa eller liknande förhållande, berott på en felbedömning av en regel eller betydelsen av de faktiska förhållandena, eller föranletts av vilseledande eller missvisande kontrolluppgifter eller uppgifter om betalningsmottagare i arbetsgivardeklarationer, avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten, eller en oskäligt lång tid har gått efter det att Skatteverket har funnit anledning att anta att avgift ska tas ut utan att den som avgiften gäller kan lastas för dröjsmålet. Detta framgår av 51 kap. 1 § SFL.

Det infördes även särskilda grunder för befrielse från förseningsavgift och skattetillägg på tilläggsskatt i 51 kap. 3 och 4 §§ SFL. Vid bedömningen av om det är oskäligt att ta ut förseningsavgift med fullt belopp när tilläggsskatterapport inte har lämnats i rätt tid ska Skatteverket även beakta om förseningsavgiften har samband med att en anmälan om att annan koncernenhet lämnar tilläggsskatterapporten inte har gjorts eller inte har gjorts i rätt tid. Vid bedömningen av om det är oskäligt att ta ut skattetillägg på tilläggsskatt med fullt belopp ska Skatteverket även beakta om den felaktighet eller passivitet som skattetillägget grundas på även har lett till en sanktion för den rapporterade enheten i en annan stat, och att bestämmelserna i lagen om tilläggsskatt kan vara särskilt komplicerade och att uppgiftsskyldigheten är mycket omfattande.

IF anser att en tillfällig sanktionslättnad bör införas

I dokumentet om Safe Harbours and Penalty Relief: Global Anti-Base Erosion Rules (Pillar Two), som i januari 2025 inarbetats som bilaga C i IF:s dokument GloBE Information Return, beskrivs en tillfällig sanktionslättnad (transitional penalty relief) med anledning av modellreglernas införande. Sanktionslättnaden innebär att uppgiftsskyldiga under en tidsangiven inledande fas ska undgå sanktioner om de vidtagit skäligen åtgärder (reasonable measures) för att säkerställa att de tillämpat modellreglerna på ett korrekt sätt. Begreppet skäligen åtgärder definieras inte i dokumentet, utan ska ses mot bakgrund av varje jurisdiktions befintliga regler och praxis. Den gemensamma överenskommelsen om sanktionslättnader är avsedd att ge multinationella företag och de som ansvarar för att fullgöra sina skyldigheter i fråga om skatter en ”mjuklandning” under de första åren då bestämmelser om tilläggsskatt och nationell tilläggsskatt införs. Denna ”mjuklandning” kommer att göra det möjligt för multinationella företag och skatteförvaltningar att bekanta sig med bestämmelserna och utveckla datainsamlingen och rapporterings- och efterlevnadssystemen för att följa de nya reglerna utan att riskera att bestraffas för att ha gjort skäligen misstag. Bl.a. Finland har infört en tillfällig sanktionslättnad. Andra länder, däribland Danmark, Norge och

Tyskland har gjort bedömningen att ordinarie skatteförfaranderegler även innefattar den tillfälliga sanktionslättningen som IF anser bör införas. Detta har då t.ex. utvecklats i förarbetena då modellreglerna infördes i respektive stat.

En tillfällig sanktionslättning kopplad till skattetillägg och rapportavgift bör införas

Regeringen gjorde i prop. 2023/24:32 bedömningen att det bl.a. av rättssäkerhetsskäl och den möjlighet till befrielse som finns gällande särskilda avgifter enligt befintlig reglering i skatteförfarandelagen bör finnas en möjlighet att fatta beslut om hel eller delvis befrielse från de särskilda avgifterna i de fall det är oskäligt att ta ut dem med fullt belopp. Någon ändring av 51 kap. 1 § SFL behövde enligt regeringen inte göras, då skatteförfarandelagens regler gäller i fråga om de särskilda avgifterna rapportavgift, förseningsavgift och skattetillägg (se avsnitt 15.8.7 i prop. 2023/24:32).

Regeringen gjorde vidare bedömningen i prop. 2023/24:32 att varken de befintliga reglerna i skatteförfarandelagen eller de föreslagna befrielse-reglerna i 51 kap. 3 och 4 §§ SFL innehåller någon direkt motsvarighet till en sådan tidsbegränsad sanktionslättning som fastställts av IF i dokumentet om Safe Harbours and Penalty Relief: Global Anti-Base Erosion Rules (Pillar Two). Regeringen ansåg därför att frågan krävde ytterligare analyser och bedömningar och att den därför behövde övervägas närmare, varför det fanns anledning att återkomma i frågan (se prop. 2023/24:32 s. 435).

I samband med IF:s arbete om införandet av modellreglerna har det väckts farhågor om att de administrativa påföljderna kan bli orimliga i början av tillämpningsperioden. Detta beror på att det är fråga om en ny och komplicerad reglering, beträffande vilken det inte finns någon etablerad tolknings- och beskattningspraxis i den inledande fasen. För att underlätta för de företag som omfattas av bestämmelserna om skatt enligt lagen om tilläggsskatt bör därför en tillfällig sanktionslättning, baserad på den av IF föreslagna tillfälliga sanktionslättningen, införas.

Det är rimligt att inledningsvis ha en generös tillämpning av befrielse när det är fråga om nya komplicerade regler. En tillfällig bestämmelse om sanktionslättning under en viss inledande fas med utgångspunkt i IF:s överenskommelse om sanktionslättning framstår som ändamålsenlig i sammanhanget. Om en uppgiftsskyldig har vidtagit skäliga åtgärder (reasonable measures) för att tillse en korrekt tillämpning av reglerna i tilläggsskattelagen så bör det finnas förutsättningar för att underlätta att ta ut sanktionsavgifter under en tidsangiven övergångstid. Detta gäller om en koncernenhet i god tro har infört lämpliga system och försökt utreda korrekt tolkning av regelverket om tilläggsskatt och följt denna tolkning.

I IF:s överenskommelse om sanktionslättningar anges några exempel på när det kan bli aktuellt att avstå från sanktioner under en övergångsperiod. Det skulle till exempel vara möjligt att avstå från att påföra moderföretaget eller den koncernenhet som lämnar in tilläggsskattedeklarationen eller tilläggsskatterapporten en sanktionsavgift om koncernenheten till fullo redovisar den omtvistade beräkningen av tilläggsskatt och grunderna för denna till Skatteverket. Andra exempel som tas upp i överenskommelsen

är att det föreligger ett sakfel som är rimligt med hänsyn till omständigheterna, ett fel kan tillskrivas bristande kännedom om regelverket (t.ex. enstaka uträkningsfel), om modellreglerna på något sätt är otydliga och koncernenhetens åtgärder bygger på en rimlig tolkning av dessa eller om koncernenhetens åtgärder inte leder till en minskning av skyldigheten att betala tilläggsskatt under innevarande eller kommande år.

Undantaget ska således inte gälla en koncernenhets avsiktliga eller grovt vårdslösa agerande. Den tillfälliga sanktionslättningen ska inte heller påverka kravet att korrigera eventuella fel och betala eventuell obetald tilläggsskatt för tidigare räkenskapsår i enlighet med kraven i nationell lagstiftning. Som övergångstid som begränsar tillämpningen av sanktionslättningen bör, vilket OECD fört fram i dokumentet om Safe Harbours and Penalty Relief: Global Anti-Base Erosion Rules (Pillar Two), innefatta räkenskapsår som börjar senast den 31 december 2026 och upphör före den 30 juni 2028.

En tillfällig sanktionslättning bör kunna omfatta såväl rapportavgift som skattetillägg kopplade till tillämpningen av reglerna i lagen om tilläggsskatt. Det finns emellertid inte skäl för att låta en sådan sanktionslättning omfatta förseningsavgifter då dessa regler inte kan betraktas som särskilt komplicerade. Skattetillägg eller rapportavgift bör således inte tas ut för det fall en koncernenhet vidtagit skäligen åtgärder för att redovisa korrekta beräkningar i enlighet med 33 d kap. (som avser tilläggsskatterapport) och korrekta bedömningar i fråga om bestämmelserna om tilläggsskatt.

Det kan förekomma situationer då reglerna om uttag av sanktioner i form av rapportavgift och skattetillägg, liksom befintliga befrielsegrunder i 51 kap. SFL, till viss del överlappar varandra. Det får ankomma på rättstillämpningen att tillämpa sådana överlappande regler på ett enhetligt sätt.

Lagförslag

Förslaget medför att 51 kap. 5 § skatteförfarandelagen införs.

10 Kompletterande bestämmelser när det gäller ansökan om ansvarig koncernenhet för kompletterande tilläggsskatt

10.1 Formkrav

Promemorians förslag: En ansökan om ansvar för kompletterande tilläggsskatt ska lämnas på ett formulär som fastställts av Skatteverket.

Skälen för promemorians förslag: Om tillämpningen av bestämmelsen om nationell tilläggsskatt och en huvudregel för tilläggsskatt i en stat inte leder till att tilläggsskattebelopp för koncernens samtliga lågbeskattade koncernenheter tas ut i sin helhet, är svenska koncernenheter, förutom investeringsenheter, i vissa fall skattskyldiga för kompletterande tilläggsskatt. Detta framgår av 6 kap. 9 § lagen om

tillägsskatt. Svenska koncernenheter är skattskyldiga för kompletterande tillägsskatt om moderföretaget inte omfattas av en huvudregel eller endast omfattas av en huvudregel i förhållande till lågbeskattade koncernenheter i andra stater än den där moderföretaget hör hemma och kompletterande tillägsskatt ska fördelas till svenska koncernenheter. Fördelningen av kompletterande tillägsskatt baseras på de svenska koncernenheternas andel av anställda och materiella tillgångar, se 6 kap. 10 och 12 §§ lagen om tillägsskatt. Hur underlaget för kompletterande tillägsskatt beräknas framgår av 6 kap. 11 § lagen om tillägsskatt.

Av 6 kap. 15 § första stycket lagen om tillägsskatt framgår att om samtliga svenska koncernenheter ansöker om det ska Skatteverket besluta att en av dessa är ansvarig för hela den kompletterande tillägsskatt som fördelas till svenska koncernenheter. Syftet med bestämmelsen är att förenkla förfarandet vid uttag av kompletterande tillägsskatt. I stället för fördelning av kompletterande tillägsskatt mellan flera svenska koncernenheter kan koncernenheterna ansöka om att endast en av dem ska vara ansvarig för att redovisa och betala hela den kompletterande tillägsskatten som fördelas till svenska koncernenheter (se prop. 2023/24:32 s. 306). En ansökan ska lämnas in senast 14 månader efter utgången av det beskattningsår som den avser (6 kap. 15 § andra stycket lagen om tillägsskatt).

Av praktiska skäl bör en ansökan om ansvar för kompletterande tillägsskatt, på motsvarande sätt som deklarationer, kontrolluppgifter, tillägsskatterapporter m.m., lämnas på ett strukturerat sätt. Att ansökan ges in genom ett fastställt formulär ger Skatteverket möjlighet att tydliggöra vilken information som ska lämnas i samband med ansökan, vilket i sin tur minskar behovet av utredningsåtgärder för det fall informationen är bristfällig. Genom att ansökan ska ske genom ett fastställt formulär underlättas därmed den administrativa bördan för företagen och minskar behovet av utredningsåtgärder för Skatteverket.

Mot denna bakgrund föreslås att fastställda formulär ska användas för ansökan om ansvar för kompletterande tillägsskatt. Formuläret ska fastställas av Skatteverket. I likhet med vad som gäller för fastställda formulär enligt skatteförfarandelagen får Skatteverket bedöma och bestämma i vilken form ansökan ska göras, exempelvis om uppgifterna ska lämnas elektroniskt eller på papper (jfr prop. 2022/23:6 s. 136 f).

Lagförslag

Förslaget medför att 6 kap. 15 § tredje stycket lagen om tillägsskatt införs.

10.2 Anmälan om att ansvaret ska upphöra

Promemorians förslag: En ansökan om att en koncernenhet ska vara ansvarig för hela den kompletterande tillägsskatt som fördelas till svenska koncernenheter ska inte beviljas om särskilda skäl talar mot det. Om det finns särskilda skäl får Skatteverket besluta att ansvaret för kompletterande tillägsskatt ska upphöra att gälla. Ett beslut om att ansvaret ska upphöra att gälla gäller från och med dagen för beslutet

eller den senare dag som Skatteverket bestämmer. En begäran om omprövning av den som beslutet gäller och överklagande i fråga om beslut om ansvar för kompletterande tilläggsskatt ska ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

Skälen för promemorians förslag: Om samtliga svenska koncernenheter i en koncern ansöker om det ska Skatteverket besluta att en av dessa är ansvarig för hela den kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter enligt 6 kap. 12 § lagen om tilläggsskatt. Beslutet gäller så länge den ansvariga koncernenheten ingår i koncernen eller till dess att de svenska koncernenheterna gemensamt anmäler att ansvaret ska upphöra (6 kap. 15 § lagen om tilläggsskatt).

Skattskyldiga för kompletterande tilläggsskatt är enligt 6 kap. 12 § lagen om tilläggsskatt de svenska koncernenheter som ingår i koncernen vid utgången av det beskattningsår som tilläggsskatten avser. Ansökan kan avse vilken svensk koncernenhet som helst. Om Skatteverket har beslutat att en koncernenhet i en koncern ska vara ansvarig för kompletterande tilläggsskatt ska den ansvariga koncernenheten redovisa och betala den kompletterande tilläggsskatten för koncernenheterna och i övrigt företräda koncernenheterna i frågor som rör sådan skatt. Underlag för kontroll av redovisningen ska finnas tillgängligt hos den ansvariga koncernenheten (5 kap. 6 § SFL).

Den ansvariga koncernenheten som Skatteverket har utsett blir således uppgiftsskyldig även för övriga koncernenheters räkning i frågor som rör kompletterande tilläggsskatt. Uppgiftsskyldigheten innebär bl.a. att det är den utsedda enheten som fullgör skyldighet att lämna tilläggsskatte-deklaration som gäller kompletterande tilläggsskatt. Det innebär även att det är den utsedda koncernenheten som ska fullgöra den generella dokumentationsskyldigheten som regleras i 39 kap. 3 § SFL. Om den ansvariga koncernenheten inte har fullgjort sin skyldighet att betala den kompletterande tilläggsskatten får Skatteverket besluta att en eller flera av de andra svenska koncernenheterna tillsammans med den ansvariga koncernenheten är skyldiga att betala skatten, s.k. solidariskt betalningsansvar. Bestämmelser om solidariskt betalningsansvar finns i 59 kap. 23 a § SFL.

Om det sker förändringar som innebär att det tillkommer koncernenheter som är skattskyldiga för kompletterande tilläggsskatt i Sverige, måste en ny gemensam ansökan lämnas in för att omfatta tillkomna koncernenheter. Om den ansvariga koncernenheten utträder ur koncernen ska ansvaret upphöra.

Det finns emellertid inte någon möjlighet för Skatteverket att upphäva ett beslut att en koncernenhet i en koncern ska vara ansvarig för kompletterande tilläggsskatt enligt 6 kap. 15 § lagen om tilläggsskatt, t.ex. om den ansvariga koncernenheten inte fullgör sin uppgiftsskyldighet eller sina skyldigheter att betala den kompletterande tilläggsskatten. Även om Skatteverket får besluta att en eller flera av de andra svenska koncernenheterna tillsammans med den ansvariga koncernenheten är skyldiga att betala den kompletterande tilläggsskatten, bör Skatteverket ha möjlighet att upphäva ett sådant beslut. En koncernenhet som på ett väsentligt sätt brister i sina skyldigheter genom att t.ex. inte lämna korrekta uppgifter i

en deklaration, inte betala in skatt eller inte fullgör sin dokumentations-skyldighet bör inte fortsatt vara ansvarig koncernenhet inför kommande beskattningsår. En möjlighet att besluta om att ansvaret ska upphöra att gälla bör därför införas i lagen om tilläggsskatt. På motsvarande sätt finns heller ingen möjlighet för Skatteverket att avslå en ansökan även om den koncernenhet som pekas ut som ansvarig tidigare har misskött sina skyldigheter. Skatteverket bör även i en sådan situation ha möjlighet att inte besluta att en koncernenhet ska vara ansvarig för hela den kompletterande tilläggsskatten som fördelas till svenska koncernenheter, om särskilda skäl talar emot det.

Genom kravet på särskilda skäl säkerställs att överträdelser av mindre allvarlig karaktär, t.ex. att deklaration och betalning av skatt har skett för sent och förseningen är av mindre betydelse, inte medför att ansvaret bör upphöra.

De svenska koncernenheterna har möjlighet att senast 14 månader efter beskattningsårets utgång anmäla att en koncernenhet ska vara ansvarig för den kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter för det aktuella beskattningsåret. En koncernenhet behöver således inte ha utsetts på förhand eller under det aktuella beskattningsåret. Eftersom den ansvariga koncernenheten är uppgiftsskyldig för kompletterande tilläggs-skatt bör beslut om ansvarig koncernenhet meddelas för tidpunkten för när tilläggsskattedeklaration senast ska lämnas. På motsvarande sätt får Skatteverkets beslut effekt omedelbart om det meddelas före tidpunkten för när tilläggsskattedeklarationen senast ska lämnas in. Om beslutet meddelas senare är det lämpligt att föreskriva att beslutet gäller för kommande beskattningsår som ska rapporteras.

Ett beslut att inte bevilja en ansökan om att en koncernenhet ska vara ansvarig för den kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter och Skatteverkets beslut att ansvaret ska upphöra, ska kunna omprövas och överklagas på motsvarande sätt som andra beslut enligt skatteförfarandelagen. När det gäller tidsfrist för begäran om omprövning av den som beslutet gäller respektive överklagande regleras huvudregeln i 66 kap. 7 § respektive 67 kap. 12 § SFL. Tidsfristen bör motsvara vad som gäller för t.ex. registrering, föreläggande eller tvångsåtgärder vilket innebär två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. 66 kap. 7 § och 67 kap. 12 § SFL bör därför ändras.

Lagförslag

Förslaget medför att 6 kap. 1 § och 15 § första stycket lagen om tilläggs-skatt samt 66 kap. 7 § och 67 kap. 12 § skatteförfarandelagen ändras och att 6 kap. 15 a § lagen om tilläggsskatt införs.

11 Skattetillägg vid omprövning av skönsbeskattningsbeslut

Promemorians förslag: Skattetillägg vid omprövning av skönsbeskattningsbeslut ska tas ut av den som har skönsbeskattats på grund av att någon tilläggsskattedeclaration inte har lämnats. Ett beslut om skattetillägg ska inte undanröjas om en tilläggsskattedeclaration lämnas senare.

Skälen för promemorians förslag: I 57 kap. SFL finns regler om skönsmässiga beslut om skatter och avgifter. I 57 kap. 1 § SFL anges att om den som är skyldig att lämna deklARATION inte har gjort det, ska skatten eller underlaget för skatten bestämmas till vad som framstår som skäligt med hänsyn till uppgifterna i ärendet (skönsbeskattning). Bestämmelsen är tillämplig för alla deklARATIONER som regleras i skatteförfarandelagen. Eftersom skyldighet att lämna tilläggsskattedeclaration regleras i skatteförfarandelagen ska bestämmelsen tillämpas även i förhållande till skatt enligt lagen om tilläggsskatt (prop. 2023/24:32 s. 449). Skönsbeskattning får dock beslutas bara om ett föreläggande att lämna deklARATION har sänts ut till den deklARATIONSSKYLDIGE och föreläggandet inte har följts (57 kap. 2 § SFL).

Skattetillägg ska tas ut vid skönsbeskattning (49 kap. 6 § SFL). Vid skönsbeskattning är skattetillägget på tilläggsskatt 40 procent av den skattehöjning som skönsbeskattningen leder till (49 kap. 15 § SFL). Även om huvudregeln säger att skattetillägg ska tas ut vid skönsbeskattning så finns det undantag. Ett av dessa undantag är att skattetillägg inte ska beräknas på skatt som bestäms enligt avstämningssuppgifter som varit tillgängliga för Skatteverket inom ett år från utgången av beskattningsåret (49 kap. 15 § SFL). Ett beslut om skattetillägg vid skönsbeskattning på grund av att den deklARATIONSSKYLDIGE inte har lämnat någon tilläggsskattedeclaration ska dock undanröjas om en tilläggsskattedeclaration lämnas till Skatteverket eller en allmän förvaltningsdomstol inom vissa tidsfrister (49 kap. 7 § SFL).

I skatteförfarandelagen finns en särskild bestämmelse om skattetillägg som ska användas när Skatteverket först har beslutat att skönsbeskatta en person på grund av att någon inkomstdeklARATION inte har lämnats och därefter, på eget initiativ, omprövar detta beslut och påför ytterligare skatt. Bestämmelsen innebär att skattetillägg som tas ut i samband med omprövning av ett tidigare skönsbeskattningsbeslut inte ska undanröjas av den anledningen att en deklARATION senare lämnas in till Skatteverket (49 kap. 8 § SFL).

I förarbetena motiveras bestämmelsen med att det inte är rimligt att deklARATIONSSKYLDIGHETEN kan ignoreras och inkomster undanhållas utan att det leder till en bestående sanktion. Det bör beaktas att de personer som avses inte har lämnat någon deklARATION trots att de är skyldiga att göra det enligt lagen, de har påförts förseningsavgifter, de har förelagts att lämna deklARATION och de har blivit skönsbeskattade. Det handlar alltså om personer som upprepade gånger har nonchalerat sina skyldigheter trots att de på olika sätt har uppmärksamats på detta. I jämförelse med många

andra situationer då skattetillägg ska tas ut framstår ett sådant agerande typiskt sett som mer klandervärt (prop. 2010/11:165 s. 488 f).

Bestämmelsen innebär att samtliga förutsättningar enligt 49 kap. 8 § SFL måste vara uppfyllda vid tidpunkten för Skatteverkets beslut att ta ut skattetillägg. För det första måste beslut om skönsbeskattning ha fattats på grund av att någon inkomstdeklaration inte har lämnats. För det andra ska ingen inkomstdeklaration ha lämnats inom föreskriven tidsfrist i 49 kap. 7 § SFL. Slutligen ska skönsbeskattningsbeslutet ha omprövats på initiativ av Skatteverket och ytterligare skatt har påförts.

Det kan uppkomma sådana situationer i förhållande till uttag av tilläggs-skatten som bestämmelsen i 49 kap. 8 § SFL tar sikte på. Bestämmelsen behöver därför kompletteras, för att även situationer där någon tilläggs-skattedeklaration inte har lämnats ska kunna omfattas.

Det skattetillägg som tas ut vid omprövning av ett skönsbeskattningsbeslut ska beräknas till 40 procent av den ytterligare skatt som tagits ut genom omprövningsbeslutet (49 kap 17 § SFL). Skulle det framstå som oskäligt att ta ut ett skattetillägg med fullt belopp kan Skatteverket besluta om hel eller delvis befrielse (51 kap. SFL).

Lagförslag

Förslaget medför att 49 kap. 8 § skatteförfarandelagen ändras.

12 Övriga bestämmelser

Promemorians förslag: Bestämmelser om vad ett beslut och besked om tilläggsskatt ska innehålla ska införas i skatteförfarandeförordningen.

Vissa följdändringar ska göras i skatteförfarandelagen och skatteförfarandeförordningen med anledning av ändringar i lagen om tilläggs-skatt.

Skälen för promemorians förslag: Bestämmelserna om undantag från reglerna under fem år som regleras i 6 kap. 16–18 §§ lagen om tilläggs-skatt ändrades efter den 31 december 2023, se SFS 2024:1248 och prop. 2024/25:7. 16 § tredje stycket flyttades till en ny paragraf, 16 b §, och fjärde stycket till den nya paragrafen 16 c §. Till följd av uppdelningen finns behov av att uppdatera hänvisningen i 6 a kap. 4 § skatteförfarandeförordningen som reglerar undantag från vilka uppgifter som ska lämnas i en tilläggsskatterapport när reglerna är tillämpliga, samt vilka uppgifter som ska lämnas i stället.

Av 56 a kap. 3 § SFL framgår att i ett beslut om tilläggsskatt ska Skatteverket fastställa underlagen för att ta ut skatt enligt lagen om tilläggsskatt och bestämma storleken på skatt att betala som avser tilläggsskatt enligt huvudregeln, tilläggsskatt enligt kompletteringsregeln och nationell tilläggsskatt. Den närmare regleringen av vad ett beslut och besked om tilläggsskatt ska innehålla kan regleras i förordning. 13 kap. skatteförfarandeförordningen ska därför kompletteras med en bestämmelse om vad ett besked om tilläggsskatt ska innehålla. De

ändringar som föreslås för att möjliggöra automatiserade beslut i ärende om tilläggsskatt bör beaktas även vid bedömning av vilka uppgifter som bör framgå av ett beslut om tilläggsskatt, se avsnitt 8. Vissa underlag i fråga om tilläggsskattebelopp bör framgå av beskedet. Vidare bör även framgå storleken på de skatter som anges i 56 a kap. 3 § SFL.

Författningsförslag

Förslaget medför att 6 a kap. 4 § skatteförfarandeförordningen ändras och att 13 kap. 8 a och 8 b §§ skatteförfarandeförordningen införs.

13 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Promemorians förslag: Den nya lagen och lagändringarna ska träda i kraft den 1 april 2026. För beskattningsår som avslutas före den 31 mars 2025, ska överföring av uppgifter ske inom sex månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas. Överföring av uppgifter ska dock inte ske före den 1 december 2026.

Skälen för promemorians förslag: I artikel 2.1 i DAC 9 föreskrivs att medlemsstaterna ska tillämpa de bestämmelser som antas i enlighet med direktivet från och med den 1 januari 2026. För beskattningsår som avslutas före den 31 mars 2025, ska överföring av uppgifter ske inom sex månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas. Det första utbytet av tilläggsskatterapporter kommer att äga rum tidigast den 1 december 2026 (se skäl 7 i DAC 9). Den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter och lagändringarna hänförligt till utbytet bör därför träda i kraft så snart som möjligt.

Även övriga lagändringar som gäller bl.a. valuta och omräkning, vad en tilläggsskattedeklaration ska innehålla och tillfällig sanktionslätnad bör träda i kraft så snart som möjligt. Det är därför lämpligt att dessa träder i kraft samtidigt som den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter och lagändringarna hänförliga till utbytet.

14 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som bedöms stå i proportion till det aktuella lagstiftningsärendet och med utgångspunkt i tillämpliga delar av 7 § förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar.

Bedömningen är att konsekvenserna av de enskilda förslagen i denna promemoria endast är begränsade. Ur ett konsekvensanalysperspektiv bör förslagen i stället tolkas och utvärderas tillsammans med de befintliga bestämmelserna om tilläggsskatt. Dessa redogörs för i propositionen

Tillägsskatt för företag i stora koncerner (prop. 2023/24:32). Förslagen i denna promemoria ändrar inte i sak de bedömningar och slutsatser som gjordes vid införandet av dessa regler.

Offentligfinansiella effekter

I promemorian finns förslag som berör hur tillägsskatterapporter ska utbytas mellan berörda staters skattemyndigheter. De har därför inte någon direkt påverkan på skatteintäkterna. Emellertid är det bakomliggande syftet med informationsutbytet att uppgifterna ska vara hjälpmedel för de olika staternas skattemyndigheter för att se till att de koncernenheter som omfattas betalar rätt skatt i rätt land. Skatteverket i Sverige kommer både att lämna uppgifter till och ta emot uppgifter från skattemyndigheter i andra stater. Det är därför möjligt att förslagen kommer att leda till förändringar i vilka skattepliktiga inkomster som hänförs till Sverige. Det går i dag inte att uppskatta hur stora sådana förändringar skulle kunna bli.

I promemorian finns även förslag och bedömningar om en rad nya och ändrade bestämmelser bl.a. i skatteförfarandelagen. Det rör till exempel förslagen att möjliggöra automatiserat beslutsfattande hos Skatteverket och tydliggöra ramverket när det gäller anmälan om ansvar för kompletterande tillägsskatt. Förslagen syftar även till att omhänderta vissa av de administrativa riktlinjer som antagits hos IF i fråga om en enhetlig tillägsskatterapport och tillfällig sanktionslättnad för företag. Inget av dessa förslag bedöms ge upphov till någon offentligfinansiell effekt enligt Finansdepartementets beräkningskonventioner vid ändrade skatte- och avgiftsregler.

Effekter för företag

Förslagen i denna promemoria påverkar de företag som omfattas av lagen om tillägsskatt. Vilka koncerner och företag som omfattas av reglerna om tillägsskatt har redogjorts för i regeringens proposition Tillägsskatt för företag i stora koncerner, prop. 2023/24:32. Bedömningen var då att mellan 120 och 130 koncerner med ett svenskt moderföretag skulle omfattas av lagen. Dessa koncerner bedömdes bestå av ca 13 000 koncernenheter (företag) varav 4 000 i Sverige och 9 000 i utlandet. Lagen bedömdes också omfatta 8 000 koncernenheter i Sverige i koncerner med ett utländskt moderföretag (prop. 2023/24:32 s. 491 och 492). Det finns i dag ingen ny information som ändrar denna bedömning.

Vid införandet av reglerna om tillägsskatt utgick beräkningarna i fråga om företagens administrativa kostnader från att det ska finnas överenskommer om informationsutbyte och att koncernerna kan tillämpa central inlämning (prop. 2023/24:32 s. 498). Effekter när det gäller förslagen i denna promemoria om informationsutbyte har således redan beaktats.

Effekter för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Förslagen om informationsutbyte medför konsekvenser för Skatteverket bl.a. i fråga om anpassning och utveckling av IT-system m.m. Konsekvenserna har beaktats vid införandet av reglerna om tilläggsskatt där det konstaterades att kostnaderna för att anpassa och utveckla IT-system uppskattades till 60 miljoner kronor. Ungefär hälften av dessa initiala kostnader kan lånefinansieras. Kostnaderna för avskrivningar och ränta uppskattades till 7 miljoner kronor årligen. De årliga kostnaderna för att förvalta IT-systemen beräknades till 10 miljoner kronor (prop. 2023/24:32 s. 506). Förslagen i denna promemoria bedöms inte innebära några effekter utöver de som redan behandlats inom ramen för propositionen Tilläggsskatt för företag i stora koncerner.

Förslagen när det gäller förfarandet av tilläggsskatt bedöms endast medföra marginella förändringar för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna då det endast är fråga om ett begränsat antal nya bestämmelser som kompletterar de befintliga bestämmelserna i skatteförfarandelagen.

Eventuella tillkommande kostnader för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslagens förenlighet med EU-rätten

Enligt DAC 9 i fråga om beskattning ska det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om utbyte av tilläggsskatterapporter (GIR MCAA) och kommentaren till detta, OECD:s modellregler och förklaringar och exemplen i kommentarerna till modellreglerna och eventuella uppdateringar till av dessa beaktas vid tillämpning av direktivet (skäl 16 i DAC 9). Den föreslagna utformningen av bestämmelserna i denna promemoria bedöms vara förenlig med DAC, minimibeskattningsdirektivet och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Se även avsnitt 4.

Övrigt

I avsnitt 13 redogörs för de överväganden som gjorts vad gäller ikraftträdandet för förslagen. Några andra överväganden utöver detta har inte gjorts. Information om de nya reglerna bör tillhandahållas till berörda parter i anslutning till annan information som avser lagen om tilläggsskatt och minimibeskattningsreglerna.

Förslagets konsekvenser bedöms inte vara av sådan omfattning att en utvärdering av de enskilda förslagen i denna promemoria är nödvändig.

Förslagen bedöms inte få några effekter för enskilda den ekonomiska jämställdheten, den ekonomiska fördelningen eller sysselsättningen.

15 Författningskommentar

15.1 Förslag till lag om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter

1 § Denna lag gäller för sådant automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter som avses i

1. rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, och

2. gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Paragrafen anger lagens tillämpningsområde och innehåll.

Av *punkt 1* framgår att lagen gäller för sådant automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter som avses i rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 9) vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning. Enligt *punkt 2* gäller lagen också automatiskt utbyte av information enligt gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter. Inom OECD har det tagits fram en modell för ett multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter, GIR MCAA. Lagen innebär att DAC 9 och GIR MCAA genomförs i svensk rätt.

Bestämmelser om koncernenheters skyldighet att lämna tilläggsskatterapport samt vilka uppgifter tilläggsskatterapporten ska innehålla finns i 33 d kap. skatteförfarandelagen (2011:1244). Att det finns ett gällande avtal om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapport har betydelse för koncernens möjlighet att lämna in sin tilläggsskatterapport central, vilket innebär ett undantag från skyldigheten för varje koncernenhet att lämna rapporten till skattemyndigheten i den stat den hör hemma, jfr 33 d kap. 4 § skatteförfarandelagen.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

2 § I lagen finns

- definitioner och förklaringar (3–12 §§),*
- bestämmelser om överföring av uppgifter (13 och 14 §§),*
- bestämmelser om samarbete för att se till att avtal följs och tillämpas (15–18 §§),*
- bestämmelser om användning av upplysningar som Skatteverket tar emot (19 §),*
- bestämmelser om underrättelser och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelse av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter (20 och 21 §§).*

Paragrafen anger lagens innehåll och bestämmelsernas ordning.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

Definitioner och förklaringar

3 § Med OECD:s dataöverföringssystem avses i denna lag det gemensamma system som OECD har utformat för att säkerställa överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för beskattning.

Termen uppgiftsincident har samma betydelse som i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Paragrafen anger vad som avses med OECD:s dataöverföringssystem och uppgiftsincident i lagen.

I *första stycket* anges att med OECD:s dataöverföringssystem avses i denna lag det gemensamma system som OECD har utformat för att säkerställa överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för beskattning. Med detta avses t.ex. dataöverföringssystemet CTS-systemet. Det finns en motsvarighet till OECD:s dataöverföringssystem inom EU som benämns CCN-nätet, se 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

I *andra stycket* anges att termen uppgiftsincident har samma betydelse som i 7 § lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Överväganden finns i avsnitt 5.3.

4 § Med rapporteringspliktig jurisdiktion avses i denna lag

1. en medlemsstat i Europeiska unionen, eller

2. en annan stat med vilken Sverige har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter och vilken har identifierats som en sådan i en lista som publicerats av det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

Paragrafen anger vad som avses med rapporteringspliktig jurisdiktion i lagen.

I *punkt 1* anges att med en rapporteringspliktig jurisdiktion avses en medlemsstat i EU. I *punkt 2* anges att med en rapporteringspliktig jurisdiktion avses också en annan stat eller jurisdiktion än en medlemsstat i EU, med vilken Sverige har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter och staten eller jurisdiktionen har identifierats som en rapporteringspliktig jurisdiktion i en lista som publicerats av det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Termen har endast betydelse för med vilka stater och jurisdiktioner uppgifter ska utbytas med.

Överväganden finns i avsnitt 5.3.

5 § Med det allmänna avsnittet avses det avsnitt i tilläggsskatterapporten som innehåller allmänna upplysningar om den multinationella koncernen som helhet, inklusive dess bolagsstruktur och en övergripande sammanfattning av tillämpningen av reglerna.

Paragrafen genomför avsnitt 1.d i GIR MCAA och avsnitt 1.4 i bilaga VII till DAC. Paragrafen anger vad som avses med det allmänna avsnittet i lagen.

Med det allmänna avsnittet avses det avsnitt i tilläggsskatterapporten som innehåller allmänna upplysningar om koncernen som helhet. Det inkluderar koncernens bolagsstruktur och en övergripande sammanfattning av tillämpning av reglerna om tilläggsskatt. Tilläggsskatterapporten utgörs av en standardmall, se bilaga VII till direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning. Ett allmänt avsnitt motsvarar avsnitt 1 i tilläggsskatterapporten. Med övergripande sammanfattning avses tabellen 1.4 i rapporten. I 33 d kap. 8 a och 8 b §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) anges att uppgifterna i en tilläggsskatterapport som utgångspunkt ska baseras på OECD:s modellregler om inte koncernen har valt en förenklingsregel för nationell tilläggsskatt i en stat eller endast en stat har beskattningsrätt.

Överväganden finns i avsnitt 5.3.

6 § Med avsnitt om jurisdiktion avses de avsnitt i tilläggsskatterapporten som innehåller information om den närmare tillämpningen av reglerna om tilläggsskatt eller kvalificerad nationell tilläggsskatt för varje stat där den multinationella koncernen bedriver verksamhet.

Paragrafen genomför avsnitt 1.e i GIR MCAA och avsnitt 1.5 i bilaga VII till DAC. Paragrafen anger vad som avses med avsnitt om jurisdiktion i lagen.

Med avsnitt om jurisdiktion avses de avsnitt i tilläggsskatterapporten som innehåller information den närmare tillämpningen av en huvudregel eller kompletteringsregel för tilläggsskatt eller en regel om nationell tilläggsskatt. Informationen ska lämnas för varje stat där den multinationella koncernen bedriver verksamhet. Tilläggsskatterapporten utgörs av en standardmall, se bilaga VII till direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning. Avsnitt om jurisdiktion motsvarar avsnitt 2 och 3 i tilläggsskatterapporten. Avsnitt 2 avser redovisning av förenklingsregler och undantag och avsnitt 3 avser beräkningar för varje stat där den multinationella koncernen bedriver verksamhet. Minst ett avsnitt 2 och 3 ska således lämnas för varje stat där koncernen bedriver verksamhet. Flera avsnitt 2 och 3 kan emellertid lämnas för en specifik stat. Det kan vara fallet när ett tilläggsskattebelopp ska beräknas separat för en viss undergrupp i koncernen, t.ex. samriskföretag.

Överväganden finns i avsnitt 5.3.

7 § Med stat som har beskattningsrätt avses den stat i vilken ett moderföretag, en koncernenhet, ett samriskföretag eller dotterföretag till ett samriskföretag hör hemma som är eller kan vara skattskyldig för ett tilläggsskattebelopp som beräknats i den egna staten eller en annan stat, även om tilläggsskattebeloppet är noll.

I paragrafen definieras vad som avses med stat som har beskattningsrätt.

Ett tilläggsskattebelopp beräknas för lågbeskattade koncernenheter eller samriskföretag och dotterföretag till ett samriskföretag i en stat. Enligt reglerna om skattskyldighet, som i den svenska nationella lagstiftningen återfinns i 6 kap. lagen (2023:875) om tilläggsskatt, finns tre reglerna för vilka skattskyldighet kan fastställas; nationell tilläggsskatt, huvudregel för

tilläggsenkatt och kompletteringsregel för tilläggsenkatt. Vad som avses med stat definieras i 2 kap. 46 § lagen om tilläggsenkatt.

Skattskyldigheten kan ankomma på de lågbeskattade enheterna eller andra koncernenheter i samma stat vid en tillämpning av en kvalificerad regel om nationell tilläggsenkatt eller huvudregel för tilläggsenkatt. Den kan också ankomma på ett moderbolag eller moderföretag i en eller flera andra stater enligt en huvudregel för tilläggsenkatt. Slutligen kan skattskyldigheten ankomma på en eller flera andra koncernenheter i en eller flera andra stater enligt kompletteringsregeln för tilläggsenkatt. Stat med beskattningsrätt är den stat där det tilläggsenkattebelopp som beräknats i denna eller annan stat resulterar i skattskyldighet för moderföretaget eller en annan enhet inom koncernen enligt någon av de tre reglerna för tilläggsenkatt. Bedömningen av om en stat har beskattningsrätt i fråga om en annan stat kommer därför att bero på de regler som är tillämpliga inte bara i den egna staten utan även i andra genomförandestater (och stater som enbart genomfört en regel om nationell tilläggsenkatt) där den multinationella koncernen har koncernenheter och om sådana regler erkänns som kvalificerade. Även om tilläggsenkattebeloppet är noll och någon skyldighet att betala tilläggsenkatt faktiskt inte uppstår, t.ex. på grund av att den effektiva skattesatsen i den senare staten är över minimiskattesatsen, anses beskattningsrätt föreligga.

En stat som tillämpar en kvalificerad nationell tilläggsenkatt anses ha beskattningsrätt i förhållande till den egna staten när regeln om nationell tilläggsenkatt tillämpas på koncernenheter eller samriskföretag eller dotterföretag till samriskföretag som hör hemma i den staten. Detsamma gäller i fråga om statslösa koncernenheter eller statslösa samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag om de omfattas av statens nationella tilläggsenkatt.

Definitionen av stat som har beskattningsrätt har betydelse vid bedömning av vilka stater uppgifter i en tilläggsenkatterapport ska överföras till enligt spridningsmetoden, se 9 §.

Överväganden finns i avsnitt 5.3.

8 § Med genomförandestat avses en stat som har genomfört antingen en huvudregel för tilläggsenkatt enligt definitionen i 2 kap. 4 § lagen (2023:875) om tilläggsenkatt eller en kompletteringsregel för tilläggsenkatt enligt definitionen i 2 kap. 5 § lagen om tilläggsenkatt eller båda, för ett givet rapporterat beskattningsår.

Paragrafen genomför avsnitt 1.g i GIR MCAA och avsnitt 1.1 i bilaga VII till DAC. I paragrafen anges vad som avses med genomförandestat.

Med genomförandestat avses en stat eller jurisdiktion som har implementerat antingen en kvalificerad huvudregel för tilläggsenkatt (IIR-regel) eller kvalificerad kompletteringsregel för tilläggsenkatt (UTPR-regel) eller båda. Definitionerna av huvudregel respektive kompletteringsregel för tilläggsenkatt finns i 2 kap. 4 och 5 §§ lagen (2023:875) om tilläggsenkatt. Rapporterat beskattningsår definieras i 11 §.

Överväganden finns i avsnitt 5.3.

9 § Med spridningsmetod avses följande:

1. Det allmänna avsnittet i tilläggsskatterapporten ska överföras till den genomförandestat där moderföretaget eller koncernenheter i koncernen hör hemma.

2. Det allmänna avsnittet i tilläggsskatterapporten, med undantag av den övergripande sammanfattningen, ska överföras till de stater som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt och

a) där koncernenheter i koncernen hör hemma,

b) där ett samriskföretag eller dotterföretag till ett samriskföretag i koncernen hör hemma, om samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag omfattas av statens kvalificerade nationella tilläggsskatt, eller

c) där statslösa koncernenheter eller statslösa samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag i koncernen omfattas av statens kvalificerade nationella tilläggsskatt.

3. Ett eller flera avsnitt om jurisdiktion i tilläggsskatterapporten ska överföras till stater som har beskattningsrätt med avseende på de stater som dessa avsnitt gäller.

Med undantag för vad som anges i första stycket 3 ska dock en stat som har beskattningsrätt endast genom kompletterande tilläggsskatt och som har en procentsats för kompletterande tilläggsskatt som är noll, enbart tillhandahållas den del av tilläggsskatterapporten som innehåller information om fördelning av kompletterande tilläggsskatt med avseende på den staten.

Den genomförandestat där moderföretaget hör hemma ska tillhandahålla samtliga avsnitt om jurisdiktion.

Paragrafen genomför avsnitt 1.f i GIR MCAA och artikel 8ae i DAC. I paragrafen anges vad som avses med spridningsmetod. Spridningsmetoden är av betydelse för i vilken utsträckning uppgifter i en tilläggsskatterapport ska överföras till andra genomförandestater eller stater som enbart har genomfört en kvalificerad regel om nationell tilläggsskatt.

Enligt första stycket punkt 1 ska det allmänna avsnittet överföras till den genomförandestat där moderföretaget eller koncernenheter i koncernen hör hemma. Genomförandestat definieras i 8 §. Detta innebär att det allmänna avsnittet, som motsvarar avsnitt 1 i tilläggsskatterapporten, ska överföras till alla stater som har genomfört en huvudregel eller kompletteringsregel för tilläggsskatt om minst en koncernenhet hör hemma i den staten.

Enligt punkt 2 ska det allmänna avsnittet med undantag av den övergripande sammanfattningen som motsvarar avsnitt 1.4 i tilläggsskatterapporten, överföras till de stater som enbart tillämpar en kvalificerad nationell tilläggsskatt. Vad som avses med stat som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt definieras i 10 §. Detta gäller om en koncernenhet hör hemma i den staten eller ett samriskföretag, dotterföretag till ett samriskföretag, statslösa koncernenheter eller statslösa samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag omfattas av statens kvalificerade nationella tilläggsskatt.

När det gäller avsnitt om jurisdiktion ska, enligt punkt 3, ett eller flera avsnitt om jurisdiktion överföras till stater som har beskattningsrätt med avseende på den eller de stater som dessa avsnitt gäller. Stater som har beskattningsrätt definieras i 7 §. Avsnitt om jurisdiktion motsvarar avsnitt 2 och 3 i tilläggsskatterapporten och kan utgöras av flera avsnitt för en och samma stat.

I *andra stycket* regleras ett undantag från första stycket 3. Om en stat har beskattningsrätt endast genom kompletterande tilläggsskatt och som har en procentsats för kompletterande tilläggsskatt som är noll, ska enbart den del av tilläggsskatterapporten som innehåller information om fördelning av kompletterande tilläggsskatt med avseende på den staten överföras motsvarande avsnitt 3.4.3 i tilläggsskatterapporten.

Enligt *tredje stycket* ska den genomförandestat där moderföretaget hör hemma tillhandahållas samtliga avsnitt om jurisdiktion. Detta innebär att tilläggsskatterapporten i sin helhet ska överföras till den stat där moderföretaget hör hemma, om staten har infört en huvudregel eller kompletteringsregel för tilläggsskatt.

Överväganden finns i avsnitt 5.3.

10 § *Med stat som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt avses en stat som enbart har genomfört en regel om nationell tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 3 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt för ett givet rapporterat beskattningsår.*

Paragrafen genomför avsnitt 1.1 i GIR MCAA och avsnitt 1.2 i bilaga VII till DAC. I paragrafen anges vad som avses med stat som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt.

Med begreppet avses en stat som inte tillämpar en kvalificerad huvudregel för tilläggsskatt eller kompletteringsregel för tilläggsskatt och således inte anses vara en genomförandestat men tillämpar en kvalificerad regel om nationell tilläggsskatt. Definitionen av regel om nationell tilläggsskatt finns i 2 kap 3 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

Överväganden finns i avsnitt 5.3.

11 § *Med rapporterat beskattningsår avses det beskattningsår som tilläggsskatterapporten avser.*

Paragrafen genomför avsnitt 1.6 i bilaga VII till DAC. I paragrafen anges vad som avses med rapporterat beskattningsår.

Med rapporterat beskattningsår avses det beskattningsår som tilläggsskatterapporten avser.

Överväganden finns i avsnitt 5.3.

12 § *Termer och uttryck som används i denna lag har, om inte något annat anges, samma betydelse som anges i lagen (2023:875) om tilläggsskatt.*

Paragrafen anger att andra termer och uttryck som används i lagen har, om inte något annat anges, samma betydelse som anges i lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

I fråga om lagen om tilläggsskatt definieras tilläggsskatterapport i 2 kap. 42 §, modellreglerna i 2 kap. 47 §, tilläggsskatt i 2 kap. 2 §, koncernenhet i 2 kap. 8 §, moderföretag i 2 kap. 11 §, rapporterande enhet i 2 kap. 43 §, samriskföretag i 7 kap. 43 §, dotterföretag till ett samriskföretag i 7 kap. 44 §, samriskföretagskoncern i 7 kap. 45 §, statslös koncernenhet 2 kap. 48 §, stat i 2 kap. 46 § och hör hemma i 1 kap. 11–16 §§.

Överväganden finns i avsnitt 5.3.

Överföring av uppgifter

13 § Skatteverket ska till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra uppgifter som Skatteverket har fått i en tilläggsskatterapport enligt 33 d kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) från moderföretaget eller den koncernenhet som har utsetts att lämna tilläggsskatterapport och som hör hemma i Sverige. Uppgifter ska överföras i enlighet med spridningsmetoden och baserat på den rapporterande enhetens anvisningar.

Skatteverket ska inte lämna de uppgifter som avses i första stycket, om uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna enligt 33 d kap. skatteförfarandelagen lämnas för.

Paragrafen genomför avsnitt 2 i GIR MCAA och artikel 8ae i DAC. I paragrafen anges att Skatteverket genom automatiskt utbyte ska överföra uppgifter som mottagits i en tilläggsskatterapport till behöriga myndigheter i andra stater och jurisdiktioner.

I *första stycket* regleras att Skatteverkets skyldighet att överföra uppgifter gäller i de fall Skatteverket har tagit emot en tilläggsskatterapport som är avsedd att delas med andra stater, s.k. central inlämning. Tilläggsskatterapporten har då lämnats av moderföretaget eller den koncernenhet som har utsetts att lämna tilläggsskatterapporten på koncernens vägnar, jfr 33 d kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244). Vilka uppgifter som ska överföras till respektive stat framgår av spridningsmetoden, se 9 §. Bedömningen av vilka uppgifter som ska spridas i enlighet med spridningsmetoden ska baseras på den rapporterande enhetens anvisningar. Sådana anvisningar ska lämnas i tilläggsskatterapporten och utrymme för detta finns i det fastställda formuläret, se t.ex. avsnitt 3.1.4 i bilaga VII till DAC.

I *andra stycket* anges att Skatteverket inte ska lämna de upplysningar som avses i första stycket om uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna lämnas för.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

14 § Uppgifter ska överföras senast inom tre månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas enligt 33 d kap. 13 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Om tilläggsskatterapporten lämnas in för sent, ska uppgifterna överföras senast inom tre månader från den dag tilläggsskatterapporten lämnades.

Paragrafen genomför avsnitt 3 i GIR MCAA samt artiklarna 8ae och 27.d i DAC. I paragrafen regleras inom vilken tid uppgifter ska överföras.

Enligt *första stycket* ska Skatteverket överföra uppgifter till behöriga myndigheter i andra stater och jurisdiktioner senast inom tre månader för den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas. När tilläggsskatterapporten senast ska lämnas framgår av 33 d kap. 13 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

I *andra stycket* anges den tidsfrist inom vilken uppgifterna ska överföras om tilläggsskatterapporten har lämnats in för sent. Uppgifter ska då överföras inom tre månader från den dag tilläggsskatterapporten lämnades.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

15 § Om det finns skäl att anta att uppgifter i en tilläggsskatterapport som Skatteverket har mottagit genom automatiskt utbyte behöver ändras på grund av uppenbara fel, får Skatteverket anmäla detta till behörig myndighet i den stat där moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggs-skatterapporten hör hemma.

Paragrafen genomför avsnitt 4 i GIR MCAA och artikel 9a i DAC. I paragrafen regleras Skatteverkets möjlighet att anmäla till en annan behörig myndighet i de fall det finns skäl att anta att uppgifter i en tilläggs-skatterapport behöver ändras.

Om Skatteverket har tagit emot uppgifter i en tilläggsskatterapport genom automatiskt utbyte och det finns skäl att anta att uppgifterna behöver ändras på grund av uppenbara fel, får Skatteverket anmäla detta till behörig myndighet i den stat som moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapporten hör hemma. Av artikel 9a.1 i DAC framgår att den mottagande behöriga myndigheten ska, om den håller med om att uppgifterna behöver korrigeras, vidta lämpliga åtgärder för att erhålla en korrigerad tilläggsskatterapport.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.

16 § Om en svensk koncernenhet har underrättat Skatteverket om vilken enhet som lämnar tilläggsskatterapporten och i vilken stat den enheten hör hemma men uppgifter inte har överförts från den rapporteringspliktiga jurisdiktionen behöriga myndighet inom tre månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas i den staten, ska Skatteverket underrätta den behöriga myndigheten om att uppgifterna inte har mottagits.

Om tilläggsskatterapporten avser det första rapporterade beskattningsåret för den rapporteringspliktiga jurisdiktionen, gäller första stycket om tilläggs-skatterapporten inte mottagits inom sex månader från den dag tilläggs-skatterapporten senast ska lämnas i den staten.

Med första rapporterat beskattningsår avses det första beskattningsår för vilket en huvudregel för tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 4 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt, en kompletteringsregel för tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 5 § lagen om tilläggsskatt eller en regel om nationell tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 3 § lagen om tilläggsskatt är tillämplig i en stat.

Paragrafen genomför avsnitt 4 i GIR MCAA och artiklarna 9a och 27d i DAC. I paragrafen regleras Skatteverkets skyldighet att underrätta en annan behörig myndighet när ett förväntat utbyte inte har skett.

Enligt första stycket framgår att Skatteverket ska underrätta en behörig myndighet i de fall uppgifter inte har överförts inom rätt tid. Det gäller när en svensk koncernenhet har underrättat Skatteverket om att en annan koncernenhet lämnar tilläggsskatterapporten för koncernens räkning, s.k. central inlämning. Koncernenhetens anmälan till Skatteverket ska innehålla information om vilken koncernenhet som lämnar tilläggs-skatterapporten och i vilken stat den enheten hör hemma, jfr 33 d kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244). Tidsfristen för när utbytet sedan ska ske är tre månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas i den staten.

I andra stycket anges en förlängd tidsfrist för utbyte under det första rapporterade beskattningsåret. Om tilläggsskatterapporten avser det första

rapporterade beskattningsåret ska underrättelse om uteblivet utbyte ske först om utbytet inte har skett inom sex månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas i den staten.

I tredje stycket anges vad som avses med första rapporterat beskattningsår. Det är det första beskattningsår för vilket en huvudregel för tilläggsskatt, en kompletteringsregel för tilläggsskatt eller en regel om nationell tilläggsskatt är tillämplig i en stat.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.

17 § Om moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapport hör hemma i Sverige och en annan rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet underrättar Skatteverket om att det finns skäl att anta att uppgifter som har lämnats i en tilläggsskatterapport behöver kompletteras eller ändras, ska Skatteverket vid behov och utan oskäligt dröjsmål vidta lämpliga åtgärder för att inhämta kompletteringar eller en ändrad tilläggsskatterapport från moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapport.

Skatteverket ska så snart som möjligt överföra uppgifter i den ändrade tilläggsskatterapporten i enlighet med 13 §.

Paragrafen genomför avsnitt 4 i GIR MCAA och artikel 9a i DAC. I paragrafen regleras Skatteverkets skyldighet att i vissa fall inhämta kompletteringar eller en ändrad tilläggsskatterapport från moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapport.

Enligt första stycket ska Skatteverket, om en annan behörig myndighet underrättar Skatteverket att det finns skäl att anta att uppgifter som har lämnats i en tilläggsskatterapport behöver kompletteras eller ändras, vid behov vidta lämpliga åtgärder för att inhämta kompletteringar eller en ändrad tilläggsskatterapport. Detta gäller i de fall moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapport hör hemma i Sverige. Att Skatteverket ska vidta lämpliga åtgärder vid behov innebär att Skatteverket ska göra en bedömning av om myndigheten delar bedömning att uppgifterna i tilläggsskatterapporten behöver ändras eller kompletteras. Om Skatteverket bedömer att kompletteringar behöver inhämtas, ska åtgärder vidtas utan skäligt dröjsmål. Ändringar av eller tillägg till en tilläggsskatterapport sker genom att en uppdaterad tilläggsskatterapport lämnas in, jfr 38 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244). I tilläggsskatterapporten finns även möjlighet att särskilt ange att det avser en korrigerad rapport.

Enligt andra stycket ska Skatteverket så snart som möjligt överföra uppgifterna i en ändrad tilläggsskatterapport. Uppgifter ska överföras i enlighet med 13 § vilket bl.a. innebär att uppgifter ska överföras i enlighet med spridningsmetoden och baserat på den rapporterande enhetens anvisningar. Uppgifter ska således inte endast spridas till den behöriga myndighet som underrättade Skatteverket enligt första stycket.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.

18 § Om en annan rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet underrättar Skatteverket om att uppgifter i tilläggsskatterapporten inte har överförts inom den tidsfrist som anges i 14 §, ska Skatteverket utan oskäligt dröjsmål fastställa skälet till att uppgifterna inte har överförts. Skatteverket ska inom en månad från den dag underrättelsen togs emot meddela den behöriga

myndigheten skälet till att uppgifterna inte har överförts och, i de fall det är relevant, informera om när uppgifterna kan förväntas överföras.

Den nya förväntade dagen för överföring ska fastställas till en dag senast tre månader efter den dag underrättelsen om den uteblivna överföringen togs emot.

Paragrafen genomför avsnitt 4 i GIR MCAA och artikel 9a i DAC. I paragrafen regleras Skatteverkets skyldigheter när en behörig myndighet underrättar Skatteverket att ett förväntat utbyte inte har skett inom rätt tid.

Enligt *första stycket* ska Skatteverket, när en behörig myndighet underrättar Skatteverket att uppgifter inte har överförts inom rätt tid, utan oskäligt dröjsmål fastställa skälet till att uppgifterna inte har överförts. Vilken tidsfrist som gäller för överföring av uppgifter regleras i 14 §. Skatteverket ska meddela den behöriga myndigheten skälet till att uppgifterna inte har överförts inom en månad från den dag underrättelsen togs emot. Om uppgifterna ska överföras ska Skatteverket samtidigt meddela den behöriga myndigheten när utbytet kan förväntas ske. Det kan t.ex. vara aktuellt när skälet till det uteblivna utbytet är av teknisk natur. Om skälet till det uteblivna utbytet är att moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapport inte har lämnat in någon tilläggsskatterapport till Skatteverket torde det inte vara relevant att samtidigt informera om när ett förväntat utbyte kan ske. Om tilläggsskatterapporten har lämnats in men för sent, är det rimligt att samtidigt informera om när uppgifterna kan förväntas överföras.

Av *andra stycket* framgår att om Skatteverket informerar om när ett förväntat utbyte kan ske, ska den dagen fastställas till en dag senast tre månader efter den dag underrättelsen om det uteblivna utbytet togs emot.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.

Användning av upplysningar som Skatteverket tar emot

19 § *Upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter, får användas endast på det sätt som föreskrivs i artikel 22.2–22.4 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.*

För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872, gäller 20–22 och 23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

I paragrafen finns begränsningar i hur uppgifter som tas emot får användas.

I *första stycket* anges att upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter, får användas endast på det sätt som föreskrivs i artikel 22.2–22.4 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

I *andra stycket* anges att för användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en

annan stat inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i DAC 9, gäller 20–22 och 23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. Hänvisningen är utformad så att den avser direktivet i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.

Underrättelser och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelse av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter

20 § Skatteverket ska omedelbart underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelse av sekretessen enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter eller vid uppgiftsincidenter eller andra brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i.

Om en överträdelse av sekretessen eller en uppgiftsincident eller annan brist i skyddet för uppgifterna har inträffat i Sverige tillämpas även 22 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Paragrafen genomför avsnitt 5 i GIR MCAA och artikel 18.4 i DAC. Paragrafen anger hur Skatteverket ska agera vid vissa överträdelse av sekretessen vid utbyte av uppgifter.

I *första stycket* anges att Skatteverket omedelbart ska underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelse av sekretessen enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter eller vid uppgiftsincidenter eller andra brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i. Termen uppgiftsincident definieras i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

I *andra stycket* anges att om en överträdelse av sekretessen eller en uppgiftsincident eller annan brist i skyddet för uppgifterna har inträffat i Sverige tillämpas även 22 b §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. Det innebär att Skatteverket kan behöva underrätta såväl kommissionen som sekretariatet vid koordineringsorganet om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter sker både med andra medlemsstater i EU enligt DAC 9 och med tredjeländer enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Vid sidan om dessa bestämmelser finns det regler om hantering av personuppgiftsincidenter i Europaparlamentets och rådets förordning (EU)2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning).

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.

21 § Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat som inte är en medlemsstat i Europeiska unionen om den staten, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelse av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter,

1. inte anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av tilläggs-skatterapporter,

2. tillfälligtvis har fått sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som anges i 20 § om att den inte ska ta emot uppgifter från andra stater.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda.

Om Skatteverket avbryter utbytet av upplysningar enligt första stycket 1, ska Skatteverket underrätta den aktuella staten om detta.

Om en uppgiftsincident har inträffat i en eller flera medlemsstater i Europeiska unionen tillämpas 22 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Paragrafen genomför avsnitt 5 i GIR MCAA och artikel 18.4 i DAC. Paragrafen anger hur Skatteverket ska agera vid vissa överträdelse av sekretessen vid utbyte av upplysningar.

I *första stycket* anges att Skatteverket tillfälligt och omedelbart får avbryta utbytet av upplysningar med en stat som inte är en medlemsstat i EU om den staten, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelse av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter enligt vissa förutsättningar som anges i punkt 1–3. Med uppgiftsincident avses detsamma som i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

I *första stycket punkt 1* anges att utbytet kan avbrytas om staten inte anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av tilläggs-skatterapporter. Med att en stat inte anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar avses att Global Forums strategi för att hantera uppgiftsincidenter och andra brister i sekretessen och skyddet för uppgifter i ett enskilt fall kan få till följd att forumet inte längre betraktar en stat som en lämplig partner för automatiskt utbyte av tilläggs-skatterapporter. Enligt *första stycket punkt 2* kan utbytet avbrytas om staten tillfälligtvis har fått sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt. Slutligen kan utbytet avbrytas enligt *första stycket punkt 3* om staten har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som anges i 20 § om att den inte ska ta emot uppgifter från andra stater.

I *andra stycket* anges att Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda.

I *tredje stycket* anges att om Skatteverket avbryter utbytet av upplysningar enligt första stycket 1, ska verket underrätta den aktuella staten om detta.

I *fjärde stycket* anges att om en uppgiftsincident har inträffat i en eller flera medlemsstater i EU tillämpas 22 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Det innebär bl.a. att om en uppgiftsincident har inträffat i Sverige ska Skatteverket utan dröjsmål rapportera uppgiftsincidenten och eventuella efterföljande korrigerande åtgärder till Europeiska kommissionen.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

2. För beskattningsår som avslutas före den 31 mars 2025, ska överföring av uppgifter ske inom sex månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas. Överföring av uppgifter ska dock inte ske före den 1 december 2026.

I *punkt 1* anges att lagen träder i kraft den 1 april 2026.

Enligt *punkt 2* framgår att vid det första tillfället Skatteverket ska överföra uppgifter i en tilläggsskatterapport, vilket innebär för beskattningsår som avslutas före den 31 mars 2025, ska en förlängd tidsfrist gälla. Uppgifter ska överföras senast sex månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas, dvs. den 31 december 2026. Uppgifter ska dock inte överföras före den 1 december 2026.

Övervägandena finns i avsnitt 13.

15.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden

Bilaga 2

Förteckning över de svenska skatter och avgifter som konventionen tillämpas på

Konventionen tillämpas på de skatter och avgifter som utgår enligt följande lagar.

Artikel 2 punkt 1 a:

i) Kupongskattelagen (1970:624), lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, inkomstskattelagen (1999:1229), *lagen (2023:875) om tilläggsskatt*.

ii) Lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel.

iii) Lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt.

Artikel 2 punkt 1 b:

i) Begravningslagen (1990:1144), lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund.

ii) Lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift, socialavgiftslagen (2000:980).

iii) A. Lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt.

B. Lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, lagen (1984:404)

C. Mervärdesskattelagen (2023:200).

D. Lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, bilskrotningslagen (1975:343), lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel, lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel, lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion, lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m., lagen (1991:1482) om lotteriskatt, lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m., lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus, lagen (1998:506) om flyttning och kontroll av vissa punktskattepliktiga varor, lagen (1999:673) om skatt på avfall, lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, lagen (2022:155) om tobaksskatt, lagen (2022:156) om alkoholskatt.

E. Lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon, vägtrafikskattelagen (2006:227), lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt.

F. Lagen (1972:435) om överlastavgift, lagen (2004:629) om trängselskatt samt bestämmelser som har meddelats med stöd av lagen (2024:172) om infrastrukturavgifter på väg, i fråga om avgifter på allmän väg.

Bilaga 2 till lagen innehåller en förteckning över de svenska skatter och avgifter som Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden ska tillämpas på. Ett tillägg görs i fråga om lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

15.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden

17 a § Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelse av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter

1. inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av upplysningar om finansiella konton, inkomster genom digitala plattformar, av land-för-land-rapporter, uppgifter om vissa kryptotillgångar *eller av tilläggsskatterapporter*,

2. tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om att den inte ska ta emot upplysningar om finansiella konton från andra stater och jurisdiktioner.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur Skatteverket ska agera och vilka befogenheter Skatteverket får vid en uppgiftsincident eller andra överträdelse av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter.

Enligt *första stycket* får Skatteverket under några olika förutsättningar tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion som inte är en medlemsstat i EU. Det gäller således om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelse i sekretessen eller andra brister i skyddet för uppgifter inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av upplysningar om finansiella konton, inkomster genom digitala plattformar eller av land-för-land-rapporter och numera även i fråga om tilläggsskatterapporter. Det kan även vara fallet om staten eller jurisdiktionen skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om att den inte ska ta emot upplysningar om tilläggsskatterapporter från andra stater och jurisdiktioner. Att detta avser informationsutbyte med stater och jurisdiktioner som inte är medlemsstater i EU framgår inte av denna paragrafs lydelse. Det framgår dock av att det i 21 § tredje stycket klargörs att bestämmelserna i lagen om administrativt samarbete i stället tillämpas i fråga om informationsutbyte enligt DAC.

Termen uppgiftsincident definieras i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. I 3 § denna lag hänvisas det dit. Vad som avses med OECD:s dataöverföringssystem definieras i 3 §.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.

15.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

1 kap.

4 § Uppgifter får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för

1. fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter,

2. bestämmande av pensionsgrundande inkomst,

3. fastighetstaxering,

4. revision och annan analys- eller kontrollverksamhet,

5. tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning,

6. handläggning

a) enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärs-uppgifter,

b) av andra frågor om ansvar för någon annans skatter och avgifter,

c) enligt lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och 22 b kap. skatteförfarandelagen (2011:1244),

d) enligt lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet och 33 a kap. skatteförfarandelagen,

e) enligt 33 b kap. skatteförfarandelagen,

f) enligt lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete och lagen (2020:548) om omställningsstöd, handläggning av sådant stöd som avses i lagen (2023:230) om förfarande för elstöd till företag samt vid handläggning av sådan kompensation som avses i lagen (2024:404) om skattefrihet och förfarande för kompensation till personer födda 1957 på grund av höjd åldersgräns för förhöjt grundavdrag,

g) enligt lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar och 22 c kap. skatteförfarandelagen,

h) enligt lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar, lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och 22 d kap. skatteförfarandelagen, och

i) enligt lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av tillägsskatterapporter,

7. fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande,

8. hantering av underrättelser från arbetsgivare om anställning av utlänningar som avses i lagen (2013:644) om rätt till lön och annan ersättning för arbete utfört av en utlänning som inte har rätt att vistas i Sverige,

9. hantering enligt lagen (2024:1300) om uppgiftsskyldighet i fråga om frånvaro på grund av vård av barn, och

10. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.

I paragrafen finns bestämmelser om de ändamål för vilka personuppgifter får behandlas enligt lagen. Kompletteringen i punkt 6 genom en ny *punkt i* innebär att handläggning enligt lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av tillägsskatterapporter läggs till ändamålen för vilka personuppgifter får behandlas.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

2 kap.

5 § Från databasen får nedan angivna uppgifter lämnas ut till en enskild, om det inte av särskild anledning kan antas att den enskilde som uppgiften avser eller någon närstående lider men om uppgiften röjs.

Uppgifter får lämnas ut om

1. namn och personnummer,
2. organisationsnummer, namn, företagsnamn och juridisk form samt i fråga om handelsbolag och andra juridiska personer sådana uppgifter om huvudkontor och säte som avses i 67 kap. 8 § skatteförfarandelagen (2011:1244),
3. registrering enligt skatteförfarandelagen samt särskilt registrerings- eller redovisningsnummer,
4. på vilket sätt den preliminära skatten ska betalas för en fysisk person,
5. registrering av skyldighet att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter,
6. slag av näringsverksamhet,
7. beslut om likvidation, förenklad avveckling eller konkurs,
8. huruvida en fysisk eller juridisk person är godkänd som skattebefriad förbrukare enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi eller lagen (2022:156) om alkoholskatt och i sådana fall från vilken tidpunkt,
9. huruvida en fysisk eller juridisk person är godkänd som registrerad avsändare enligt lagen om skatt på energi, lagen (2022:155) om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt och i sådana fall från vilken tidpunkt,
10. huruvida en distansförsäljare enligt 10 kap. lagen om tobaksskatt har ställt säkerhet för skatten på de varor som sänds från det andra EU-landet, och
11. huruvida en producent av öl har anmält att den är ett oberoende småbryggeri enligt lagen om alkoholskatt och i sådana fall producentens anmälda årsproduktion och eventuell anteckning om att uppgifterna inte har accepterats av Skatteverket vid en prövning.

Från databasen får även uppgifter som lämnats i en tilläggsskatterapport lämnas ut till en enskild som enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt tillhör samma koncern som den som uppgifterna avser, om uppgifterna har betydelse för bedömning och beräkning av dennes skattskyldighet enligt lagen om tilläggsskatt.

I paragrafen finns bestämmelser om enskildas rätt att ta del av uppgifter i beskattningsdatabasen.

I ett nytt *tredje stycke* anges att uppgifter från databasen, som lämnats i en tilläggsskatterapport, får lämnas ut till en enskild som enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt tillhör samma koncern som den som uppgifter avser, om uppgifterna har betydelse för bedömning och beräkning av dennes skattskyldighet enligt lagen om tilläggsskatt.

Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

15.5 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

9 kap.

2 § Bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat finns i

1. lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden,
2. lagen (2017:496) om internationellt polisiärt samarbete,
3. lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål,
4. lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete,
5. lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar,
6. lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen,
7. lagen (1998:620) om belastningsregister,
8. lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning,
9. lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet,
10. lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,
11. lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet,
12. lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder,
13. brottsdatalagen (2018:1177),
14. lagen (2022:613) om finansiell information i brottsbekämpningen,
15. lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar,
16. lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om krypto-tillgångar, och
17. *lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.*

I paragrafen anges i vilka andra lagar det finns bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat. I paragrafen har en ny *punkt 17* lagts till. Där hänvisas till användarbegränsningarna i lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Den begränsning av användningen av erhållna upplysningar som följer av GIR MCAA och DAC får anses vara av tvingande natur och innebära ett förbud att använda upplysningarna på annat sätt än som avses i 19 § lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter. Bestämmelsen i den paragrafen innefattar inte någon begränsning i enskildas rätt enligt tryckfrihetsförordningen att ta del av eller använda sig av allmänna handlingar. Upplysningar som erhålls från andra stater eller jurisdiktioner kommer dock att omfattas av bestämmelserna i 27 kap. Sekretess gäller visserligen inte endast i förhållande till enskilda utan som huvudregel även mellan myndigheter (8 kap. 1 §). Sekretess bryts dock i vissa fall genom sekretessbrytande bestämmelser i lag och förordning, se bl.a. 10 kap. Enligt 6 kap. 5 § ska en myndighet på begäran av en annan myndighet lämna uppgift som den förfogar över, om inte uppgiften är sekretessbelagd

eller det skulle hindra arbetets behöriga gång. Om en sekretessbrytande bestämmelse är tillämplig på en uppgift, innebär bestämmelsen i 6 kap. 5 § att en myndighet är skyldig att lämna uppgiften till en myndighet som begär det. De användningsbegränsningar som anges i 19 § lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter får emellertid till följd att en myndighet inte kan utnyttja uppgifterna i sin verksamhet i andra fall än som anges i bestämmelsen. Detta innebär att sekretessbrytande regler i praktiken enbart torde bli aktuella att åberopa när en myndighet har rätt att ta del av uppgifterna för sådana ändamål (jfr prop. 1990/91:131 s. 24 f.).

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.

27 kap.

1 § Sekretess gäller i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt eller som avser fastighets-taxering för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden.

Sekretess gäller vidare

1. i verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattnings-verksamhet för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen,

2. hos kommun eller region för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som Skatterättsnämnden har lämnat i ett ärende om förhandsbesked i en skatte- eller taxeringsfråga, och

3. hos Försäkringskassan för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som Skatteverket har lämnat i ett ärende om särskild sjukförsäkringsavgift.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift, avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, kryptoavgift, *rapportavgift* och förseningsavgift samt expeditonsavgift och tilläggsavgift enligt lagen (2004:629) om trängselskatt och tilläggsavgift enligt 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 3, 4 eller 6 §.

För uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år. För uppgift om avgift enligt lagen om avgift till registrerat trossamfund gäller dock sekretessen i högst sjuttio år.

I paragrafen finns bestämmelser om skattesekretess.

I *trede stycket* görs en komplettering som innebär att rapportavgift läggs till bland de avgifter som jämställs med skatt vid tillämpning av bestämmelsen. Bestämmelser om rapportavgift finns i 49 e kap. skatteför-farandelagen (2011:1244).

Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

2 § Sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i

1. särskilt ärende om revision eller annan kontroll i fråga om skatt samt annan verksamhet som avser tullkontroll och som inte omfattas av 1 §,

2. ärende om kompensation för eller återbetalning av skatt,

3. ärende om anstånd med erläggande av skatt,
4. ärende om kassaregister enligt skatteförfarandelagen (2011:1244),
5. ärende om kontoavgift enligt skatteförfarandelagen,
6. ärende enligt lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar,
7. ärende enligt lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar och lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar, *och*
8. ärende enligt lagen (2025:XXX) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Sekretess gäller i ärende enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider skada eller men.

Sekretessen gäller inte

1. beslut i ärende som anges i första stycket 2, 3, 6, 7 *och* 8 samt andra stycket,
 2. beslut om undantag från skyldigheter som gäller kassaregister enligt 39 kap. 9 § skatteförfarandelagen,
 3. beslut om kontrollavgift enligt 50 kap. skatteförfarandelagen, eller
 4. beslut om kontoavgift enligt 49 b kap. 1 § skatteförfarandelagen.
- Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 3 eller 4 §.
För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

I paragrafen finns bestämmelser om skatteseekretess.

I paragrafens första stycke har en ny *punkt 8* lagts till. Ändringen görs för att tillförsäkra att sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i ärende enligt lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Ändringen i *tredje stycket* innebär att sekretessen dock inte ska gälla beslut om ärenden enligt lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

15.6 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

32 a kap.

3 § En tilläggsskattedeclaration ska innehålla

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,
2. uppgift om vilken enhet som lämnar tilläggsskatterapport,
3. uppgift om att enheten har tagit del av rapporten i 2,
4. *summan av tilläggsskattebelopp som den deklarationsskyldige är skattskyldig för enligt huvudregeln för tilläggsskatt,*
5. *summan av kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter,*
6. de uppgifter som behövs för att fördela kompletterande tilläggsskatt, och
7. de uppgifter som behövs för beräkning *och fördelning* av nationell tilläggsskatt enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

I paragrafen anges syftet med tilläggsskattedeclaration. De tidigare *punkterna 4 och 5* har omnummerats till *punkterna 6 och 7*.

I paragrafen har en ny *punkt 4* lagts till. Uppgifterna i tilläggsskatterapporten identifierar vilken koncernenhet som är skattskyldig för tilläggsskattebeloppet och dess storlek. En och samma koncernenhet kan vara skattskyldig för tilläggsskattebelopp som hänför sig till flera olika lågbeskattade koncernenheter, samriskföretag eller dotterbolag till samriskföretag. Dessa belopp redovisas separat i tilläggsskatterapporten. Den nya punkten innebär att en tilläggsskattedeclaration ska innehålla uppgift om summan av tilläggsskattebelopp som den deklarationsskyldige är skattskyldig för enligt huvudregeln för tilläggsskatt.

I paragrafen har även en ny *punkt 5* lagts till. Beloppet kompletterande tilläggsskatt som har fördelats till svenska koncernenheter framgår av tilläggsskatterapporten. Bestämmelser om fördelning av kompletterande tilläggsskatt finns i 6 kap. 14 § lagen om tilläggsskatt och uppgifter som krävs för denna fördelning ska lämnas i en tilläggsskattedeclaration. Det finns även möjlighet att, enligt 6 kap. 15 § samma lag, ansöka om att en koncernenhet är skattskyldig för hela den kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter. I sådana fall saknas behov av uppgifter om fördelning mellan flera svenska koncernenheter. Den nya punkten innebär att en tilläggsskattedeclaration ska innehålla summan av kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter.

Ändringen i *punkt 7* innebär att en tilläggsskattedeclaration även ska innehålla de uppgifter som behövs för fördelning av nationell tilläggsskatt. Om en eller flera koncernenheter är skattskyldig för nationell tilläggsskatt i fråga om ett tilläggsskattebelopp som beräknats för ett samriskföretag eller dotterföretag till ett samriskföretag så behöver deklARATIONEN utöver uppgifter som är nödvändiga för beräkning av nationell tilläggsskatt, även innehålla uppgifter som är nödvändig för fördelning av nationell tilläggsskatt. Uppgifter som behövs för fördelning av nationell tilläggsskatt kan t.ex. utgöras av uppgifter om anställda och materiella tillgångar för att korrekt kunna beräkna vilken andel av tilläggsskattebeloppet som koncernenheten är skattskyldig för. Därutöver krävs uppgifter om samriskföretaget eller dotterföretaget till samriskföretaget.

Övervägandena finns i avsnitt 8.4.

Valuta

5 § Uppgifter om belopp som ska lämnas i en tilläggsskattedeklaration ska anges i svenska kronor.

Om beräkningarna enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt har gjorts i annan valuta än svenska kronor ska omräkning ske enligt 6 §.

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om valuta och omräkning.

Enligt *första stycket* ska uppgifter om belopp som ska lämnas i en tilläggsskattedeklaration anges i svenska kronor.

Omräkning till svenska kronor ska ske, enligt *andra stycket*, om beräkningarna som ligger till grund för beloppet har gjorts i annan valuta än svenska kronor.

Övervägandena finns i avsnitt 8.3.

6 § Tilläggsskattebelopp och kompletterande tilläggsskatt ska räknas om enligt den genomsnittliga växelkursen för det beskattningsår som beloppet hänförs till. De kurser som fastställs av Sveriges riksbank ska användas.

Om någon valutakurs inte fastställts av Sveriges riksbank gäller följande. Motsvarande kurs från centralbanken i den stat där valutan är officiell valuta ska användas vid omräkning. Om någon valutakurs avseende svenska kronor inte har fastställts, ska valutakursen för euro användas och beloppet ska därefter omräknas till svenska kronor enligt den kurs som fastställs av Sveriges riksbank.

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om omräkning av tilläggs-skattebelopp som beräknats i annan valuta än svenska kronor.

Av *första stycket* framgår att tilläggsskattebelopp och kompletterande tilläggsskatt ska räknas om enligt den genomsnittliga växelkursen för det beskattningsår som beloppet hänförs till. Med kurser som fastställs av Sveriges riksbank menas de valutakurser som publiceras av Sveriges riksbank och som utgår från Europeiska centralbankens fastställda kurser omräknade till svenska kronor. Det är den deklarationsskyldiga koncern-enhetens beskattningsår som är relevant. Av 3 kap. 4 § framgår att för skatt enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt avses beskattningsår enligt 2 kap. 24 § lagen om tilläggsskatt, dvs. det år som motsvarar moderföretagets räkenskapsår.

I *andra stycket* anges att motsvarande kurs från centralbanken i den stat där valutan är officiell valuta ska användas vid omräkning, om någon valutakurs inte fastställts av Sveriges riksbank. Om någon valutakurs avseende svenska kronor inte har fastställts, ska valutakursen för euro användas och beloppet ska därefter omräknas till svenska kronor enligt den kurs som fastställs av Sveriges riksbank.

Övervägandena finns i avsnitt 8.3.

33 d kap.

2 § Definitionerna av stat, koncern, svensk koncernenhet, moderföretag, moder-enhet, delägd moderenhet, huvudregel för tilläggsskatt och *modellreglerna* är desamma i detta kapitel som i lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

Definitionerna av genomförandestat och stat som har beskattningsrätt är desamma i detta kapitel som i 7 och 8 §§ lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

I paragrafen anges att vissa definitioner är desamma i detta kapitel som i lagen (2023:875) om tilläggsskatt och lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Tillägget i *första stycket* anger att definitionen av modellreglerna är densamma i detta kapitel som i 2 kap. 47 § lagen om tilläggsskatt.

Det nya *andra stycket* innebär att definitionerna av genomförandestat och stat som har beskattningsrätt är desamma som i lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter. Stat som har beskattningsrätt definieras i 7 § och genomförandestat definieras i 8 § lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

7 § En tilläggsskatterapport ska innehålla en förteckning över de val som har gjorts. Rapporten ska också innehålla en förteckning över de återkallelser av val som har gjorts.

I paragrafen anges att en tilläggsskatterapport ska innehålla uppgifter om val och återkallelse av val.

Ändringen innebär att hänvisningen till lagen (2023:875) om tilläggsskatt utgår, eftersom uppgifterna i tilläggsskatterapporten ska baseras på modellreglerna med tillhörande kommentarer, jfr 8 a §.

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

8 § Om det för en koncern tillämpas ett sådant undantag från reglerna under fem år som avses i 6 kap. 16, 16 a, 16 b eller 17 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt eller motsvarande regler i en annan stat, ska tilläggsskatterapporten innehålla uppgift om när koncernens inledande fas av internationell verksamhet har börjat.

I paragrafen anges att tilläggsskatterapporten ska innehålla viss uppgift vid tillämpning av undantag under en koncerns inledande fas av internationell verksamhet.

Ändringen är en följd av att 6 kap. 16 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt ändrades den 1 januari 2025, bl.a. med innebörd att bestämmelsen delades upp i ytterligare tre paragrafer och att nationell tilläggsskatt som beräknats och fördelats på ett samriskföretag eller dotterföretag till ett samriskföretag omfattas av undantag från reglerna om tilläggsskatt i fem år (jfr prop. 2024/25:7 s. 296 och 297). I bestämmelsen har även ett tillägg gjorts som innebär att uppgiften ska lämnas även när de baseras på motsvarande regler i en annan stat. Detta mot bakgrund av att uppgifterna i tilläggsskatterapporten ska baseras på modellreglerna med tillhörande kommentarer, jfr 8 a §.

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

8 a § Uppgifter som ska lämnas enligt 5–8 §§ ska baseras på modellreglerna med tillhörande kommentarer. Undantag finns i 8 b §.

Om tillämpning av första stycket medför skillnad från vad nationell rätt i en genomförandestat föreskriver, ska tilläggsskatterapporten även innehålla upplysning om och uppgift om effekten av skillnaden.

I paragrafen, som är ny, regleras mot bakgrund av vilka regler som uppgifterna i en tilläggsskatterapport ska lämnas.

I *första stycket* anges att uppgifter som ska lämnas i en tilläggs-skatteberapport ska baseras på modellreglerna med tillhörande kommentarer. Modellreglerna definieras i 2 kap. 47 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt, jfr 2 §. Hänvisningen är dynamisk vilket innebär att det är den för respektive beskattningsår gällande lydelsen av modellreglerna med tillhörande kommentarer som uppgifterna ska baseras på. Bestämmelsen innebär att även om bestämmelserna i lagen om tilläggsskatt avviker från modellreglerna med tillhörande kommentarer så ska uppgifterna i tilläggsskatteberapporten baseras på modellreglerna med tillhörande kommentarer. Undantag från huvudregeln ska tillämpas i två fall, vilket framgår av 8 b §.

Av *andra stycket* framgår att tilläggsskatteberapporten, om tillämpningen av första stycket medför skillnad från vad nationell rätt i en genomförandestat föreskriver, ska innehålla upplysning om och uppgift om effekten av skillnaden. Eftersom uppgifterna i tilläggsskatteberapporten ska baseras på modellreglerna med tillhörande kommentarer innebär bestämmelsen att den rapporterande enheten även ska upplysa om de fall tillämpning av nationell rätt i en viss stat medför en skillnad i förhållande till vad som har redovisats i tilläggsskatteberapporten. Det kan t.ex. avse ett val som den rapporterande enheten har gjort i en stat, definition av en enhet eller beräkning av belopp. Det kan också avse skattskyldighet för tilläggs-skattebelopp. Upplysning om och effekten av skillnaden ska redovisas för varje genomförandestat där sådan skillnad uppkommer mellan nationell rätt och modellreglerna med tillhörande kommentarer för det aktuella beskattningsåret.

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

8 b § *Om tilläggsskatteberapporten innehåller ett val om förenklingsregel för nationell tilläggsskatt i en stat eller det endast finns en stat som har beskattningsrätt över tilläggsskattebeloppet som beräknats i en stat, ska 8 a § inte tillämpas. Uppgifterna i tilläggsskatteberapporten ska då baseras på den nationella rätten i den stat förenklingsregeln har valts eller den stat som har beskattningsrätt.*

I paragrafen, som är ny, anges undantagen från huvudregeln att uppgifter som lämnas i en tilläggsskatteberapport ska baseras på modellreglerna med tillhörande kommentarer.

Undantag från huvudregeln i 8 a § gäller om koncernenheten väljer en förenklingsregel för nationell tilläggsskatt i en stat eller det endast finns en stat som har beskattningsrätt över tilläggsskattebeloppet som beräknats i en stat. Då ska uppgifterna i tilläggsskatteberapporten baseras på nationella rätt i den stat för vilken förenklingsregeln har valts eller den stat som har beskattningsrätt. Undantaget gäller således endast för den del av tilläggsskatteberapporten som avser redovisningen för den relevanta staten, vilket motsvaras av avsnitt 2 och 3 i tilläggsskatteberapporten för den aktuella staten. Om ett val om förenklingsregel för nationell tilläggsskatt har gjorts i en stat innebär det att tilläggsskattebeloppet för koncernenheter m.fl. i den staten ska anses vara noll, jfr 8 kap. 18 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt. Beräkningarna i avsnitt 3 i tilläggsskatteberapporten ska då baseras på bestämmelserna om nationell tilläggsskatt i den staten. Valet kan också samtidigt göras för en annan stat och avsnitt 3 med beräkningar

avseende den staten ska på motsvarande sätt baseras på den statens nationella rätt.

När det gäller stat som har beskattningsrätt definieras begreppet i 7 § lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter, vilket framgår av 2 § andra stycket. I det fall endast en stat har beskattningsrätt över tilläggsskattebeloppet som beräknats i en annan stat, ska uppgifterna endast baseras på nationell rätt i den staten. T.ex. om ett moderföretag som hör hemma i en genomförandestat direkt eller indirekt innehar 100 procent av andelarna i lågbeskattade koncernenheter i en stat och moderföretaget genom huvudregeln är skattskyldig för hela det tilläggsskattebelopp som beräknas för de lågbeskattade enheterna, innebär det att endast den staten har beskattningsrätt. Uppgifterna i tilläggsskatterapporten ska då baseras på den statens nationella rätt.

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

37 kap.

7 b § Skatteverket får förelägga en svensk koncernenhet att lämna uppgift som behövs för att kontrollera en uppgift som lämnats i en tilläggsskatterapport om det kan antas att uppgiften inte stämmer överens med bestämmelserna i lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

Första stycket gäller endast om det kan antas att uppgiften har betydelse för bedömningen av koncernenhetens skattskyldighet enligt lagen om tilläggsskatt.

Paragrafen, som är ny, innehåller en kompletterande bestämmelse om föreläggande.

Av *första stycket* framgår att Skatteverket får förelägga en svensk koncernenhet att lämna uppgift som behövs för att kontrollera en uppgift som lämnats i en tilläggsskatterapport. Vilka uppgifter som en tilläggsskatterapport ska innehålla regleras i 33 d kap. 5–8 b §§. Vilka företag som är svenska koncernenheter regleras i 2 kap. 9 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt. Det krävs inte att det företag som föreläggs inkomma med kompletteringarna också är den koncernenhet som faktiskt har lämnat tilläggsskatterapporten. Varje svensk koncernenhet kan således bli skyldig att lämna kompletterande uppgifter med stöd av bestämmelsen. Att en svensk koncernenhet är uppgiftsskyldig enligt 33 d kap. framgår av 33 d kap. 3 §.

Uppgifterna i en tilläggsskatterapport ska baseras på modellreglerna med tillhörande kommentarer. Vad som avses med modellregler definieras i 2 kap. 47 § lagen om tilläggsskatt, jfr 33 d kap. 2 §. Det kan uppstå situationer där beräkningar enligt modellreglerna med tillhörande kommentarer leder till ett annat resultat än om beräkningarna hade utgått från bestämmelserna i lagen om tilläggsskatt. Ett exempel är när kommentaren till modellreglerna uppdateras med anledning av att nya administrativa riktlinjer antas och som innebär en annan tolkning av modellreglerna än vad som är föreskrivet i svensk rätt och nya regler i svensk rätt ännu inte har antagits för att nå motsvarande resultat. T.ex. kan nya förenklingsregler antas som ännu inte implementerats i svensk rätt. I de fall tillämpning av modellreglerna innebär en skillnad i förhållande till nationell rätt, är koncernenheten skyldig att i tilläggsskatterapporten lämna uppgift om effekten av skillnaderna, se 33 d kap. 8 a §. Avvikelserna i

dessas fall kan således behöva kontrolleras närmare av Skatteverket. En närmare kontroll bör i de flesta fall innebära kompletterande uppgifter från företaget om uppkomna skillnader.

Av *andra stycket* framgår att möjligheten att förelägga endast gäller om uppgiften kan antas ha betydelse för bedömningen av skattskyldighet enligt lagen om tilläggsskatt. Skattskyldigheten regleras i 6 kap. lagen om tilläggsskatt.

Föreläggandet kan, i enlighet med 44 kap. 2 §, förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs.

Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

11 § Om Skatteverket har tagit emot en begäran om upplysningar och verket behöver en uppgift för att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning eller ett avtal som medför skyldighet att utbyta upplysningar i skatteärenden, gäller följande.

Skatteverket får förelägga

1. den som de begärda upplysningarna avser, att lämna uppgift som verket behöver,

2. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgift som verket behöver om en rättshandling med någon annan, *eller*

3. *den som har lämnat in en tilläggsskatterapport eller är ett moderföretag enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt, att lämna uppgift som verket behöver för att kontrollera en uppgift som lämnats i en tilläggsskatterapport.*

Om det finns särskilda skäl, får även någon annan person än som avses i andra stycket 2 föreläggas att lämna sådan uppgift som avses där.

I paragrafen finns bestämmelser om utbyte av upplysningar med en annan stat eller utländsk jurisdiktion.

Tillägget i *andra stycket punkt 3* innebär att Skatteverket får förelägga den som har lämnat in en tilläggsskatterapport eller är ett moderföretag enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt, att lämna uppgift som Skatteverket behöver för att kontrollera en uppgift som lämnats i en tilläggsskatterapport. Att Skatteverket i vissa fall har en skyldighet att vidta åtgärder i de fall det finns skäl att anta att uppgifter som har lämnats i en tilläggsskatterapport behöver kompletteras eller ändras framgår av 17 § lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.

49 kap.

8 § Skattetillägg ska tas ut av den som

1. har skönsbeskattats på grund av att någon inkomstdeklaration *eller tilläggsskattedeklaration* inte har lämnats,

2. inte heller har lämnat deklaration inom den tid som föreskrivs i 7 §, och

3. på Skatteverkets initiativ påförs ytterligare skatt genomprövning av skönsbeskattningsbeslutet.

Ett beslut om skattetillägg ska inte undanröjas om en inkomstdeklaration *eller tilläggsskattedeklaration* lämnas senare.

Om skattetillägg inte har tagits ut i samband med det första skönsbeskattningsbeslutet ska, vid tillämpningen av första stycket 2, det som sägs i 7 § om beslutet om skattetillägg och kännedom om skattetillägget i stället gälla skönsbeskattningsbeslutet och kännedom om skönsbeskattningen.

I paragrafen finns bestämmelser om skattetillägg vid omprövning av skönsbeskattningsbeslut.

Tillägget i *första stycket punkt 1* innebär att skattetillägg vid omprövning av skönsbeskattningsbeslut ska tas ut av den som har skönsbeskattats på grund av att någon tilläggsskattedeclaration inte har lämnats. Samtliga förutsättningar i bestämmelsen måste vara uppfyllda vid tidpunkten för Skatteverkets beslut att ta ut skattetillägg. För det första måste beslut om skönsbeskattning har fattats på grund av att någon tilläggsskattedeclaration inte har lämnats. För det andra ska ingen tilläggsskattedeclaration ha lämnats inom föreskriven tidsfrist i 7 §. Slutligen ska skönsbeskattningsbeslutet ha omprövats på initiativ av Skatteverket och ytterligare skatt har påförts.

Tillägget i *andra stycket* innebär att ett beslut om skattetillägg inte ska undanröjas om en tilläggsskattedeclaration lämnas senare.

Övervägandena finns i avsnitt 11.

51 kap.

5 § Skattetillägg eller rapportavgift ska inte tas ut för det fall en koncernenhet vidtagit skäliga åtgärder för att redovisa korrekta beräkningar i enlighet med 33 d kap. och korrekta bedömningar i fråga om bestämmelserna om tilläggsskatt.

Bestämmelsen gäller för räkenskapsår som börjar före den 1 januari 2027 men inte för räkenskapsår som avslutas efter den 30 juni 2028.

I paragrafen, som är ny, anges i *första stycket* att skattetillägg eller rapportavgift inte ska tas ut för det fall en koncernenhet vidtagit skäliga åtgärder för att redovisa korrekta beräkningar i enlighet med 33 d kap. och korrekta bedömningar i fråga om bestämmelserna om tilläggsskatt. I samband med det inkluderande ramverkets arbete om införandet av modellreglerna har det väckts farhågor om att de administrativa påföljderna kan bli orimliga i början av tillämpningsperioden. Om en uppgiftsskyldig har vidtagit skäliga åtgärder för att redovisa korrekta beräkningar i enlighet med 33 d kap. och korrekta bedömningar i fråga om bestämmelserna om tilläggsskatt så bör det finnas förutsättningar för att underlåta att ta ut sanktionsavgifter under en tidsangiven övergångstid. Detta gäller om en koncernenhet i god tro har försökt utreda korrekt tolkning av regelverket om tilläggsskatt och följt denna tolkning.

I det inkluderande ramverkets överenskommelse om sanktionslättnader anges några exempel på när det kan bli aktuellt att avstå från sanktioner under en övergångsperiod. Det skulle till exempel vara möjligt att avstå från att påföra moderföretaget eller den koncernenhet som lämnar in tilläggsskattedeclarationen eller tilläggsskatterapporten en sanktionsavgift om koncernenheten till fullo redovisar den omtvistade beräkningen av tilläggsskatt och grunderna för denna till Skatteverket. Andra exempel som tas upp i överenskommelsen är att det föreligger ett sakfel som är rimligt med hänsyn till omständigheterna, ett fel kan tillskrivas bristande kännedom om regelverket (t.ex. enstaka uträkningsfel), om modellreglerna på något sätt är otydliga och koncernenhetens åtgärder bygger på en rimlig tolkning av dessa eller om koncernenhetens åtgärder inte leder

till en minskning av skyldigheten att betala tilläggsskatt under innevarande eller kommande år.

Med anledning av regelverkets komplexitet bör Skatteverket tillämpa denna befrielsegrund generöst. Undantaget ska inte gälla en koncernenhets avsiktliga eller grovt vårdslösa agerande.

I *andra stycket* anges att bestämmelsen endast gäller för räkenskapsår som börjar före den 1 januari 2027 men inte för räkenskapsår som avslutas efter den 30 juni 2028.

Övervägandena finns i avsnitt 9.

52 kap.

3 § Ett beslut om skattetillägg på grund av oriktig uppgift eller skönsbeskattning ska meddelas senast under det andra året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Ett beslut om skattetillägg på tilläggsskatt på grund av oriktig uppgift eller skönsbeskattning ska meddelas inom *fyra* år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Paragrafen anger när ett beslut om skattetillägg på grund av oriktig uppgift eller skönsbeskattning ska meddelas.

Av *andra stycket* framgår vid vilken tidpunkt ett beslut om skattetillägg på tilläggsskatt på grund av oriktig uppgift eller skönsbeskattning senast ska meddelas. Ändringen innebär att ett sådant beslut ska meddelas inom *fyra* år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Övervägandena finns i avsnitt 8.2.

4 § Om den som är deklarationsskyldig lämnar en inkomstdeklaration eller skattedeklaration efter utgången av året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut, får ett beslut om skattetillägg meddelas inom ett år från den dag då deklarationen kom in till Skatteverket.

För den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration gäller första stycket om deklarationen lämnas efter utgången av *tredje* året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Om den deklarationsskyldige inte har lämnat någon deklaration, får ett beslut om skattetillägg meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Paragrafen reglerar när ett beslut ska fattas om skattetillägg vid för sen eller utebliven deklaration.

Ändringen i *andra stycket* innebär att för den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration gäller första stycket om deklarationen lämnas efter utgången av tredje året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Övervägandena finns i avsnitt 8.2.

56 a kap.

4 § I ett beslut om tilläggsskatt ska belopp anges i svenska kronor. Om beloppet som ligger till grund för beslutet anges i annan valuta, ska beloppet omräknas till svenska kronor *enligt vad som anges i 32 a kap. 6 §*.

Paragrafen innehåller bestämmelser om valuta och omräkning i ett beslut om tilläggsskatt.

I 32 a kap. införs nya bestämmelser om omräkning. Nuvarande andra stycket utgår därmed. Ändringen i paragrafen innebär att Skatteverket ska omräkna tilläggsskatt till svenska kronor för det fall Skatteverkets beslut inte överensstämmer med inlämnad tilläggsskattedeklaration, enligt vad som anges i 32 a kap. 6 §. I den bestämmelsen anges att tilläggsskattebelopp och kompletterande tilläggsskatt ska räknas om enligt den genomsnittliga växelkursen för det beskattningsår som beloppet hänförs till. De kurser som fastställs av Sveriges riksbank ska användas. Om någon valutakurs inte fastställts av Sveriges riksbank används i första hand motsvarande kurs från centralbanken i den stat där valutan är officiell valuta och i andra hand att valutakursen för euro ska användas och beloppet ska därefter omräknas till svenska kronor enligt den kurs som fastställs av Sveriges riksbank.

Övervägandena finns i avsnitt 8.3.

66 kap.

7 § En begäran om omprövning ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Begäran ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,
2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,
3. godkännande för tonnagebeskattning eller återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning,
4. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,
5. föreläggande,
6. revision, tillsyn över kassaregister eller kontrollbesök,
7. tvångsåtgärder,
8. återkallelseavgift,
9. kontoavgift eller dokumentationsavgift,
10. rapporteringsavgift,
11. plattformavgift,
12. kryptoavgift,
13. kontrollavgift,
14. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,
15. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
16. verkställighet,
17. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd, *eller*
18. ansvar för kompletterande tilläggsskatt.

I paragrafen regleras huvudregeln när det gäller tidsfrist för begäran om omprövning av den som beslutet gäller.

I *andra stycket* införs en ny *punkt 18* som innebär att beslut som avser ansvar för kompletterande tilläggsskatt läggs till. Ansvar för beslut om kompletterande tilläggsskatt avser både beslut efter ansökan enligt 6 kap. 15 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt och beslut om upphörande enligt 6 kap. 15 a § samma lag.

Övervägandena finns i avsnitt 10.2.

21 § Ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller ska meddelas inom två år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (tvåårsfristen).

Om beslutet om omprövning avser ett beslut om tilläggsskatt ska dock beslutet meddelas inom fyra år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (fyraårsfristen).

I paragrafen finns huvudregeln för omprövningstiden.

I *andra stycket*, som är nytt, anges att beslut om omprövning som avser ett beslut om tilläggsskatt ska meddelas inom fyra år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (fyraårsfristen).

Övervägandena finns i avsnitt 8.2.

22 § Om den som är deklarationsskyldig lämnar inkomstdeklaration eller skattedeklaration efter utgången av året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut, får ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller meddelas inom ett år från den dag då deklarationen kom in till Skatteverket. Ett sådant beslut får dock bara meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

För den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration gäller första stycket om deklarationen lämnas efter utgången av *tredje* året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Om den deklarationsskyldige inte har lämnat någon deklaration, får beslutet meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Första–tredje styckena gäller inte beslut om förseningsavgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förlängd omprövningstid på grund av för sen eller utebliven deklaration.

Ändringen i *andra stycket* innebär att den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration gäller första stycket om deklarationen lämnas efter utgången av tredje året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Övervägandena finns i avsnitt 8.2.

67 kap.

12 § Ett överklagande ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Överklagandet ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,
2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,
3. godkännande för tonnageskatt eller återkallelse av godkännande för tonnageskatt,
4. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,
5. deklarationsombud,
6. tvångsåtgärder,
7. återkallelseavgift,
8. kontoavgift eller dokumentationsavgift,
9. rapporteringsavgift,
10. plattformavgift,
11. kryptoavgift,
12. kontrollavgift,
13. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,

- 14. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
- 15. verkställighet,
- 16. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd, *eller*
- 17. ansvar för kompletterande tilläggsskatt.

I paragrafen regleras huvudregeln när det gäller tidsfrist för överklagande av den som beslutet gäller. I *andra stycket* införs en ny *punkt 17* som innebär att beslut som avser ansvar för kompletterande tilläggsskatt läggs till. Ansvar för beslut om kompletterande tilläggsskatt avser både beslut efter ansökan enligt 6 kap. 15 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt och beslut om upphörande enligt 6 kap. 15 a § samma lag.

Övervägandena finns i avsnitt 10.2.

15.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

1 § Denna lag gäller för sådant samarbete mellan Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning.

Vid utbyte av upplysningar tillämpas dock i följande fall även andra lagar:

1. Vid utbyte av upplysningar om finansiella konton enligt artikel 8.3a i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, tillämpas även lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

2. Vid utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar enligt artikel 8ac i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt direktiv (EU) 2021/514, tillämpas lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

3. Vid utbyte av upplysningar om kryptotillgångar från rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster enligt artikel 8ad i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226, tillämpas lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av kryptotillgångar.

4. *Vid utbyte av tilläggsskatterapporter enligt artikel 8ae i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, tillämpas lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.*

Ändringen av paragrafen, som anger lagens tillämpningsområde, är en följd av att DAC 9, som avser utbyte av tilläggsskatterapporter, regleras i den nya lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

I paragrafens andra stycke har en ny *punkt 4* lagts till. Av den nya punkten framgår att den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter ska tillämpas för det automatiska informationsutbyte som ska ske vid utbyte av tilläggsskatterapporter enligt direktivets artikel 8ae.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

15.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2023:875) om tilläggsskatt

6 kap.

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- skattskyldighet för svensk nationell tilläggsskatt (2 och 2 a §§),
- skattskyldighet enligt huvudregeln för tilläggsskatt (3–8 §§),
- skattskyldighet enligt kompletteringsregeln för tilläggsskatt (9–15 a §§), och
- undantag från reglerna under fem år (16–18 §§).

I 7 kap. finns bestämmelser om hur bestämmelserna i detta kapitel ska tillämpas för särskilda enheter och transaktioner.

I paragrafen anges vilka bestämmelser som kapitlet innehåller. Ändringen i *första stycket* är redaktionell och innebär att den nya bestämmelsen i 15 a § som införs i kapitlet läggs till.

Övervägandena finns i avsnitt 10.2.

15 § Om samtliga svenska koncernenheter i en koncern ansöker om det ska Skatteverket, *om inte särskilda skäl talar mot det*, besluta att en av dessa är ansvarig för hela den kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter enligt 12 §.

Ansökan ska göras senast 14 månader efter utgången av det beskattningsår som den avser. Beslutet gäller så länge den ansvariga koncernenheten ingår i koncernen eller till dess att de svenska koncernenheterna gemensamt anmäler att ansvaret ska upphöra.

Ansökan ska lämnas på ett formulär som fastställts av Skatteverket.

I paragrafen regleras ansökan om ansvar för kompletterande tilläggsskatt.

I *första stycket* anges att Skatteverket, efter ansökan av samtliga svenska koncernenheter, ska besluta att en av dessa är ansvarig för hela den kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter. Ändringen innebär att ansökan inte ska beviljas om särskilda skäl talar emot det. Särskilda skäl kan vara att den utpekade koncernenheten tidigare på ett väsentligt sätt försummat sina skyldigheter i fråga om t.ex. redovisning eller betalning av skatt eller att fullgöra sin uppgiftsskyldighet enligt skatteförfarandelagen (2011:1244).

I *tredje stycket*, som är nytt, anges att en ansökan ska lämnas på ett fastställt formulär. Det är Skatteverket som fastställer formuläret.

Övervägandena finns i avsnitt 10.1 och 10.2.

15 a § Om det finns särskilda skäl får Skatteverket besluta att ansvaret enligt 15 § ska upphöra att gälla.

Ett beslut om att ansvaret ska upphöra att gälla enligt första stycket gäller från och med dagen för beslutet eller den senare dag som Skatteverket bestämmer.

I paragrafen, som är ny, anges att Skatteverket har möjlighet att besluta att ansvaret för kompletterande tilläggsskatt enligt 15 § får upphöra att gälla. Beslut om att ansvaret ska upphöra att gälla får beslutas om det finns särskilda skäl. Särskilda skäl kan vara att den ansvariga koncernenheten på ett väsentligt sätt försummat sina skyldigheter i fråga om t.ex. redovisning eller betalning av skatt eller att fullgöra den generella

dokumentationsskyldigheten som regleras i 39 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

I *andra stycket* anges att beslut om att ansvaret ska upphöra att gälla gäller från och med dagen för beslutet eller den senare dag som Skatteverket bestämmer.

Övervägandena finns i avsnitt 10.2.

16 Bilaga 1. Tax Challenges Arising from
the Digitalisation of the Economy –
Multilateral Competent Authority
Agreement on the Exchange of GloBE
Information (January 2025)

Se bifogad bilaga.

17 Bilaga 2. RÅDETS DIREKTIV (EU)
2025/872 av den 14 april 2025 om
ändring av direktiv 2011/16/EU om
administrativt samarbete i fråga om
beskattning

Se bifogad bilaga.